

V: Dobrý den, rozhovor se bude nahrávat, je anonymní a veškeré informace z něj budou použity jen pro účely mé bakalářské práce. Souhlasíte s tím? 00:01:13-9

R2: No 00:01:14-5

V: Dobře, na začátek vás poprosím, jestli byste mi mohla říct něco o sobě? Kolik je vám let? Kde pracujete? Co ráda děláte ve volném čase? 00:01:20-0

R2: ^{VĚK} Teď je mi 51 a v květnu bude 52. ^{ZAHĚSTANÁM!} Pracuju v CeramTecu v Šumperku a ve volným čase nedělám nic. ^{VOLNÝ ČAS} Buď sedím u televize nebo jsem na internetu. Hodně jsem s vnučkou, často jezdíme na výlety. Dneska jsme akorát měly s dcerou a vnučkou letět na dovolenou do Egypta, ale musely jsme to zrušit. 00:01:43-4

V: Dobře, děkuju. Mám tady nachystanou mapu, mohla byste mi do ní zakreslit váš jeden pracovní týden? Ty cesty, které se opakují každý den, jako třeba cesta do práce, stačí zakreslit jen jednou. Začněte tedy tím, že si uděláte křížek tam, kde bydlíte a pak pokračujte, tak jak vám probíhá den. To znamená další křížek bude v místě vaší práce, pak třeba v obchodě a tak. Dává to smysl? 00:02:23-0

R2: No, asi jo. ^{BYDLIŠTĚ} Takže bydlím v Maršíkově tady... ^{CERAMTEC} jedu do práce do toho CeramTecu, to je... tady. ^{VYNEBÁVÁNÍ VNUČKY ZE ŠKOLY} Po práci vždycky chodím vyzvednout vnučku do školy. Chodí na Hluchák v Šumperku... Nevidím to v té mapě... jo, tady to je. A každý druhý den chodím ještě pak ^{NAKUP KAŽDÝ DRUHÝ DEN} nakoupit. Většinou do Kauflandu, ten je tady a pak jedem dom. No a tak vypadá každé ^{STEREOTYP} můj den v týdnu, když mám ranní. Takovej normální život no. 00:05:14-3

V: Dobře a jak tedy vypadá váš den, když máte odpolední směnu? 00:05:23-2

R2: ^{DOMAČÍ PRÁCE} Dopoledne jsem doma a jenom vařím. ^{NAKUP V KAUF LANDU KAŽDÝ DRUHÝ DEN} Když je potřeba tak jedu před prací do toho Kauflandu, tak nějak ten každéj druhej den. Z kauflandu pak do práce a vracím se dom ^{POZDNÍ PŘÍCHOD DOMŮ} až večer, takže pak už nic nestihnu. 00:05:37-5

V: Čím jezdíte do práce? Autem? 00:05:43-8

R2: ^{AUTO} No autem. 00:05:45-2

V: Proč jezdíte zrovna autem? Máte i jiné možnosti? 00:05:49-8

R2: ^{POHODLNOST} Protože se mi nechce chodit na zastávku, auto je prostě pohodlnější. ^{AUTOBUSOVA ZASTÁVKA DALEKO} Jezdila jsem autobusem několik let, ale v Šumperku mám zastávku od práce daleko, tak je to lepší tím autem, že si aj člověk nakoupí cestou. Prostě auto je auto. 00:06:01-7

V: Napadají vás ještě nějaké výhody, jaké má auto oproti jiným dopravním prostředkům? 00:06:11-5

R2: No... je to takový, že si člověk nemusí ^{HOVNOST VĚTŠÍHO NAKUPU} hlídat čas a čekat někde na zastávce. Ani ta ^{VSTORA ČASU} cesta netrvá tolik času, ten autobus zastavuje na každé zastávce, tak se to zdržuje. Tak asi to. 00:06:27-4

V: A má podle vás auto i nějaké nevýhody oproti třeba tomu autobusu? 00:06:37-1

FINANČNÍ NÁROČNOST

R2: Žere to peníze. Jednak člověk pořád musí kupovat naftu a pak taky pořád nějaký opravy. To u autobusu neřešíte. 00:06:44-1

V: Jak vnímáte dojíždění do práce? Máte pocit, že vám to narušuje váš volný čas nebo to naopak vnímáte jako součást práce? 00:06:50-8

↓ SOUČÁST PRÁCE

R2: Mně to nevadí. Jak jezdím tím autem, tak to nezabírá ani tolik času. V práci jsem do dvaceti minut. 00:07:02-5

↓ DVACETI MINUT

V: Vyplňujete nějak čas strávený v autě? Například posloucháte audio knížky nebo hudbu? 00:07:12-6

POSLECH HUDBY

R2: Většinou poslouchám hudbu, ale někdy na to nemám náladu, tak neposlouchám nic. Jinak se toho v autě moc dělat nedá, když řídím. 00:07:24-4

V: Co byste mohla dělat místo času stráveného na cestách? 00:07:32-2

NIC

R2: No... asi nic. Mě to fakt nezabere tolik času, takže nevím. 00:07:36-4

V: Jak vypadá váš den o víkendu? 00:07:39-7

OBČASNĚ PRACOVNÍ SOBOTA

TRÁVENÍ ČASU S RODINOU

R2: Výjimečně chodím do práce aj v sobotu, ale to se často nestává. Jinak jsem doma, hodně trávím čas s vnučkou. Jezdíme spolu na výlety.... byly jsme na Dolní Moravě, v Jiříkově, v Olomouci.... já nevím, podle nálady... a podle peněz. Takovej normální život, no. 00:08:05-3

V: No... tak to bude asi všechno, doufám, že jsem na nic nezapomněla. Děkuju za rozhovor. 00:08:21-2

R2: Nemáš za co. 00:08:23-6

V: Ahoj, rozhovor je anonymní a bude se nahrávat, souhlasíš s tím? 00:00:13-7

D: No ahoj, souhlasím. 00:00:12-2

V: Mohla by ses na začátek krátce představit? Kolik ti je? Kde pracuješ? Co ráda děláš ve volném čase? 00:00:17-9

^{VĚL}
D: Je mi 47 let, v listopadu 48 a pracuju v CeramTecu v Šumperku jako uklízečka. No a ve volném čase luštím křížovky. Jednou za týden. (smích) Odebírám časopis Chvilka pro tebe, tak tam luštím ty soutěžní křížovky a baví mě číst ty strašidelný příběhy, co tam jsou. To chodí každou středu. Dívám se na kriminálky v televizi, no a nebo jsem na internetu. Jo a ještě šiju. Buď něco opravuju nebo šiju povlečení, teď jsem šila roušky třeba. Tak různě... když je venku hezky, tak jsem na zahrádce. Okopávám záhonky a zalívám, když je sucho. Jsem ráda s rodinou a hlavně se svým vnoučkem Dominičkem. To je asi všechno, co mě teď tak napadne. 00:01:05-7

VOLNÝ
ČAS A
ZALÍBY

V: Tak jo, mohla bys mi popsat, jak vypadá tvůj typickéj pracovní týden? 00:01:12-2

D: Já jsem si to radši napsala, jak jsi říkala, že si můžu celej ten týden zapisovat, já bych si asi zpětně nevzpomněla. (smích) 00:01:20-4

V: No tak to je úplně parádní! Tak povídej, co tam máš v pondělí? 00:01:25-6

^{BRZY VSTAVANÍ}
D: Takže, vstala jsem o půl čtvrté ráno, uvařila jsem si kafe, nachystala se do práce a o půl paté jsem šla na zastávku, Jela jsem do Šumperka, ^{PRESTUP NA JINÝ AUTOBUS} tam jsem přesešla na autobus, ^{PRÁCE} co jede do Sudkova a vystoupila u CeramTecu. No, tak o půl šesté bývám v práci, ^{ZAČÁTEK PRAC. DOBY} převlíknou se do pracovního a jdu na kuřárnu. Zapalím si cigaretu a za deset šest jdu uklízet. Chceš vědět aj, co dělám v práci? 00:01:57-3

V: To nemusíš, pokračuj tím, že jdeš z práce. Asi neopouštíš budovu během pracovní doby, ne? 00:02:06-3

^{KONEC PRAC. DOBY}
D: Ne, to ne. Dobře... z práce odcházím v jedenáct hodin. Tohle bývá stejný každé den, jo? To pak už nebudu opakovat u dalších dní. 00:02:15-7

STEREOTYP

V: Jasný, nemusíš. 00:02:17-9

^{NÁKUP OBLEČENÍ PRO VÁNUKA}
D: V pondělí jsem šla z práce pěšky do Lidlu. Měli tam dětský tepláky, ^{NÁKUP POTRAVIN A ČEKÁNÍ NA AUTOBUS} potřebovala jsem pro Domču. Z Lidlu jsem šla nakoupit do Penny a šla jsem si sednou na zastávku a čekala na autobus. Autobus mi jezdí o půl jedné. V jednu jsem doma. Doma si uvařím kafe, hned za patama je mi babička, tak si dáme spolu kafe no... a začnu vařit. Pak jsem ^{VÁŘENÍ} uklidila a v pondělí už jsem nic moc nedělala. Byla jsem tak střídavě na tabletu a u ^{ČAS STRÁVENÍ U TV} televize. Bylo hnsuňe, tak jsem ven nešla. Ještě teda jsem zapomněla, že v pět ^{TEČE O BABIČKU (LENA R.)} odpoledne a v osm večer chodím babičce píchnout inzulín. Babička bydlí pod náma, tak jen seběhnu schody. To dělám taky každéj den, aj to kafe s babičkou je každéj den vždycky no. V úterý jsem šla po práci k Vietnamcům, potřebovala jsem koupit ponožky. ^{NÁKUP OBLEČENÍ} K těm Vietnamcům vedle Alberta naproti soudu, jestli potřeboješ vědět přesný místa.

te s
babičkou
doma u práce

NÁKUP POTRAVIN

STEREOTYP

no a pak klasicky do Penny. Zbytek dne už byl pak stejnej jako pondělí, zase přšlo, takže jsem ven nešla. Středa byla stejná, jako pondělí. Taky jsem byla nejdřív v Lidlu a pak v Penny. Odpoledne přijela na návštěvu dcera s vnukem, tak jsem trávila čas s nima. Ve středu chodí ta Chvilka, tak jsem večer luštla křížovky a četla časopis. Pak jsem šla ještě na chvilku k televizi. Jo, to jsem neřekla, chodím spát každě den v deset. Ve čtvrtek jsem šla po práci hned do Penny a pak jsem šla na trhy u obchodňáku koupit kytky do květináčů na pergole. Přijela jsem dom, zase kafe s babičkou, vaření, úklid a šla jsem nasadit ty kytky, co jsem přetím koupila. Protrhala jsem ředkvičky a pak už jsem jen byla doma u televize. V pátek jsem šla zase do Penny. (smích) A protože dcera potřebovala pohlídat Domču, tak mě vyzvedla u Penny a zavezla mě s Domčou až dom. Takže jsem celý den hlídala Domču, kromě vaření a uklízení. No... a to byl celej týden, zrovna se toho moc nedělo. (smích) 00:04:51-4

ČAS V
TELEVIZI

NÁKUP
POTRAVIN

PEČE O

ČLENA RODINY

RODINNÁ NÁVŠTĚVA

DOMAČÍ PRÁCE

PEČE O DOMÁCNOST

V: Jak ještě můžou vypadat tvoje dny, když říkáš, že se toho moc nedělo? 00:04:56-6

D: Často chodím do Zásilkovny, takže se mi někdy stane, že tam jdu aj čtyřikrát do týdne. Pořád něco objednávám a ta Zásilkovna je levnější, než kdyby to mělo přijít až dom... Ještě pro mě docela často jezdí manžel, on čeká u práce rovnou, takže do Penny pak jedu s ním a jsem doma už třeba ve dvanáct. No, tady to jsou takový dvě věci, co jsou taky častý a zrovna v tom týdnu nebyly no. 00:05:34-5

PRÁVIDELNÁ
NÁVŠTĚVA
ZÁSILKOVNY

V: To vůbec nevdá, stačí, když jsi to takhle doplnila. 00:05:39-3

D: Jo a ještě v týdnu, tak dvakrát do měsíce jezdí na návštěvu Hela. To je kamarádka z Vikýřovic. 00:05:45-2

PRÁVIDELNÁ
NÁVŠTĚVA
KAMARÁDKY

V: Dobře, super... Jak vnímáš dojíždění do práce? Máš pocit, že ti to narušuje volnej čas nebo to už bereš jakou součást práce? 00:05:52-8

D: No já celej život bydlím v Bukovicích a celej život dojíždím do práce do Šumperka. Je to pro mě normální. I to vstávání. Předtím jsem pracovala v Prametě, tam jsem měla teda aj noční, ale na ranní jsem chodila taky na šest, takže jsem taky jezdila prvním autobusem hned. Předtím jsem šla v Sumtexu, taky jsem chodila na ráno na šest. No, takže aj to vstávání o půl čtvrté, aj to dojíždění beru mormálně nebo teda jako součást práce, jak říkalas. Vždycky jsem dojížděla do toho Šumperka. 00:06:25-9

SOUČÁST
PRÁCE

V: Potkáváš někoho obvykle cestou do práce a z práce? 00:06:31-3

D: No, takže ráno... moje druhá dvera je v CeramTecu teď na brigádě. Ona chodí do školy ještě, na výšku a nechtěla být doma zbytečně, když se nechodilo do školy. Ona teda mívá brigády ke škole vždycky, ale zrovna nic neměla, tak jsem se ptala v práci a potřebovali zrovna někoho na dezinfikování klik během karantény. Tak chodí se mnou uklízet, nedělá jenom ty kliky, normálně uklízí. No ale teda, ráno jezdím s ní, tak to je první člověk koho ráno potkávám. Cestou na zastávku se vždycky zastavíme u sousedů pro sousedku. Ta uklízí zase v Epcose, tak taky jezdí tím prvním autobusem. No a na zastávce pak je ještě Eva, pošťačka, taky jezdí brzo na poštu. V autobuse jezdí pořád ty stejný lidi, takže je znám všichni aspoň od vidění, ale s hodně lidma se znám a zdravím

PRÁVIDELNÉ POTKÁVÁNÍ
MÍSTNÍCH OBYVATEL
V MÍSTNOSTI

v autobuse. To asi nebudu jmenovat celý autobus. Tak... v Šumperku, jak přestupuju na ten druhý autobus, tak s náma dohání jedna paní z Rapotína, co jede aj tím prvním autobusem s náma. Ještě kolem nám vždycky proběhne paní Zamykalová. (smích) Víš co... ono je tam teď to nádraží tam kolem toho parku, tak je to dál, že vlastně vystoupíme na té hlavníčce a musíme letět až ke kulturáku a máme na to tři minuty, někdy když má autobus z Bukovic zpoždění, tak aj míň, tak proto všichni letíme. Tak paní Zamykalová nás vždycky předběhne. (smích) No a pak od zastávky do práce chodíme s Peťou, to je taky jeden kluk z Losin, on taky dělá v CeramTecu. Někde tam na lisovně nebo co to tam je. No a přemýšlím, jak to bývá odpoledne... no tak z práce k Penny se mnou chodí Maruška, ona taky uklízí v CeramTecu. V pondělí, ve středu a v pátek jezdí Maruška do Bukovic, tak to vždycky kecáme na zastávce. Maruška je známá od babičky. A ještě mě napadlo vlastně, že na zastávce potkáváme aj paní z Bukovic, nevím jméno teď, bydlí na staré hospodě ale. Tak s tou vždycky prokecám elou cestu, ta taky jezdí často... No... jako potkávám víc lidí, my se tady všichni známe. Tím autobusem jezděj pořád stejní lidi stejně jo, takže. Tohle je ale tak to, co mě teď napadne. 00:11:07-7

V: Teda, takhle poctivě mi ještě nikdo neodpověděl. (smích) 00:11:11-1

D: Jo? Stačí ti to tak teda? 00:11:15-2

V: Bohatě... jak se na cestách cítíš? Je něco, co ti zpřijemňuje nebo naopak znepríjemňuje dojíždění? 00:11:22-4

D: Tak zpřijemňuju asi ty lidi. Líbí se mi, že se tady všichni známe, s každým člověkem prohodí pár slov nebo se aspoň pozdraví. Tak to je takový příjemný. Znepríjemňuje ta rozkopaná cesta v Rapotíně. Někdy tam autobus nabere zpoždění a pak nám ujede autobus, na kterej přestupuju, na ten Sudkov. Člověk se žene a pak mu to stejně ujede. To pak musíme jít pěšky do práce a nebo jet pozdějším autobusem. Jako do práce to stíhám na šest pořád, ale už je to takový, že ti to rozhodí celý den no. Když to stíhám, tak pak v práci se pomalu převleču, jdu si zapálit a jdu uklízet. No a když jedu tím posledním, tak musím všechno honem honem, to nemám ráda tak. 00:12:25-4

BRATCE POKLADBOSENI SE ZNAKÝMI

SITVACE NA SILNICI

NESTIHNUTI AUTOBUSU KVŮLI OPRAVĚ NA DRAŽI

V: Kolik času ti zabere dojíždění denně? 00:12:29-9

D: No, tak ráno vyjždím o půl paté a v práci jsem o půl šesté, tak to je hodina. V práci končím v jedenáct a jsem doma v jednu, když teda nepočítám to, že jdu do Penny a vyřídit něco, co zrovna potřebuju, tak ty dvě hodiny minimálně to zabere určitě. 00:12:49-7

DVĚ HODINY DENNĚ DOJÍŽDĚM!

V: Tak co bys mohla dělat jinýho, kdybys měla o dvě hodiny denně víc času? 00:12:55-5

VÍCE ČASU S RODINOU

D: Hm... v ideálním případě bych ten čas využila nějak smysluplně. Buď s rodinou nebo dělámím něčeho, co mě baví, třeba ta zahrádka, luštění, šití. Jinak si ale myslím, že by mi ten čas proklouzl tak mezi prsty, že bych si ani nevšimla, že mám čas navíc. (smích) 00:13:15-8

VÍCE ČASU NA ZAŘÍZBY

V: Využíváš nějak volnej čas v autobuse? 00:13:19-5

D: No tak ráno si vždycky sednu s tou sousedkou, tak to si většinou říkáme, co je novýho a drbeme. (smích) Zpátky jen co sednu do autobusu tak spím se teda příznám. Na vstávání jsem zvyklá, ale ten autobus mě vždycky uhoupe, že fakt spím celou cestu a vzbudím se až v Bukovicích. (smích) 00:13:43-6

DRBÁNÍ SE SOUSEDKOU

SPÁNEK

V: Proč jezdíš zrovna autobusem? Mohla bys jezdit i nějak jinak? 00:13:49-7

D: Nemohla. Vlak do Bukovic nejezdí, že bych jezdila vlakem a navíc se ve vlaku necítím dobře. Nevím proč, ale ve vlaku se hrozně bojím. Vždycky je mi úplně špatně, jak mám někam jet. Neumím otvírat ty dveře na těch stachých vlacích, tak mě to vždycky nervuje, že nevystoupím. (smích) Řidičák nemám, že bych jela autem, takže to taky ne. Takže autobusem jezdím, protože je to vlastně moje jediná možnost a nevdá mi to. 00:14:17-4

NEMÍ JINÁ
MOŽNOST

V: Jaký má autobus podle tebe výhody oproti třeba tomu vlaku nebo autu? 00:14:23-6

D: No tak nejdůležitější výhoda je, že se v něm nebojím jet. Já se totiž bojím aj v autě. (smích) Asi to je tím, že jsem na něj už zvyklá, autobusem jezdím všude a celej život, tak asi proto. Je to levnější, než kdybych musela kupovat benzín a platit za opravy auta... hm... no, asi mě nic jinýho nenapadá. 00:14:53-7

POCIT BEZPEČÍ

ZML

FINANČNÍ NEVÝHODNOST

V: Napadají tě nějaký nevýhody? 00:14:57-3

D: Jo, tak určitě, že tě to nedoveze až na místo jo. Musíš přestupovat a docházet na zastávku vždycky někam. Tak to je takový... ještě aj to, že se nespoleháš sama na sebe, ale prostě musíš jít na čas, podle řádu jízdního no. 00:15:14-1

PŘESTUPY A DOCHÁZKA NA ZASTÁVKU

PŘÍCHOD NA ČAS

V: A ta frekvence těch autobusů ti vyhovuje? 00:15:19-6

D: No... ne. Ráno je to dobrý, ale v to poledne. Kdyby jel nějakaj ještě o půl 12, tak by to bylo ideální no. 00:15:29-0

MA
NEVYHOVUJÍCÍ
FREKVENCE
AUTOBUSŮ

V: Je tam taková mezera do těch Bukovic, že? Jede myslím v osm a pak až o té půl jedné, vid' 00:15:36-1

ČASOVÁ MEZERA A DLOUHÉ ČEKÁNÍ NA AUTOBUS

D: No právě. Ono, když tam má člověk čekat každý den hodinu a půl, tak už pak ani nevím, co tam mám dělat. Pak sedím na zastávce třeba půl hodiny, jestli ne víc. Ještě jsem dost nalítaná z práce, tak mě bolí nohy a i z těch bot víc co... my máme takový ty těžký, nepohodlný, pracovní boty, protože uklízíme aj na dílnách, tak tam musíme a hrozně z nich bolí nohy. Takže se mi pak ani nechce do města dívat se po obchodech a tak, že bych nějak zabíla čas. Teď jsem si začla zapínat v práci krokometr, tak vždycky od toho rána po tu dobu, co přijedu dom, mám vždycky tak jedenáct, dvanáct tisíc kroků. To se mi zdá teda dost za půl dne... Nachodím tolik, protože mi v práci teď máme zavřenou jednu budovu jo a... (nepotřebné informace pro bakalářskou práci) 00:28:13-2

V: Všude se najde nějaký pitomec, co bude dělat problémy prostě, no... tak jo, ještě se zeptám, jak vypadá tvůj typický víkend? 00:28:20-4

D: Víkend. No. Vypustím to divný období teď, protože je všechno zvláštní, ale řeknu ti víkendy před karanténou. Pravidlem bylo, že každé pátek nebo sobotu jsem hlídala Domču přes noc, aby si dcera odpočinula. On má genetickou vadu, takže péče o něho je náročná. Dcera si nejlíp odpočine na diskotéce, tak chodila pravidelně na to Děčko tam v kulturáku. Hodně lidí jí to vyčítá, že každé víkend chodí někam pařit, ale já jsem říkala jako proč ne... každému vyhovuje jiný odpočinek a jestli ona nejlíp vypne na diskotéce, tak proč ne jo. Navíc často bývají v nemocnici, většinou to není na pár dní, že by je třeba za tři dny pustili a často je to minálně na tři týdny, měsíc. Takže se nedivím, že pak chce někam vypadnout, pobavit se a nemyslet na nic. To teda bývá každé pátek nebo sobotu. Osobně jsem radši, když je to sobota, protože v pátek jsem unavená a s Domčou nikdy člověk neví, jaká bude noc... to je ze dne na den vždycky. Jeden den je úplně v pohodě a druhý ten se člověk vůbec nevyspí, protože třeba furt kašle. On má tracheostomii víš, to je taková ta trubička v krku, slavík se tomu říkávalo. A to se musí pravidelně odstávat hleny z toho, když začne kašlat no. Takže jsou noci, kdy zakašle jednou, dvakrát, tak se člověk vyspí. Pak jsou ale noci, kdy kašle nonstop, pak brečí a mrčí, takže jsem radši, když je to sobota, mám víc energie. To hlídám vždycky od večera zhruba od šesti do dalšího dne tak do dvou. Co dál dělám o víkendu... v létě hodně grilujeme a opíkáme. Aj hodně sedíme venku po hruškovou tomu říkáme. Pracuju na zahrádce samozřejmě, starám se o zeleninu, ovoce a všechny kytičky. Máme velkou zahradu, tak to mám vždycky taky na celý den. Ještě mě napadá, že někdy o víkendech vypomáhám babičce s tříděním víček. Sbíráme víčka pro Domička a třídíme to podle barev, ono pak je za to o pár korun víc, když si to člověk roztřídí sám a doveze jim to tam už nachystané. Třídění si vzala na starost babička, tak někdy se stane, že toho někdo doveze hodně, tak jí s tím jdu pomoci. Teď naposledy jedna paní přivezla dvacet pytlů, tak to babička nedělala nic jiného, než to, že přebírala. Tak to jsem jí byla pomoc tři víkendy po sobě. Jinak o víkendech pomáhám babičce i s úklidem, když potřebuje umýt okna nebo pomoci s čímkoliv jiným, tak pomáháme buď já nebo dcera. Na hřbitov jezdíme docela často, nasadili jsme tam kytičky, tak to jezdíme zalívat a zapalovat svíčky... Jo, ještě každou neděli k nám jezdí manželův brácha na oběd. Minulý tok mu zemřela manželka, tak zůstal sám, tak jsme zavedli takovou tradici, aby prostě nebyl pořád tak sám... No... takže asi takhle nějak bych zhrnula víkendy... O víkendu teda nevstávám ve 3:30, ale prý vstávám taky brzo, říkají dcery. (smích) Spím maximálně do sedmi, ony si obě rády pospějí klidně dopoledne, tak jim to přijde smrtelně brzo sedm hodin ráno... jinak o víkendu normálně vařím, tak jako každé jiné dny a uklízím. O víkendu se snazím vždycky udělat takovej ten větší týdenní úklid... (pozn. část o Domčově diagnóze je zkrácená, protože pro bakalářskou práci tyto informace nejsou podstatné) 00:39:17-2

GRILOVÁNÍ
NA ZAHRADE

VÝPOMOČ RODINĚ

PÉČE O
ZAHRADU
A ZAHRAĐLU

ZODIVNÍ
OBĚD

VÝPOMOČ
RODINĚ

VELKÝ ÚKLID

V: No nenudíš se, vid' 00:39:18-6

D: To ne no. (smích) 00:39:21-1

V: Tak jo, ještě se zeptá, jak to máš se stravováním a nákupem potravin? 00:39:26-9

D: Jak to myslíš se stravováním? Jako co jím nebo jak? 00:39:31-0

V: Ne ne, zajímá mě spíš, jestli navštěvuješ i nějaký restaurace nebo jíš spíš vařené domácí jídla a podobě. 00:39:42-1

D: Ne, do restaurací nikdy nechodím, jím jen doma. Někdy manžel doveze pizzu z pizzerie nebo kebab, tak to si dám, ale nikam nechodím. 00:39:50-9] DOHÁDÍ STAVOVANÁ

V: A co ty nákupy potravin? 00:39:54-9

D: No, tak jak jsem říkala, nakupuju každéj den po práci v Penny. Vždycky беру čerstvý pečivo a pak, co chybí doma nebo když je něco ve slevě a vyplatí se to, třeba máslo. Pro zeleninu a ovoce chodím na ty trhy, co jsou tam u sovy u obchodňáku. No a jinak na nákupy posílám manžela. On má auto, takže ho vždycky jednou za týden pošlu na velkéj nákup. Napišu mu seznam všeho, co chybí, co je potřeba doplnit a koupit. Kdysi jsem jezdila s ním, ale teď už jezdí sám. Vajíčka nám dává od dcery kamarádka, která je má od její babičky. Nebo jako dává, no kupujem si je normálně. No a něco si vypěstujeme na zahrádce. Takhle asi nějak no. 00:40:45-6

] VELKÉ
NÁKUPY
1X TÝDEN

V: Ještě mě napadá, co nějaký návštěvy u rodiny, nechodíš? 00:40:50-6

D: Vyjimečně jdu k dceři do Šumperka. Jinak ne, ona jezdí často k nám. Babička, jako moje mamka, bydlí v našem baráku o patro níž. Takže vlastně nemám kam. Dřív jsem docela chodila k mojí sestře, ale nějak se nám pokazily vztahy, takže už ani tam ne. Ani nemám moc kam vlastně. S bráchou to stejný... (nepotřebné informace pro bakalářskou práci) 00:41:48-9

V: A návštěvy lékaře? 00:41:52-0

D: No, jednou za tři měsíce chodím na plicní. Neléčila jsem alergii a udělalo se mi z toho astma, tak to chodím tam pravidelně. Beru aj léky na to, takže hlavně pro ty tam chodím. Jednou za půl roku jezdím do Olomouce na kontrolu... měla jsem nádor v hlavě, tlačilo mi to na oční nerv a oslepla jsem na jedno oko. Takže tam musím jezdit na pravidelný kontroly... to je vlastně důvod, proč teď uklízím. Vyhodili mě kvůli tomu oku z Pramet, kde jsem byla pět let a měla jsem pak problém najít práci. Jsem vyučená šička, takže bych nemohla jít někam do kanceláře a pracovat v oboru už vůbec ne s tím okem. Zkoušela jsem to snad všude, nakonec jsem teda skončila u úklidu. Není to špatný. Je to na šest hodin, takže bych tam správně měla být do půl jedné, ale uklizený mám už v jedenáct, tak můžu v jedenáct klidně odejít. Nejpozději jsem doma v jednu, když mě nikdo nevyzvedne a mám pak celý den volno. Takže jsem tam spokojená. 00:43:17-6

V: Říkáš jsi, že doma šiješ. Jak to zvládáš s tím okem? 00:43:22-7

D: Doma jo, doma to zvládám. Šiju u okna, kde mám dobrý světlo a nikam nemusím spěchat. Někdy mi trvá, než se trefím a navlíknu nit a je to takový pomalejší, trvá to prostě dýl. Musím dávat větší pozor, víc se soustředit. Doma se to zvládnout dá. Kdybych ale měla někde šít v práci, tak to by nešlo... víš co, tam musíš plnit nějaký normy. Většinou... například, když jsem šila úterky v Sumtextu, tak nás bylo na dílně

několik a každá šila nějakou část. Jakože jedna nastříhala látky, druhá to obšila, třetí přišila poutko a podobně. Tím chci říct, že by to nezáviselo jen na mě, takže bych tam nemohla šít svým tempem. Musí se tam plnit nějaký normy. Akorát bych je zdržovala. Pracovat v tom nejde, ale doma mě to pořád baví. 00:44:27-9

V: No jasně, to chápu. 00:44:30-8

(nepotřebená část pro bakalářskou práci) 00:49:34-1

V: Tak jo, ještě se zeptám na poslední otázku. Napadá tě někdo, koho bych se mohla dál zeptat? 00:49:39-7

D: Hm... přemýšlím... no asi manžela by ses mohla zeptat. 00:49:45-8

V: Myslíš, že by ses ho mohla zeptat ty? Ono to je takový lepší, když se to domlouvá přes někoho nebo aspoň, že bych se na tebe mohla odkázat? 00:49:58-1

D: Jo, jasný... já se ho zeptám a dám ti vědět. 00:50:07-3

V: No tak jo, to bude všechno. 00:50:15-6

D: Ani to nebolelo. (smích) Jsem se toho bála... 00:50:19-7

V: A nebylo čeho vidět? 00:50:23-6

D: Nebylo no. Hrozně to uteklo. 00:50:27-8

V: Tak jo, já ti moc děkuju za rozhovor a že sis našla čas. Měj se hezky a ať se ti daří. 00:50:37-7

D: Děkuju a nemáš za co. Ať to hlavně tobě dobře dopadne... 00:50:46-9

V: Dobrý den, rozhovor je na téma Každodenní mobilita, je anonymní a bude se nahrávat. Souhlasíte s tím? 00:00:15-0

B: Dobrý den, ano, ^{SOUHLAS} souhlasím s nahráváním. 00:00:18-2

V: Tak na začátek se vás zeptám, kolik je vám let a kde pracujete? 00:00:22-0

B: Je mi ^{VĚK} 39 let a pracuji ve ^{ZAMĚSTNÁNÍ} zdravotnictví. Konkrétně v gynekologické ambulanci v Šumperku v Gyniprema s.r.o. Tam pracuju jako zdravotní sestřička. 00:00:29-1

V: Děkuju a co ráda děláte ve volném čase? 00:00:32-5

LIBY
B: Nejradši jsem **na zahrádce**, pracuju tam. Okopávám si kytičky a pěstuju si tam zeleninu a ovoce, tak se tam o to starám. Potom po **výletech** s dětma, to rádi jezdíme různě po republice takový ty známý místa. No a pak ten **sport**. Mám ráda **brusle, kolo**, někdy si jdeme s manželem i **zaběhat**, a tak no. 00:00:53-7

V: Můžete popsat, jak vypadá Váš týden od pondělí do pátku? Klidně minulý týden, jestli si vzpomenete. Začněte pondělkem... 00:00:59-7

B: No, tak... ^{BRZE VSTÁVÁNÍ} V pondělí ráno vstávám o půl šesté, ^{ZAČÁTEK PRÁCOVNÍ DOBY} chodívám na **sedm do práce**... Nevím, ^{KONEC PRÁCOVNÍ DOBY} co tam chcete přesně slyšet jakoby... **do třech hodin jsem v práci. Potom dojdou nakoupit, to chodím naproti do Jednoty, po nákupu jsme jeli minulý týden do těch obchodů za Kauflandem s dětma dokoupit ještě nějaký věci, co jim chyběli, když teď musej chodit do školy, takže už potřebovali nějaký věci ještě dokoupit.** Pak jsme jeli domů... No to je docela těžký si týden dozadu vzpomenout... 00:01:27-8

V: Co děláte obvykle po práci? Říkala jste, že po práci chodíte nakoupit, to chodíte každý den po práci? 00:01:31-4

B: Jo, to jdu ^{KAŽDODENNÍ NÁKUP POTRAVIN} každéj den do obchodu. Vždycky je potřeba něco koupit, minimálně čerstvý pečivo fakt každéj den. ^{KAŽDODENNÍ NÁKUP POTRAVIN} Potom jim teda vařím vždycky na ten druhý den doma. Takový ten běžnej úklid, pomáhám jim s úkolama, protože oni odevzdávaj vlastně přes tu elektronickou tu žákovskou, odevzdávaj úkoly. S pejskama na procházku, vždycky ještě ^{STEREOTYP} na večer. Ono se to moc nemění každéj den. Po té práci vždycky prostě musím navařit na další den, aby měli děti oběd. Pak uklidit. Většinou v pátek před **vikendem** dělám takovej ten pořádněj velkej úklid, že vygruntuju fakt celej barák, ale během toho týdne

KAŽDODENNÍ NÁKUP POTRAVIN
NÁKUP SKOLNÍCH POTŘEB

PEČE O DĚTI, DOMÁCNOST A DOMÁCI HAZLIČKY

jen tak jako povrchově uklidím, umyju nádobí a tak. Nachystám večeři, ještě jdeme pak vyvenčit psa a tak. 00:02:39-2

V: Takže na menší nákupy chodíte každý den po práci. A co velký nákupy, jezdíte nějak pravidelně? 00:02:43-3

I: Ano, jezdím jedenkrát týdně většinou na velký nákup. Jestli chcete vědět kam, tak jezdím do velké Hypernovy do Šumperka. To mám nejrádší ten obchod tam. Víím, že hodně lidí jezdí spíš do Kauflandu, ale já nevím, se tam nějak necítím. Jezdím teda vždycky se seznamem, aby to bylo, co nejkratší, se přiznám. (smích) 00:03:01-3

PRÁVIDELNĚ VELKÝ NÁKUP

V: A jak teda jezdíte do práce? 00:03:03-1

B: Já jezdím autem. 00:03:05-1

V: Proč volíte auto, máte i jiné možnosti, jak byste mohla jezdit? 00:03:08-6

B: Autem jezdím hlavně proto, že většinou vozím hodně věcí. Ještě občas vozím babičce věci, že nakupuju, obzvlášť teď. Někdy potřebuju i auto v práci. Třeba jezdím i po maminkách, takže to auto potřebuju i v práci. Takže momentálně bych jinak asi ani jezdit nemohla. Jako mám to kousek, jak na autobus tak na vlak, ale to auto je pro mě teď pohodlnější, hlavně kvůli těm věcem a zařívování a práci. 00:03:47-7

POTŘEBA MÍT SEBOU HOJNĚ VĚCÍ

PRÁCOVNÍ MOBILITA

POHODLNOST

V: Jak často jezdíte babičce na nákupy? 00:03:49-9

B: Nejezdím zvlášť teda, vždycky chodím po práci nakoupit nám, tak nakoupím i babičce. Jí nakupuju tak dvakrát do týdne. 00:03:56-9

POHODLIVĚ

V: Kolem dětí, že byste je musela vozit do školy nebo na kroužky, to ne? 00:04:02-0

B: Nikam je nevozím, už maj patnáct a dvanáct, takže to zvládaj sami... Dřív jsem je teda vyzvedávala, teď už ne. Kroužky maj tady v Losinách. Naštětí. 00:04:21-6

SAHOSTATNĚ DĚTI

V: Máte nějakou pravidelnou aktivitu, kterou byste dělala pravidelně? Například, že byste každé pondělí chodila na jógu a podobně. 00:04:30-4

B: Na jógu chodím každý čtvrtek. (smích) Chodím do Jóga centrum Šumperk. Každý čtvrtek po práci a každou neděli chodím na HEAT, taky v Šumperku. 00:04:41-8

PRÁVIDELNĚ SPORTOVNÍ AKTIVITY

V: Chodíte sama nebo například s nějakou kamarádkou? 00:04:44-9

B: Chodím s kamarádkou. Na jógu s kolegyní z práce a na HEAT s kamarádkou z Losin.

Většinou ještě jednou za čtrnáct dní nebo za tři týdny jezdím do knihovny do Šumperka.

Podle toho, jak to vyjde no. 00:05:06-2

V: Dobře, děkuju. Dál se zeptám, jak vnímáte dojíždění do práce? Máte pocit, že vám to narušuje váš volný čas nebo to berete spíš jako součást práce? 00:05:17-2

B: No, asi by pro mě bylo jednodušší, kdybych pracovala v místě bydliště. Ušetřilo by to čas, ale myslím si, že ta dojezdová vzdálenost se dá, že to je jenom takovej kousek, že se to dá. Třeba na tu jógu chodím po práci v ten čtvrtek, takže kdybych pracovala v Losinách, tak bych stejně musela do toho Šumperka dojet... Takže asi mi to nevádí, má to svoje pro a proti, ale dá se to zvládnout. Navíc autem je to úplně v pohodě.

00:05:50-2

V: Ještě se vrátím trošku zpátky. Jak to máte se stravováním? Například obědy v práci? Navštěvujete i nějaké stravovací zařízení? 00:06:02-2

B: V práci máme pauzu na oběd jen v úterý a ve čtvrtek. Tyto dva dny je pracovní doba delší, tak máme hodinu volnou od dvanácti do jedné. Tak to chodíme většinou do Opery na oběd. Jinak v pondělí, středu a pátek nemáme uvedenou pauzu v ordináčních hodinách, tak si vozím jídlo z domu a najím se vždycky... no, když je prostě čas... a není tam žádná pacientka zrovna. Jinak si občas zajdeme i s manželem a dětma do restaurace na jídlo, ale ne často. Spíš vařím doma. 00:06:44-2

V: Jak probíhá váš pracovní den? Říkala jste, že jezdíte i k maminkám, je to nějak pravidelný? 00:06:48-2

B: Ne, pravidelný to určitě není. Většinou času jsem v ordinaci. Občas se nějaká maminka domluví dopředu, že by o to měla zájem. Hlavně tam jezdím v šestinedělí. Oni už to nechcú pojišťovny proplácet, tak proto to není tak častý. To pak jezdím různě, podle toho, kde maminka bydlí. Takže Šumperk a okolí. 00:07:08-2

V: A jak vypadají vaše víkendy? 00:07:12-2

B: No, přiznám se, že každé víkend je trošku jinej. Naštěstí. Máme ještě jakoby jednu

STAVBA DOKU

velkou zahradu a tam máme... jak bych to řekla... tam připravujeme pozemek na stavení.

Teď jsme dělali nějaký bourací práce, takže jezdíme i podle počasí pracovat tam. Je tam

hodně věci, co potřebujeme ještě dodělat, takže to zabírá hodně času. Tam jezdíme i

dřevo dělat. Jinak o víkendu se vždycky snažíme jezdit k manželovým rodičům na

návštěvu nebo k sestře, tu máme taky v Malině, jak ten pozemek. Má malé děti, tak

jakoby na návštěvu, aby jsme se viděli. No... občas nějaký výlet s dětma. Rádi jezdíme

třeba i na kole, to asi tak nejčastěji, že vyjedeme někam na kolo, když je hezký počasí.

Aj na brusle chodíme. 00:08:36-2

V: Kam jezdíváte na kole na výlety? 00:08:42-2

B: Na kole právě máme cíl buď do toho Šumperka k té tchýni, a nebo k sestře do toho

Malina, tam většinou zakotvíme, že to spojíme i s návštěvou. To je asi tak nejčastější,

no. Jinak jezdíváme i do Zoo, to už ne na kole teda, to jezdíme autem. Na stezce v

oblacích jsme byli, v Adršpachu a takový ty známý klasiky, kam jezdí asi každé, no.

Jinak teda o tom víkendu ještě ten HEAT v neděli, to je tahle každou nedělí. Jinak se

víkendy docela liší, podle situace a tak. Obecně ale trávíme hodně času s rodinou.

00:09:36-2

V: Tak jo, já se ještě trošku vrátím a zeptám se, jaký vás napadají výhody a nevýhody u
auta, protože hodně využíváte auto, oproti jiným dopravním prostředkům? 00:09:48-2

B: Tak výhody určitě v tom, že vlastně, když chci tak prostě jedu. Nemusím na nic čekat.

To je velká výhoda. Výhoda je, že nemusím nosit tolik věcí. Naskládám to do auta a

jsem víc jakoby... jak to mám říct... vytižená, že prostě nejezdím jakoby na prázdko.

Jestli to dává smysl, o říkám. Stihnu toho víc zařídit. Nevýhoda asi cena benzínu a

údržba, když se mi něco pokazí, tak že si to neumím opravit. Většinou volám o pomoc

manžela nebo dědečka. (smích) To jsou asi největší nevýhody. No a, že musím jakoby

čekat, může se stát nějaká nehoda po cestě, že jo. Může vás to zdržet. Teď, jak je to

všude rozhovaný. Tak to musíte pořád někde objíždět, pořád se někde tvoří nějaký

kolony. Takže nakonec jedu do práce jednou tak dýl, jak normálně. Víc mě toho asi
nenapadá. 00:11:45-2

V: Jak se na cestách cítíte? Co ovlivňuje vaše pocity? 00:11:49-7

^{RADOST ZE ZAMĚSTNÁNÍ}
B: Dobře. Do práce chodím ráda, tak nemám důvod být nějak vystresovaná, že bych se měla cítit nějak jakoby blbě. Mám skvělé kolegyně, jsme kamarádky. Ráda řídím, mě to baví. ^{TEŠENÍ SE DOHU} Z práce, když jedu, se cítím taky dobře, protože se těším domů. (smích) Co ovlivňuje moje pocity... tak asi, jak jsem řekla... ^{DOBRA PRÁCE} že mám dobrou práci. Někdy teda, to se přiznám... jsem hodně klidná, ale za volant se naštvu lehce. Tak jak je to teď rozkopaný všude, tak to se někdy rozčílím, když se ta cesta táhne.... nebo když někdo jede, jak šílenec. Takže i jako takovej ten provoz jakoby... ovlivňuje to, jak se cítím, se přiznám.

→
NEŠKOLIVNOST
SE SITUACI NA SILNICÍCH

00:13:08-4

V: Využíváte nějak čas v autě? 00:13:11-4

^{POSLECH HUDEBY A ZPRÁVODAJSTVÍ}
B: No... asi jen tak, že mám puštěný rádio... většinou. Poslouchám písničky a nebo zprávy, podle toho, co tam zrovna je. Někdy mám ale ráda jet bez rádia, v tichu. Hlavně po práci, jak pracuju s lidma... v ordinaci se jich vystřídá hodně za den, tak jsem někdy unavená z toho. Nemám náladu ani na rádio, takže to pak nedělám nic, jen řídím. Já takhle odpočívám. Pro mě je auto relax. 00:13:41-4

→
POTŘEBA BÝT SAM

↓
ODPOČINEK

V: Kolik vám asi tak zabere času dojíždění, denně? 00:13:47-4

^{ČASOVÁ DÉLKA DENNÍHO DOJÍŽDĚNÍ}
B: Teď někdy i hodinu. Jinak maximálně čtyřicet minut, když počítám obě ty cesty.

00:13:56-4

V: Napadá vás něco, co byste mohla dělat, kdybyste měla denně o čtyřicet minut navíc? Jak byste ten čas využila? 00:14:08-4

B: No... víte, jak to je. Čas se vždycky někde ztratí. Nemyslím si, že bych to nějak významně pocítila, že bych měla o čtyřicet minut víc času za den. Asi bych ho ale trávila s dětma. ^{VÍCE ČASU S DĚTMA} 00:14:26-4

V: Jezdíte do práce sama? Potkáváte někoho pravidelně cestou? 00:14:38-4

B: Jezdím sama a nikoho nepotkávám... 00:14:44-4

V: Tak jo, to bude asi všechno, ještě se teda zeptám na poslední otázku. Napadá vás někdo, kdo bych se mohla zeptat dál? Nejlip teda muž kdyby to byl, musíš být z Losin a pracující. 00:14:54-4

B: No... takhle z hlavy mě nikdo nenapadne, ale kouknu se do telefonu... (respondentka kouká do telefonu)... No... ti chlapi jsou takovi neochotní. (smích) 00:18:42-4

V: Našla jste někoho? 00:18:46-4

B: Asi teda Krňávek, on je takovej ukecanej. Znáte ho? On dělá zuby, jako protézy... Bydli v Losinách... tam, jak je ten pivovar... 00:19:22-4

(nepotřebné informace pro bakalářskou práci) 00:27:50-4

V: No, tak to jo. To bude všechno. Moc děkuju za rozhovor, že jste si našla čas a za další kontakty. Moc jste mi pomohla, opravdu. 00:27:59-4

B: Rádo se stalo. Jak jsem to viděla na tom Facebooku, tak jsem říkala, že vám musím pomoci, protože když si vzpomenu na svoji bakalářku... to bylo peklo. Ještě já jsem studovala v Ostravě, taky jsem tam nikoho neznala, takže shánět někoho na rozhovory... takže vám úplně rozumím. 00:28:11-4

V: U mě to je zase způsobený tím, že i přesto, že bydlím odjakživa v Bukovicích (pozn. část Velkých Losin), tak tady nemám kontakty. Chodila jsem sem jen na základku a na střední už jsem dojížděla do Zábřeha, takže za ty roky... ty lidi, co jsem tady znala, tak už jsou dávno pryč a když už tady mám teda nějaký ty kamarádky, tak jsou to pořád taky studentky a já práce potřebuju ty pracující no, takže... 00:28:53-4

B: No jasný, nemáte ty kontakty už, to se pak těžko shání. Ten Facebook byl ale dobrej nápad. 00:28:59-4

V: Bohužel mě to nenapadlo dřív. (smích) Takže jo, moc děkuju a mějte se hezky.
00:29:07-4

B: Nemáte za co a držím palce, ať vám to dobře dopadne. 00:29:16-4

V: ...děkuju. 00:29:34-4

V: Tak jo. Rozhovor je anonymní a nahrává se. Souhlasíte s tím? 00:00:23-6

D: No tak to ne. (smích) Ne, v pohodě, souhlasím. 00:00:27-6

V: Děkuju. Tak se do toho pustíme. Kolik je vám let a kde pracujete? 00:00:31-5

D: Je mi ^{VĚK} 46 let a pracuju v (nejde rozumět) v ^{MÍSTO PRACOVISTĚ} Šumperku. 00:00:36-7

V: Co děláte ve volný čase? 00:00:38-9

D: Všechno možné. Záleží, jaký je roční období. Od jara do podzimu kolo a hory, v zimě lyže. 00:00:46-9 ^{ZALÍZY}

V: Mohl byste mi popsat, jak vypadá váš typický týden od pondělí do pátku? 00:00:52-5

D: Ráno vstanu, nachystám se a pak ^{CESTA DO PRÁCE NA KOLE} jedu na kole do práce patnáct kilometrů. ^{PRÁCE} V práci pracuju, pak jedu domů. ^{CESTA Z PRÁCE} Zase na kole patnáct kilometrů. ^{PRÁCE KOLEM DOMU} Doma pak kolem baráku a na zahradě ^{STEREOTYP} sekat trávu a dřevo na zimu. Furt se něco děje. Každý den vypadá podobně. Vždycky jedu do práce a doma dělám něco kolem baráku. V létě sekat trávu, chystám dřevo, v zimě odhazuju sníh. Když je hnušně nebo není kolem baráku nic potřeba, tak ^{NA} ^{ACU} jsem u počítače a dělám něco na počítači. V zimě je potřeba topit, tak zase chystám dřevo, topím. Když má člověk barák, tak je pořád práce dost. 00:01:29-9

V: Víím, že máte dceru na prvním stupni na základce. Pomáháte jí s úkolama do školy nebo jak to máte? 00:01:40-2

D: Já ne, to dělá ^{MANŽELKA} Silva (pozn. manželka respondenta). Neměl bych na to nervy. 00:01:46-0 ^{NETRPELIVOST}

V: Dobře, takže do práce jezdíte na kole. Na kole jezdíte celý rok nebo to s něčím kombinujete? Měl byste i jinou možnost, jak byste mohl jezdit? Proč volíte zrovna kolo? 00:01:57-6

D: ^{KOLO} Na kole jezdím, protože ^{ZÁKAVA} mě to baví. ^{NEZÁVISLOST} Jsem na ničem nezávislej a je to zadarmo. Když je už hodně sněhu, tak jezdím vlakem. To musím jít tři kilometry na vlak. Jinak jezdím na kole, co nejvíc to jde. Mohl bych taky ^{AUTOBUS} autobusem, ale nevím. ^{ZLÍČLOST ZASTÁVKY V DOMU} Autobus mám minutu od baráku, ale nevím. Mě ten autobus nějak vadí. Je to zdlouhavý, přecejen ten vlak je ^{ZDLOUHAVÁ CESTA} rychlejší. Na kole jsem v práci za půl hodiny, to je stejný jak autobus skoro. ^{NEOPRAVNĚNOST ŘÍDIT OS. AUTO.} Jedině autem bych nemohl, nemám řidičák. 00:02:29-5

V: Napadají vás ještě jiné výhody u kola? 00:02:34-2

D: Ráno mě to ^{PROBUDZENÍ} probudí, člověk pro sebe něco udělá, rozhybe se. ^{PÉČE O TĚLO} Zpátky si zase vyčistím hlavu, když je v práci blběj den a přijedu dom s čistou hlavou. Je to dobrý na fyzčku. ^{PSYCHICKÁ HYGIENA} ^{FYZICKÁ} Tu si potřebuju udržovat, abych mohl chodit po horách. ^{ÚSPORA ČASU} Líp se mi spí. Je to poznat, když jedu vlakem a když na kole. Večer se mi pak líp spí potom kofe. Taky kolo šetří dost času. Ono se to nezdá, ale kdybych měl jít na autobusovou zastávku, jet autobusem,

^{KVALITĚJŠÍ SPÁNEK}

ktej jede ještě do Maršíkova, zastavuje na každé zastávce, vystoupit v Šumperku a ještě jít do práce pěšky skoro dvacet minut, tak jsem na kole rychlejší. Navíc autobusy mi nejezdí, tak jak potřebuju. Buď bych byl v práci moc brzo nebo pozdě a dom bych se dostal o půl čtvrté místo před třetí, jak bývám doma na kole. 00:03:42-2

↑
NEVÝHODY!
FREKVENCE AUTOBUSŮ

V: Napadají vás i nějaké nevýhody? 00:03:45-7

D: Ne. 00:03:47-4

V: Ne? 00:03:48-2

ZADNĚ NEVÝHODY

D: Ne, fakt mě nic nenapadá. 00:03:51-1

V: Dobroš. Kudy jezdíte na tom kole? Je to tam celý rozkopaný, tak se nedá projet normálně, ne? 00:03:59-7

D: Jezdím po Vikýřovické, ale jen když jedu do práce, protože všichni jezdí tou Vikýřovickou, že... ale z práce jezdím téma zadnickama, protože jsou tam nehody, je to docela nepříjemný... Napadla mě ta nevýhoda u kola... 00:04:12-8

V: Povídejte. 00:04:14-7

ZIMNÍ POČASÍ

D: Někdy počasí. Jezdím do zimy, ale v zimě ne. Kvůli mrazu a náledí. Jinak by se dalo jezdit celoročně. Je to riskantní. Uklouzlo by mi to, spadl bych a ještě by mě přejelo auto. To je takový nepříjemný. V zimě teda nejezdím, ale kdyby byla cyklotrasa třeba z Losin někde podél kolejí až do Šumperka, tak bych s tím kolem jezdil aj v zimě. 00:05:02-0

ABSENCE CYKLOTRASY

V: To asi není v plánu, že? 00:05:05-6

D: O cyklotrase se mluví jo, ale máme v Rapotíně ve vesnici, že. To je takový divný, ale kdyby prostě udělali podél kolejí vlastně až z Loučně, protože tady jezdí z Losin do Loučny. To je sebevražda tady podél kolejí. Udělali, prostě já nevím, kolik jsou ty trasy mezi vesnicema, metr? Tam dole a udělali to podél kolejí, tak je to rovně až do Šumperka. To by se pak dalo jezdit aj v zimě a jezdil bych celoročně. 00:05:47-5

V: Takže jezdíte, i když prší? 00:05:50-2

D: No. Mám pláštěnku pořád na kole, když prší, tak si ji oblíknu. Déšť mi nevadí. 00:05:56-1

V: Potkáváte někoho pravidelně cestou? Někoho, koho znáte? 00:06:01-2

D: Jo. Já nevím, jak se jmenuje. Dělá u Kubíčka. Ještě jsem potkával třeba minulej rok, ale ono záleží, kdy oni jezdí, že. To ještě v Rapotíně, ale toho neznám vůbec. Jako jméno. Jen od vidění. To jsme se potkávali vlastně, když minulej rok dělali ty mosty, tak já jsem jezdil takhle zadem. Jezdil jsem tak, jak jezdím teď a tam jsme se potkávali.

JINÝ CYCLISTA

Tedka je tam udělaná cyklotrasa v Rapotíně, směrem dolů jako. Potkávali jsme se každé den. Pak už jsme se začli aj zdravit. 00:06:45-3

V: Je něco, co vám cestu znepríjemňuje nebo naopak zpřijemňuje? 00:06:50-6

D: Blázniví řidiči mi ji znepríjemňují. Někdy je to fakt šílený. To by taky vyřešila tak cyklotrasa, že bych nemusel jezdit meti autama. 00:07:00-9 ^{NEVYŽPITATELNÍ ŘIDIČI}

V: Podle toho, co jste řekl předpokládám, že dojíždění do práce neberete jako něco, co by vám kradlo volnej čas, že? 00:07:10-6

D: Dojíždění je můj volnej čas. Stejně bych na kole ve volným čase jezdit, takže to je můj volnej čas vlastně. 00:07:19-0 ^{DOJÍŽDĚNÍ JAKO VOLNÝ ČAS}

V: Je něco, co vám čas od času naruší váš stereotypní týden? 00:07:24-8

D: Někdy se po práci sejdu se Sabčou (pozn. dcera respondenta) na pivo. Někdy v týdnu jezdí Sabča aj k nám, ale spíš o víkend. Jinak nic. 00:07:35-5 ^{ČAS S RODINOU}

V: Takže máte dvě dcery? Kolik jim je let? 00:07:39-6

D: Ano, Anetku a Sabču. 10 a 24. 00:07:43-0

V: Jak vypadají vaše víkendy? 00:07:46-3

D: To chodím hlavně na hory, do lesa a na kolo. 00:07:51-0 ^{HORY, LES A KOLO}

V: Kam chodíte, jak, s kým? 00:07:54-4

D: Nejčatěji tady kolem, tady je to na turistiku výborný, Jeseníky. Často chodím s Anetkou, začalo jí to bavit, tak mě kolikrát aj sama vytáhne. Někdy s kamarádkou Irenou a Sabčinyým manželem Tomášem. Tomáš je původně můj kamarád, potkali se díky mě. Vlastně jsem Sabči našel manžela. (smích) Jezdíme vlakem. Vezmem batohy a dojedem někam vlakem a pak si vždycky obejdeme nějaké okruh no. Někdy mě odveze Silva, když jdu s Anetkou, tak nás odveze a pak aj vyzvedne. Ještě sebou беру psa. Psy máme tři, ale jeden je malej na to, aby chodil na hory. Druhej už je starej a už nemůže, ale dřív chodil aj on se mnou. Ten třetí chodí často se mnou. Labrador, Kevin se jmenuje. Irena má taky dva psy. Husky... takže to jsme jak směčka pak, když poberem psy sebou. Někdy chodí aj Ireny děti. David a Šárka, už jsou dospělí a taky je to baví. 00:09:24-6 ^{ČAS S RODINOU + PŘÁTELI PŘI SVÝCH ZALIBAČI}

V: A kam jezdíte na kole? To jezdíte sám nebo s někým? 00:09:30-6

^{POTŘEBA BÍT SAM} D: Různě. Buď dojedu vlakem někam dál a udělám si takovej výlet, že se projedu na kole někde. Někdy aj tady na Pekařov že, Přemyslovký sedlo a tam ta trasa. Na kolo jezdím sám. Vyčistím si takhle hlavu, odpočinu si psychicky a fyzicky se příjemně unavím. 00:09:47-3

V: A kam jezdíte na lyže a jak? 00:09:51-9

TRAVENÍ
ČASU S
RODINOU

D: Na lyže do Kout. Buď zase vlakem nebo mě odveze a vyzvedne Silva. Na lyžích jsem většinou od rána do večera, když už si koupím celodenní skipas, tak to chci využít. To jezdím snad vždycky se Sabčou, Anetkou a Tomášem. Sabču baví lyže od malička, víc, než chození po horách. Tohle má Anetka naopak. Ta zase radši ty hory, lyže má taky ráda, ale ne tolik. Sabča zase nechtěla chodit na hory. Oproti Anetce chodila fakt málo. 00:10:22-5

V: Ještě něco podnikáte s dcerama? S manželkou nemáte nějaké společné aktivity? 00:10:28-7

D: Se Silvou ne. Ona nesportuje, vlastně mě nenapadá, že by měla nějaký záliby. Ona je pořád v pohybu. Buď s Anetkou jezdí po kroužkách nebo je v práci, s kamarádkama. K Marceli jezdí často, no. U Pavly Lichnerové je denně. Máme každé trochu jiný zájmy no. Jinak někdy jedu k Sabči a přespím tam. To je docela častý, tak jednou za měsíc, dva určitě. To si zajdeme někam do hospody většinou nebo popijeme doma. Moc se teď nevidáme, jak bydlí v Postřelmově, tak aspoň jednou za čas takhle. S Anetkou jenom ty hory. 00:11:02-9

V: Ještě se vrátím k tomu víkendů. Napadá vás ještě něco, co děláte o víkendů? 00:11:10-6

NAVŠTĚVA HOSPODY

D: Chodím na pivo. Buď pozvu nějakýho kamaráda k nám a dáme si pivo doma, třeba aj něco ugrilujeme. 00:11:18-6

GRILOVÁNÍ

PORUŠENÍ ALKOHOLU

ČAS S PŘÁTELI

V: Kam chodíte rád na pivo? 00:11:23-7

D: Dřív jsem chodil do Zátíší, to už je zavřený. Poblíž tady mám jen Hřiště, tam se mi úplně nechce. Chodím když tak k Mrázkům, ale ne často. Spíš doma si dám pivo nebo u někoho. Nějakýho kamaráda že. 00:11:39-6

PIVO U KAHARAČKA

PIVO DOHA

V: Ještě něco dalšího vás napadne? 00:11:44-5

D: No, ještě představujeme barák, tak pracuju aj takhle v baráku. Děláme obývák, však vidíš, že obývací stěnu máme v kuchyni... to už ale několik let. Mně za to pořád někdo nadává, že dvě místnosti jsou rozkopané už několik let a práce stojí. Proboural jsem zeď mezi obývákem a Sabčíným bývalým pokojem, když už tady nebydlí a není to dodělaný no. Mně to vždycky všechno trvá, už bych to mohl dodělat no. Radši prostě vypadnu ven, na ty hory. Nebaví mě to. Už bych se do toho měl ale pustit zase. 00:12:20-8

PŘESTAVBA
DOHU

V: Tak držím palce, ať to brzo dokončíte a máte klid. 00:12:25-1

D: To si taky říkám, že když to dodělám, tak budu mít klid. Teď mám furt takovej pocit, že je něco nedodělaný a táhnu si to před sebou, ale stejně se mi do toho nechce. 00:12:36-3

V: A to spravujete sám? Nechcete si pozvat někoho na pomoc? 00:12:42-6

D: To je právě ono. Všechno si potřebuju dělat sám, podle sebe. Mám vždycky pocit, že to ostatní dělají blbě. (smích) Mám nejradši, když je to podle mě, tak jak chci a sám to udělám. Akorát to trvá.... už pět let. (smích) 00:13:01-3

V: To má vaše manželka svatou trpělivost. (smích) 00:13:05-8

D: No. (smích) 00:13:07-9

V: Jak to máte se stravováním a nákupem potravin? 00:13:12-5

^{VAŘÍ MANŽELKA} D: Jím to, co mi Silva dá. (smích) O to se stará Silva, o nákupy. ^{NAKUPUJE MANŽELKA} Jednak má auto a když vaří, tak ví, co potřebuje. Já vařit neumím... tak abysme se najedli. (smích) 00:13:24-8

V: Takže jíte spíš doma vařené jídlo, do restaurace občas nechodíte? 00:13:31-0

^{KONZUMUJE POUZE DOPLŇKOVÉ SÍDLA} D: Ne, jím vařené od Silvy. Na jídlo nikam nechodím, v práci mám svačinu z domu. 00:13:36-8

V: Ještě se zeptám, co třeba pravidelné cesty k lékaři, na úřady, poštu a podobně? 00:13:42-8

D: Nechodím nikam pravidelně. Po úřadech chodí taky Silva, ona tomu rozumí víc. Ještě pár měsíců zpátky jsem chodil pravidelně na rehabilitace ze žádama. To jsem chodil dvakrát týdně, tři měsíce se žádama a kolenama. Už to bylo znát a byla to potřeba. Lyžování a chození a kolo se na těle docela projeví. Hlavě ty lyže. Jezdím bez hulek, takže je to velká zátěž pro kolena. Na ty kolena cvičím aj doma. Se snažím, aspoň, když mě bolejí. To ale cvičím už tak deset let. Předtím jsem ještě měl boreliózu od klíšáka. Ta mě napadla nervovou část. Jak někomu napadá klouby nebo mozek, tak mě nervy. To jsem byl u doktorů pořád jednu dobu. To už je teď dobrý. Jinak ne... Já nechodím ani k zubaři se přiznám... Zuby mám zdravý, starám se o ně, nic mě nebolí, kazy nevidím žádný, tak nemám důvod. (smích) Mám totiž teorii, že když jednou začne člověk chodit k doktorům, tak už tam bude muset chodit pořád. (smích) Prostě, když nepotřebuju doktora, tak tam nejde že. 00:15:17-4

V: Prevence je taky důležitá. 00:15:21-2

D: Prevence ale není to, že budu chodit k doktorům. Starám se o sebe, sportuju, zuby si čistím, jím normálně, tak není důvod si myslím. 00:15:32-0

V: Dobře, to je na vás... Hm... No, tak asi... ještě mě možná napadá otázka, v kolik ráno vstáváte? 00:16:03-3

^{BEZKÉ VSTÁVÁNÍ} D: Do práce jezdím na šest, vstávám v pět. O čtvrt na šest vyjždím. 00:16:10-2

[↓]
^{ZAČÁTEK PRÁCOVNÍ DOBY}

V: To stiháte tak rychle? (smích) 00:16:14-1

D: No jasný, stihnu aj rychlý kafe. (smích) 00:16:18-9

V: To jste dobrej... V práci jste celý den jen v práci? Nemáte nějaký pochůzky kolem, pracovní schůzky někde mimo firmu a tak? 00:16:32-0

D: Ne, to nemám. Jsem celej den v jedné budově. 00:16:37-5

V: Dobře. No tak jo, to bude asi všechno. 00:16:43-4

D: Jo? Stačí ti to takhle? 00:16:46-8

V: Snad jo. Možná bych potřebovala líp popsat týden, ideálně den po dni. Ideálně, abyste si vzpomenu, co jste dělal tento týden vzhledem k tomu, že je dneska pátek. 00:17:03-4

D: Já to klidně zkusím ještě, hlavně ať ti to pomůže. Co potřebuješ přesně vědět? 00:17:10-1

V: Jde mi hlavně o cesty, které jste absolvoval. Ani tak nepotřebuju vědět, co jste dělal doma. Pak to totiž ještě budete zakreslovat do mapy, jak jsem říkala. Opravdu máte během svého týdne jen dvě trasy do práce a z práce? Nezastavujete se v obchodě třeba po cestě nebo vyzvednout balíček do zásilkovny nebo návštěva souseda nebo jakákoliv jiná cesta? 00:17:38-1

D: Tento týden ne, to jsem fakt jezdil jen do práce a z práce. Napadlo mě ale ještě, to většinou chodím několikrát týdně, akorát on nebyl tento týden doma... o dva baráky dál máme malej domek po dědovi. Když umřel, tak jsme ho začli pronajímat můmu kamarádovi Radkovi. On bydlí sám, takže mu ta malá chatička stačí. Tak to je pravda, že k němu se zastavuju někdy, když jedu z práce, jen tak na rychlej pokec, že ho vidím u plotu třeba. A nebo se normálně domluvíme na pivo a přijde buď on k nám nebo já k němu. Do zásilkovny nechodím, na internetu objednávám hodně sice. Pořád nějaký vybavení na hory - batohy, oblečení a všelijaký cychtávky že. Aj psům hodně nakupu na internetu. Granule a vodítka. Aj ten pes musí mít pořádný vodítko, když ho беру na hory. Nechávám ho aj na volno sice, ale když potkáme lidi nebo tak no, tak musím dát vodítko. To je jasný, lidi se boje... no tak ale nechávám si to poslat rovnou dom, jsem chtěl říct no. 00:18:42-6

NAVŠTEVY
V SOUSEDA

V: Tak jo, ještě se zeptám teda na poslední otázku, jestli vás nenapadá někdo, koho bych se mohla zeptat dál? 00:18:59-2

D: Jsi říkala, že to musí být někdo z Losin a zaměstnanej, že? 00:19:04-0

V: Jo 00:19:05-8

D: Já jsem ti chtěl domluvit Silvu jo, říkal jsem jí to, ale ona musela... (nepotřebné)

informace pro bakalářskou práci) 00:25:49-3

V: Neplánujete teda nějakou oslavu na víkend, když máte narozeniny nebo budete slavit už dneska? 00:25:55-4

D: Já narozeniny neslavím tak, že dělal nějakou oslavu. Už ani není co slavit. (smích) Ale ne, nic nechystám. Možná si dám pivo, ale to si dávám pořád, takže to se taky nepočítá asi jako oslava. (smích) 00:26:10-2

V: Taky neslavím narozeniny. A někdo jinej kromě vaší manželky vás nenapadá? Potřebovala bych ideálně nějakého muže, žen mám už dost, tak jestli vás někdo napadá? Třeba ten pán, co mu pronajímáte tu chatku by nebyl ochotnej? 00:26:30-5

D: On toho moc nenamluví, tak nevím, jestli by ti to k něčemu bylo. (smích) Co Miháč, ten ne? 00:26:37-9

V: Toho už mám. 00:26:40-7

D: Nooo... hm.... ještě třeba Peťa Lesniak? 00:26:50-9

V: S tím už jsem domluvená. Tak jestli vás nenapadá nikdo další, tak to bude všechno. 00:26:59-0

D: Asi teda nenapadá no. Můžu ti domluvit Silvu na jinej den, kdybys chtěla. Jestli bys potřebovala ještě ženskou, ale říkám, ona je furt v pohybu. Většinou nemá čas, ani když sem Sabča přijede. S ní je to takový komplikovaný se na něčem domluvit.... 00:27:16-2

V: To nemusíte. To nevadí, nic se neděje. Děkuju vám moc za rozhovor, že jste si našel čas. 00:27:23-0

D: Jestli to pomohlo... 00:27:28-0

V: Moc. Děkuju. 00:27:31-6

D: Nemáš za co. 00:27:34-5

V: Takže ahoj, rozhovor se bude nahrávat, bude anonymní a bude použitý jen pro účely mé bakalářské práce. Souhlasíš s tím? 00:00:07-1

H: Čau, jo, v pohodě. 00:00:09-9

V: Tak jo. Na začátek tě poprosím, jestli by ses mohl krátce představit? Kolik ti je let, kde pracuješ a třeba co rád děláš ve volném čase? 00:00:16-8

H: Tak je mi... no 28, táhne mi na 29. Pracuju MIJA-Thermu v Rapotíně. Jezdíme po montážích, děláme balkóny, skleněný stěny a takový no... to je v Rapotíně tady na statku jak kdyby no. 00:00:36-4

V: A co rád děláš ve volném čase? 00:00:40-4

H: Chodím na hřiště... sportovat. (smích) No jinak su doma. Chodím do práce a chodím sportovat na hřiště a jdu dom... takovej stereotyp no. 00:00:59-5

V: Co děláš za sport? (smích) 00:01:00-8

H: Za sport? Hraju fotbal na hřišti.. (smích) 00:01:07-1

(Pozn. Hřiště je místní hospoda a respondent se nevěnuje žádnému sportu. Tzv. sportování je skrytý význam pro popíjení alkoholu.)

V: Fotbal. (smích) No dobře... mohl bys mi popsat, jak vypadá tvůj běžný týden od pondělí do pátku? 00:01:14-4

H: Takže v pondělí jdu do práce, je mně špatně. Z toho víkendu... právě z toho, jak chodím na to hřiště, na ten fotbal. (smích) V pondělí je to vždycky takový jako... že to rozdýchávám v práci no. Utahanej... jinak jako jo no, celý týden takhle. Práce, pak jdu zas hrát fotbal že. No... v pátek to pak rozjedu až do neděle... a nebo su doma, když nechodím na hřiště hrát fotbal, tak su doma no. Když přijedu z práce, tak su doma no. Jak kdy, podle nálady, podle počasí a tak. 00:02:21-7

V: Jak dojíždíš do práce? 00:02:23-9

H: Teďka jezdím vlakem, mám pokažený auto docela, jezdím vlakem, ale je to pohoda. Mně to nevadí tím vlakem. Já si to vezmu tak jako procházkou vždycky do práce. Mně to nevadí ten vlak, za šestnáct korun su v práci. (smích) Takže v pohodě. Auto jako sere mě to, že auto mám v prdeli, ale nějak se s tím smírím prostě no. (smích) 00:02:55-0

V: Jak vnímáš dojíždění? Máš pocit, že ti to narušuje volnej čas nebo to vnímáš jako součást práce? 00:03:02-9

H: Tak to mi právě... teď jsem říkal, že já to beru jako pohodičku ranní, že se projdu, zapálím si. Tam si skočím ve Víkřovicích do obchodu pěkně, jdu do práce, cigárko pěkně. Akorát mě to vyjde to cígo, než dojdu. Jako já to beru úplně v pohodě no.

SPLOJENOST S CESTOVÁNÍM VLAKEM

NAVŠTĚVA
MÍSTNÍ
HOSPODY

PRÁCE

POVLENDOVÁ
UNAVA

VLAK

ROZBITÉ AUTO

RAMÍ PROCHÁZKA NA VLAK

RANNÍ PROCHÁZKA A CIGARETA

NALUT SVAČINA

00:03:34-2

V: Jaký má výhody a nevýhody vlak a auto? Klidně je můžeš mezi sebou porovnat.

00:03:40-1

^{PREFERENCE AVTA}
H: Tak asi je lepší to auto no. Jenže auto, já už jsem to měl ve třech servisech a úplně nevím, prostě všechno je asi v pohodě, vůbec to nejede, jak má no. Prostě je to špatný no, tak jezdím furt vlakem. Takže prostě auto je asi lepší, nemusel bych chodit tou procházkou a měl bych ho hned u baráku no. Ten vlak ale, já to beru tak, že je teď ráno krásně, já se projdu, dám si cigo. Tam u hřbitova si přečtu na té ceduli nějaký věci. (smích) Mám přehled jo, pak přijdu na vlak no. Pohodička. Asi je ale lepší to auto no. Nemusel bych nikam chodit na zastávku no. 00:04:13-2

POTŘEBNÉ
DOJÍT NA
ZASTÁVKU

JAKO ROZBITÉ AUTO

AUTO HNEJ U DOMU

V: Jezdiš sám? Popřípadě potkávaš pravidelně někoho známého cestou? 00:04:17-1

H: Já jezdím sám vlakem, ale jako takhle, třeba v pondělí jezdí Matěj, to je kámoš a takhle no. 00:04:23-5

SPOLEČNĚ
DOJÍŽDÍM S
KATAZÁDEM

V: Jak se cítíš na cestách? Je něco nebo někdo, kdo ti zpřijemňuje nebo naopak znepríjemňuje cestování? 00:04:28-1

H: Znepríjemňuje? Znepríjemňuje mi to únava po tom sportu. (smích) Jinak nic... říkám, su unavej po sportování. V pondělí vždycky rozdýchávám víkend, kdy je toho fotbalu nejvíc no. Takže takhle no, ta únava. (smích) 00:04:43-9

UNAVA

V: Dobře. (smích) Říkal jsi, že je tvůj život stereotyp. Je něco, co ti ten tvůj stereotyp čas od času rozbije? 00:04:49-3

H: Já nevím no... ne. Říkám, du do práce a domo nebo na to Hřiště, podle nálady. 00:04:54-1

STEREOTYP

V: Ani třeba v létě nějaká dovolená nebo výlet? 00:04:55-5

H: Jako kámoši jezdijou na Pastviny každej rok... jako na týden vždycky jo... a já nejezdím s něma. Mně se nechce. Nemám to rád někam jezdit jako takhle jo. Loni jsem se byl za něma podívat jako jen na jeden den, víš co... zahrát fotbal a takhle no. (smích) Takhle jako mě to nebaví jo... někam jezdit, ty cesty dlouhý... fakt si radši zajdu na Hřiště za kámošema a na fotbal... a mně to stačí takhle. Jako furt mi někdo říká, ať jedu... já prostě na to asi jako nejsem. 00:05:29-2

V: Využíváš nějak volnej čas ve vlaku? 00:05:34-7

H: Jako jak? 00:05:36-3

V: Hm, někdo si třeba čte nebo má sluchátka nebo snídá nebo si třeba s někým povídá nebo prostě jen kouká z okna. 00:05:41-1

V: Ahoj 00:00:01-3

P: Čau 00:00:02-4

V: Rozhovor je anonymní, nahrává se a veškeré informace z něj budou použity jen pro účely mé bakalářské práce Každodenní mobilita a trávení pracovního a volného času obyvatel Velkých Losin. Souhlasíš s tím? 00:00:10-5

P: Jo, souhlasím 00:00:12-2

V: Na začátek tě poprosím, jestli by ses mohl představit? Kolik ti je let, kde pracuješ a co rád děláš ve volném čase? 00:00:18-2

P: Je mi 31 let a pracuju jako manipulační dělník v Lakovně v Šumperku. Ve volném čase... no, tyjo... koupil jsem si čtyřkolku, tak se docela často jezdím jen tak projet a baví mě to. Jinak aj jezdím na výlety, to často spojuju s tou čtyřkolkou. Po práci většinou jen čumím na telku a nedělám nejradši nic. Když mám jako celej den volnej, tak zase něco podělám kolem baráku. Taková normálka. 00:00:44-2

V: Děkuju. Mohl bys mi popsat, jak vypadá tvůj běžný pracovní týden? Zkus si třeba vzpomenout na minulý týden, jak vypadalo tvoje pondělí? 00:00:49-4

P: No, tak minulej týden jsem měl ranní směnu. Ráno jsem vstal v pět hodin, nachystal jsem se do práce, jel jsem do práce, kolem půl třetí jsem přijel z práce... najedl jsem se a bylo slušný počasí, tak jsem dělal něco doma kolem baráku, posekat dřevo a tak. Takhle to bylo a je v podstatě každéj den, jo. Když je hnusně, tak jsem zalezlejš doma a čumím na telku nebo do počítače a dělám něco tam. 00:01:03-0

V: A odpolední směna? 00:01:06-0

P: No, tak se vyspím, jak dlouho chci, většinou pak už zase jenom sedím u televize, najím se a o půl druhé jedu do práce. Večer se pak vracím něco před jedenáctou, tak to už pak jdu jenom spát.

V: Čím dojíždíš do práce? 00:01:14-9

P: Jezdím autem 00:01:15-2

V: Proč zrovna autem? Máš i jiné možnosti, jak bys mohl jezdit? Jaké tě napadají výhody a nevýhody u auto oproti jiným dopravním prostředkům? 00:01:19-5

P: Vlastně nemohl. Autem jezdím, protože tady jsou špatný autobusový spoje, vlak semka nejezdí vůbec. Výhody a nevýhody... no tak výhody, že nemusím nic řešit a jedu si kam potřebuju a když potřebuju být někde na čas, tak se tomu sám přizpůsobím. Kdybych jezdil do práce busem, tak bych byl v práci už třičtvrtě hodiny před začátkem pracovní doby a to je blbý. Takže to. Prostě, že se můžu spolíhat jenom sám na sebe. A nevýhoda tyjo... jako asi mě nic nenapadá. 00:01:39-3

V: Je něco, co čas od času rozbije tvůj stereotypní týden? 00:01:44-2

TEDE
ODVOZ SYNA NA LEKÁŘSKÉ PŘÍKLADY

P: Hmm... no, vlastně ještě mě napadl můj syn Domča. To vlastně taky zapadá do mého stereotypu ještě. Mám nemocného syna, má genetickou vadu, tak je zapotřebí hodně jezdit s ním. Sbíráme pro něj víčka, takže jezdím různě k lidem, kde nám je sbírají a vozím je do Bukovic k babičce od bývalé přítelkyně. Ona ty víčka třídí podle barev. No takže to a to jezdím fakt různě. Do Loučné, všude možné po Losínách, do Olomouce, do Zábřeha, Mohelnice, do Rapotína a Vikýřovic, teď minulej týden jsem byl dokonce až za Prahou kdesi, tam jich bylo hodně. Záleží, kdo odkud se ozve. Takže to je různý. Další věc, s Domčou musíme jezdit pravidelně cvičit. To je jezdíme jednou týdně, taky jak se domluvíme, většinou je to v úterý buď dopoledne nebo odpoledne, podle toho, jakou mám směnu. To jezdíme do Lipové. Dál co, tak od jara do podzimu s Domčou jezdíme na hipoterapii, to je zase v Mohelnici a tam taky jezdíme jednou týdně, většinou čtvrtek a zase záleží, jakou mám směnu. Pak jezdíme do Olomouce do nemocnice na kontroly, protože v Šumperku ta nemocnice, to nemá význam, tak jezdíme do Olomouce. To většinou vychází, tak jednou za čtrnáct dní, kdy mu musí propláchnout intravenózní port - to je taková malá krabička pod kůží, odkud mu berou krev. Berou mu krev často a nemá prej žíly, tak mu dali tohle, mívají to i třeba lidi s rakovinou nebo prostě kdokoliv, komu se často odebírá krev. No tak to se musí proplachovat, tak to jezdíme jednou za čtrnáct dní. K tomu ještě má tracheostomii, takže to mu taky vyměňují každých čtrnáct dní, rovnou s tím, jak proplachují port. Tak to je další věc. No a pak taky bývá často v nemocnici, kdy tam s ním bývá bývalá přítelkyně, takže to je taky dost ježdění... Teď byli v nemocnici měsíc a to jsem tam jezdil vždycky dvakrát týdně. Vždycky jsem jel k bývalé přítelkyni k rodičům, kde oni nachystali pro ni věci, odvezl jsem jí to do Olomouce, vzal od ní věci, co potřebovala vyprat a zase je vezl k jejím rodičům a tak pořád dokola. Pak samozřejmě je zase vyzvednout, když je propustili. No takže to je s tím Domčou, s ním je taky hodně ježdění. Tak pětkrát až desítkrát do měsíce s ním někde potřebujeme jet určitě... No a ty ses ptala, co mi narušuje stereotyp? 00:05:56-0

V: Jo 00:05:57-7

P: Tyjo, já nevím, no... přes ten týden to je takový práce, dom, práce, dom a mezitím ten Domča... (do rozhovoru vstoupil respondentův kamarád)... promiň, kde jsme skončili? 00:14:21-0

V: Ptala jsem se, jestli je něco, co čas od času naruší tvůj stereotyp? 00:14:23-9

NARAZOVÉ PŘÍKLADY

P: Jo, už vím... napadá mě jedině, že se docela vyznám v elektronice, tak se mi občas někdo ozve, že potřebuje něco zapojit nebo mu něco nefunguje nebo tak. Minulej týden jsem akorát byl v Bukovicích u jednoho, potřeboval zapojit televizi, jak je teď to DVB-T2, tak tam jsem byl celý odpoledne. Měl tam ještě pokažený jeden kábl, tak jsem musel jet ke kámošovi do Rapotína, že jsem věděl, že on má jeden navíc, tak jsem jen pro něj, pak zase zpátky do těch Bukovic, pak jsem ještě celou televizi ladil, tak fakt celý odpoledne jsem tam byl. Tak to je takový, že to není úplně pravidelné, ale občas se někdo ozve... Ještě mě napadlo, že ta babička o moji bývalé přítelkyně, tak ta občas potřebuje taky něco opravit, taky jsem ji zapojoval televizi a nebo ji jezdím nakoupit.

Ona už jak je stará, tak se nikam nedostane. Jí jezdí nakupovat její dcera, ale dává si dost na čas. Tak mi občas zavolá, že potřebuje rohlíky nebo třeba balík vody koupit, tak ještě to, ale říkám, to taky není nijak pravidelný. Takže asi tak... 00:15:04-3

V: Jak vnímáš dojíždění do práce? Máš pocit, že ti to narušuje nějakým způsobem tvůj volnej čas nebo to naopak bereš jako součást práce? 00:15:12-5

SOUČÁST PRÁCE

P: Asi jako součást práce. Tak dojždím jenom do Šumperka, to je takový běžný tady. Dřív jsem pracoval v Maršíkově u Kubička a nevycházelo mě to o moc časově líp. Stejně prostě musíš vstát dřív, nachystat se a tak. U toho Kubička, když jsem končil ve dvě, tak jsem se dom stejně dostal kolem půl třetí a to je stejně aj teď. Pokud se nezastavuju nikde po cestě, tak jsem za ani ne dvacet minut doma. Takže ne, nevadí mi to. Asi to je ale aj tím autem, víš, že kdybych jako jezdil busem, tak ti to toho času sežere víc. Pořád musíš někde čekat a být někde na čas a tak, to by mě asi štvalo, ale tím autem je to v klidu. Dá se to. 00:16:17-4

V: Je něco, co ti zpříjemňuje nebo znepríjemňuje to dojíždění? Jak se na cestách cítíš? 00:16:23-4

ZÁLEŽÍ NA
DOHA A V PRÁCI
ATMOSFÉŘE

P: Noo... upřímně, jak se cítím asi neovlivňujou ty cesty jako takový. Vždycky záleží na jiných okolnostech. Když je jako doma všechno v pohodě a v práci všechno v pohodě, tak nemám důvod se cítit nějak špatně. Pokud jsou v práci nějaký problémy, tak jasně, že ani cestou do práce ani z práce se necítím úplně nejlíp. Co mám ale rád je, že jsem sám v tom autě. Většinou teda jezdím sám, občas se stane, že někoho svezu, ale jinak do práce jezdím sám a mám to rád. Po ránu, jak je člověk ještě rozespalej a tak, tak nemám náladu hned na to s někým mluvit... takže se po té cestě ještě tak probudím, pustím si rádio, poslechnu si, co je novýho, nějaký písničky, co tam hrajou... takže asi to. A znepríjemňuje - ty rozkopané cesty a řidiči. Rapotín a Šumperk rozkopanej celej, už jak dlouho a ještě dlouho to bude trvat, to už mě upřímně a s prominutím sere. (smích) Jinak nic. 00:18:05-4

V: Dobře, takže dojíždění do práce ti zabere zhruba hodinku denně? 00:18:10-0

P: Maximálně no 00:18:11-5

↓
HODINA DOJÍŽDĚNÍ DENNĚ

V: Co bys mohl dělat, kdybys měl hodinu denně navíc? Jak bys ten čas využil? 00:18:14-4

P: Něco určitě. Ráno bych asi dýl spal. Určitě bych nevstával v pět, kdybych měl hodinu navíc. (smích) Jinak mě nic nenapadá asi. 00:18:22-0

SPÁNEK

V: Využíváš čas v autě ještě nějak jinak, než že si pustíš rádio? 00:18:25-4

SNÍDANĚ A KAFE

P: No, ono toho člověk v autě moc neudělá. (smích) Někdy ale snídám nebo piju kafe, když ráno nestíhám, tak si to vezmu sebou. 00:18:31-0

V: Využíváš někdy i jiný dopravní prostředky, když zrovna nejedeš do práce nebo

někam se synem? 00:18:33-9

CHOZENÍ
PĚŠKY

P: No, tu čtyřkolku, jak jsem říkal. To když se jedu ale jen někam projet nebo nějaký výlet, když to není úplně daleko. Jo a ještě ju využívám do lesa na dřevo. Jinak, když jdu někam po vesnici, tak chodím pěšky nebo třeba, když jdu do hospody v Bukovicích, tak taky musím pěšky. (smích) 00:18:43-2

V: Když jedeš do práce nebo z práce, potkáváš někoho cestou? Někoho známého, koho potkáváš pravidelně? A říkal jsi, že někdy někoho svezješ, koho, jestli se můžu zeptat? 00:18:52-1

NĚKoho
NEŘOTLA

P: To asi ne. Někdy někdo jede v proti směru, známěj, tak na sebe mávnem, ale jinak ne. Do té práce občas kolegu. Teď nedávno měl rozbitý auto, tak jsem ho bral já. On je z Rapotína, takže to je po cestě. 00:18:59-5

(opět do rozhovoru vstoupil respondentův kamarád) 00:26:11-5

P: Promiň, půjde to tam nějak vystříhnout? 00:26:14-8

V: Jo, neboj a nic se neděje... Tak jo, ještě se zeptám, jak vypadají tvoje víkendy? Co děláš, jezdíš někam? 00:26:18-5

NAVŠTĚVA HOSTOM

P: Vždycky jeden den, buď v pátek nebo v sobotu jdu s kámošem do hospody. To se vždycky domluvíme a jdeme na pivo. On je z Rapotína, tak většinou u něj přespím. No, takže, dejme tomu, že v pátek jdeme do hospody. To chodíme teda v Rapotíně do hospody - buď U Skláren nebo na Guntě, jak kdy. Obě má kámoš kousek od baráku, tak proto chodíme tam. Takže pak u něj přespím, dom jedu většinou až odpoledne. Spíme dlouho a nemohl bych ráno hned řídit, to bych nadýchal. Takže mě většinou on i jeho manželka nabídnou oběd. Tak se naobědvám. Někdy, když je hezky, zak třeba s nima i jedu na výlet někam nebo třeba na bazén jdeme. Nebo prostě jedu dom a buď dělám něco kolem baráku nebo čumím na telku nebo jdu na kafe k té babičce od bývalé přítelkyně. Někdy třeba jdu i na fušku k nějakýmu kámošovi nebo k někomu známýmu, když někdo potřebuje s něčím pomoci. Tak si chodím takhle přivydělat, ono každá koruna dobrá. No... ty víkendy jsou takový pokaždé jiný, nepravidelný. Ještě mám teda jednoho kámoše v Bukovicích, ten bydlí pět minut ode mě, Luboš, tak někdy zajdu i k němu nebo on k nám. Na kafe, na pokec, na pivo, jak kdy. Jinak bývám s rodinou. Mám byt nad rodičema a naprotí nám bydlí sěgra, takže jsme tak všichni pohromadě. Takže často třeba grilujeme nebo sedíme jen tak venku, kecáme a tak. Však jak každě... No, takže asi takhle nějak. 00:29:02-1

PRÁCE
KOLEM
DOMU

ČAS S
RODINOU
A PŘÁTELI

DLUHÝ SPANEK
OBĚD U PŘÁTEL
VÝLET S
PŘÁTELI

NA PRAZOU
PŘIVYDĚLKY
U PŘÁTEL

V: Říkáš, že tedy bydlíš sám v bytě v jednom domě s rodiči. Jak to máš se stravováním a nákupem potravin? 00:29:05-1

P: Jo, přesně tak a tím, jak bydlím sám tak se nestarám o to, abych měl vždycky plnou ledničku. Zastavím se z práce ve velkém Albertu v Šumperku, když potřebuju něco nakoupit, ale že bych třeba jednou týdně jel na velký nákup, jak to dělá hodně lidí, tak to ne. Takže spíš jak potřebuju, spíš často a malý nákupy. 00:29:17-1

NEPRÁVIDELNÉ
NÁKUPY

V: A chodíš někdy třeba do restaurace na jídlo nebo? 00:29:20-1

P: Jo, taky, ale ne tak často. Většinou, když jedem na kontrolu s Domčou, tak jezdí aj bývalá přítelkyně, tak většinou pak jdem do mekáče. Takže tam. Takhle když jsem doma, tak ani moc ne. Někdy třeba, když má někdo s rodiny narozeniny, tak místo oslavy jdem třeba na oběd, tak to jo. Co ale docela často dělám, že si koupím odněkud hotový jídlo dom, třeba pizzu nebo i normální jídlo, že se po cestě z práce někde zastavím, když se mi nechce nic vařit. To je docela často. (smích) A abych nezapoměl, tak dole bydlí mamka, tak k té chodím taky docela často na jídlo. Takže hlady netrpím, ale nijak nad tím nepřemýšlím, že bych si sestavoval seznam, co budu celý týden vařit a na to nakupoval. Jsem chlap. (smích) 00:30:05-1

DEBÁTA MAJŠTĚVA
RESTAURACI

(nepotřebné informace pro bakalářskou práci) 00:36:23-1

V: Tak jo, ještě se zeptám na poslední otázku. Napadá tě někdo další, kdo by byl ochotnej a koho bych se mohla zeptat? 00:36:59-1

P: Jako tady ten rozhovor myslíš jo? 00:37:05-1

V: No 00:37:06-7

P: No... přemýšlím.... 00:37:49-7

V: Mám teda dvě podmínky. Měl by to být někdo pracující a z Losin, jestli tě někdo napadá? 00:37:55-7

P: Jasně, jasně... tak třeba ten Luboš, jak jsem říkal? Však se znáte ne? 00:38:01-7

V: Známe, jsme taková vzdálenější rodina, ale neviděla jsem ho ani nepamatuju. Nemám na něj žádný kontakt, dá se najít na Facebooku nebo jestli bys mi na něj mohl dát číslo? 00:38:19-7

P: Víš co, hned mu zavolám. 00:38:23-7

(volá kamarádovi) 00:41:23-7

P: Tak říkal, že mu máš zavolat, že se domluvíte. 00:41:25-7

V: No tak paráda! Děkuju moc, i za to, že sis dneska našel čas. Moc mi to pomohlo. 00:41:41-7

P: Jo? Bude ti to k něčemu? 00:41:47-7

V: No jasně. Děkuju. 00:41:49-7

P: Tak to jsem rád, rád jsem pomohl... Jo a není za co samozřejmě. 00:42:03-7

V: Ahoj, rozhovor bude anonymní a bude se nahrávat. Všechny informace z něj budou využity jen pro účely mé bakalářské práce Každodenní mobilita a trávení pracovního a volného času. Souhlasíš s tím? 00:00:16-3

R4: Čau, jo, souhlasím. 00:00:18-8

V: Mohl by ses krátce představit? Kolik ti je? Kde pracuješ? Co rád děláš ve volném čase? 00:00:28-0

R4: Takže, je mi 29 letos nebo bude, takhle přesněji. Pracuju tady v Šumperku v AZ Ekotherm, tam se dělaj okna, dřevěná okna a zimní zahrady. Taky dřevěné. 00:00:35-1

V: A co rád děláš ve volném čase? 00:00:40-8

R4: Ve volném čase... no, dřív jsem sportoval. To kolo, nějaké Airsoft jo, ale teď se k tomu moc nedostanu, protože jsem se oženil. (smích) Takže musím být víc s manželkou, ale jako když už si ten čas ukradnu pro sebe, tak hlavně to kolo. Nedávno jsem se zaměřil aj na posilování. Někdy jezdím na kole aj do práce. Hlavně teda na odpolední, protože to mám víc času a jsem vyspalejší teda, na odpolední, než na ranní. Ale jako na odpolední jezdím na kole. 00:01:14-9

V: Jak dlouho jedeš? To je hrozně daleko. 00:01:16-8

R4: Třičtvrtě hodiny, z Losin do Šumperka. To se dá. Teď už jsem dva roky neseděl na kole, tak teď už je to horší. 00:01:31-2

V: Vzpomeneš si, co jsi dělal minulý týden? Mohl bys mi to popsat den po dni, od pondělí do pátku, den po dni? 00:01:40-5

R4: Mohl, klidně. No takže pondělí, to jsem... no v pondělí to já ještě dlouho spím, já rád spím a měl jsem odpolední podotýkám, takže jsem se pěkně vyspal. Do růžova, pak jsme si udělali s manželkou snídani, protože byla doma. Ona má někdy protější směny, někdy nemá protější směny. Takže jsme si udělali snídani, no a... my máme takovej rituálek už zavedej roky, aj s našima a převedl jsem to i na manželku - že si dáme kávičku pak, po snídani. Prostě kávička, takovej ten start do nového dne. A tak to vlastně děláme dennodenně jo. No takže jsme dali kávičku, pokecali jsme, co se bude dít ten den. Jaký má moje manželka směny, jaký mám já směny. S kým tam budu, co budem dělat, jo, to tak povídáme dennodenně. Navíc ještě dělám jakoby s mamkou v práci, jo, jsem jí to dohodil. Takže když tam sedí s náma mamka, tak stěžuju si na ty ostatní, probítáme ty ostatní, taková klasika, jak prostě každej. (smích) A takhle to děláme prostě dennodenně. Takže takhle začíná ráno každého dne na odpolední, začínám tímto způsobem. Takže minulej týden, každej den jsme vstali, udělali si snídani nebo já jsem si udělal, když manželka nebyla doma a šel jsem za mamkou a třeba jsme kecali nebo jsme seděli venku, když bylo pěkně, že. Mluvili jsme hlavně o té práci většinou. Pak vlastně tak sedíme zhruba do dvanácti hodin. Já si pak... jsem si stanovil takovej termín, že se musím ve dvanáct najíst, oběd. Abych pak neměl do svačiny do šesté hodiny hlad, v práci. Takže se najím vlastně, ještě se podívám na nějaké ten

SERIAL

ODJEZD DO PRÁCE
AUTOBUSEM

seriálek jo, ještě mám tako hodinku čas, protože autobus mi jede v jednu hodinu a deset minut. No a s mamkou... většinou na ni teda čekám, protože mamka, než se nalíčí a tak dále, takže to už jsem tam nervózní, ťukám na hodinky a mamka furt nikde a autobus za pět minut odjíždí. (smích) Dobrý, pak skoro s vyplazeným jazykem dojdem k Hájence, na autobus. No a jedeme do práce, tady do Šumperka. Tady jsme tak zhruba o půl druhý, něco málo a jdeme do Penny, přímo na autobusáku. Tam pracuje moje manželka, takže se ještě vidíme chvilku. Nakoupím si... většinou já si tam kupuju kávu. Takovou tu ledovou, takže to si dám kafe. Vezmu si kafe a jdeme na linku a jedeme do práce. Můj pracovní den začíná tak, že si dám kafe před prací, na odpolední zase jenom, to mám čas, protože já jsem tam ve dvě hodiny a začínáme až o půl třetí. Takže mám čas tu půl hodinku, dám si tam kafe, pokecám s kolegama, co přijdou na odpolední se mnou. Zase zdrbem někoho, jako vždycky že. (smích) Pak tam přijde mistr, takže většinou se ptáme, co se tak zhruba bude dělat. No a jdu na šatny. Na šatně se převleču a jdu na dílnu. Tam se vlastně setkám s kolegama z ranní směny a pokecáme o tom, co se má dělat. Stejně většinou to pak mistr nebo vedoucí směny změní. Takže, co nám řeknou, že by se mělo dělat, mi už to tak nějak rozjedem, pak přijde mistr a všechno je jinak. Jo, takže se to zase změní, přehodí se to. Přehodí se třeba fréza, která je velice těžká na přehození jo, protože musíš udělat moc věcí, než vůbec něco uděláš s tou frézou. A takhle vlastně to děláme furt. Mistr je blázen, takže to řehazujem neustále. No a takhle vesměs vypadá můj pracovní den. Na odpolední končím o půl jedenácté. Pak jedu dom s kolegou, vlastně Losiňákem, kterej nás s mamkou veze do Losin ke kostelu a pak to dojdem pěšky, to je kousíček. Takže jedu vlastně autem večer. To bych musel až už ani nevím v kolik ten vlak jezdí teďka, ale předposledním vlakem a to bych se dostal domů o půlnoci a to je na bednu. Takže jsem rád, že tam je kolega s Losin a vozí nás. 00:06:24-4

MHD DO PRÁCE

PRÁCE

KONEC PRÁCE
DOBŮ

V: A jak vypadá tvůj týden, když máš opačnou směnu? 00:06:28-4

R4: Opačnou směnu, tak vlastně jedu o třičtvrtě na pět autobusem, se setkáváme, že. Takže jedu tím do Šumperka, přesednu zase na nějakou linku... (nepotřebná část pro BP) No a takhle vlastně celkově vypadá můj týden. Když mám ranní, tak já vlastně to mám obtýden, takže každou ranní jezdím buď o třičtvrtě na tři domů nebo ve čtyři, to je takovej ten nejzazší termín. Z toho, že každý druhý úterý jezdíme babičce nakupovat. To je taková výjimka z toho stereotypu, co mám. Jinak jezdím o třičtvrtě na tři. Samozřejmě někdy něco potřebuju zařídit ve městě, něco koupit a tak, ale to není pravidlem. V to úterý jezdíme k babičce, takže to jezdím až o půl šesté dom. Teďka je to dobrý, že udělali vlastně tu objídku přes Vikýřovice a ona je ve Vikýřovicích, takže autobus stavi kousek, že nemusím až na vlak. Jít z vlaku vlastně domů, protože vlak mám dál od domu. A nemusím jít vlastně k Ptáčkovi, k Ptáčkovi bych ani nemohl vlastně, to bych musel ještě dál a jít pěšky takovou dálku. Takže teďka to mám o něco lepší. No, tam jezdíme buď já s mamkou nebo všichni tři i se ženou nebo jenom já se ženou. 00:08:54-0

BRZKE VSTAVAKU!

PRÁCE

ZPĚTĚM!

AUTOBUS

DOMŮ

VÝPOHOD ZOBILĚ

↳ PORŮBĚM!

PŘÍJEZD DOMŮ

V: Jina jsi teda doma, jo? 00:08:56-4

PRÁCE KOLEM DOMU

R4: Jo, jinak jsem teda doma. Je práce na baráku. No, je toho teďka moc. Jak začalo jaro, takže jsem si dal zase, že každéj vikend teďka budu sekat zahradu, aby to tam bylo

nějaký pěkný. Já to mám na celý den, máme obří zahradu. Takže sobota celý den sekání zahrady. 00:09:17-3

V: Kde vlastně bydlíš? 00:09:21-2

R4: Nevím, koho bys tam tak mohla znát... no, od Hájenky to mám možná sto metrů, ale přes potok a jakoby kousek nahoru... však já ti to pak ukážu v mapě. Jako mám to kousek, takže si fakt můžu dovolit jít na ten autobus. 00:09:46-2

V: Jak vnímáš dojíždění do práce? Narušuje ti to nějakým způsobem volný čas nebo to naopak bereš, že je to součást práce? 00:10:08-0

R4: Samozřejmě, vadí mi to. Byl jsem dva roky v Šumperku, ještě tehdy s přítelkyní to bylo. To jsem měl práci deset minut pěšky, takže to bylo úplně... hlavně na to moje ranní spaní, že. Tak to bylo úplně nejlepší. No, ale tak jako co můžu dělat, přestěhovali jsme se do vlastního a máme to lepší. Jo, takže zase jsem obětoval něco... ten svůj spánek jsem oětoval vyššímu blahu, manželce. Takže takhle. Ale jako vadí mi to, samozřejmě, nejradši bych měl v místě. Žiju ale na blbém místě, ty Losiny jsou málo na práci jako to... a hlavně mám teda skvělou práci jo, takže za ní bych dojížděl i dál klidně. Takovou práci bych asi nesehlal. Jo, je to sice těžká práce, ale úplně pohodový lidi tam jsou. Není to jakože vypjatý moc... až ten míst na uškrcení, ale dá se to. Všude se najde nějaké, víc co... 00:11:15-3

SPÍŠ PROČEK S PRÁCÍ
VSTÁVÁNÍM, NEŽ DOJÍŽDĚNÍM
DOJÍŽDĚNÍM

V: Takže ti vadí spíš to vstávání, než dojíždění? 00:11:17-2

R4: Ano, já su spáč. Aj, že to trvá dlouho. Když to tak vezmeš tak hodinu no. Se dostanu o půl šestý do práce a vstávám skoro ve čtyři no. Ale říkám jako, ta práce za to stojí, ale byl bych radši kdybych dojíždět nemusel. 00:11:31-8

V: Co bys mohl dělat, kdybys měl hodinu denně navíc? Vlastně dvě, protože ještě cesta z práce. 00:11:39-3

R4: Určitě spal, to jako stoprocentně. Já a spánek, my se milujeme oba dva, víc. Jenom ten budík nás nenávidí. (smích) 00:11:56-0

SPÁNEK

V: Je něco, co ti dojíždění do práce zpříjemňuje nebo naopak znepříjemňuje? 00:12:04-1

R4: Hele, ani bych neřekl, že mi něco dojíždění znepříjemňuje. Jo, občas je tam nějaké rušivéj element, když se tam někdo nahlas směje, kecá, občas nějaký dítě tam řve, ale tak jako, to se musí brát, že. Jako nic bych asi nevylepši. Teda občas, podotýkám, zima v některých těch autobusech. Hlavně, když je zima pořádná. Sedneš na tu ledovou sedačku a to šok, jak sviňa. Hlavně, když mám poslouchat mamku, ona je takovej zimomřivec jo. Jí pomalu už modrají prsty u nohou, to je hrůza. (smích) Takže to bych asi zmínil, v některých těch autobusech by se mohlo topit. Někteří ti řidiči by mohli topit po ránu, jo. Taky jsou lidi jo, mají za sebou tolik lidí a mohli by topit. Ono, než člověk zadechá celý autobus, tak už jsem pomalu v práci. 00:13:00-9

HLAVNĚ
CESTOVÁNÍ
CHLADNO V
RÁNU
V
AUTOBUSECH

V: Jak vnímáš to, jak často a kolika utobusů u nás denně jezdí a co říkáš na to, že o víkendu vlastně tady do Bukovic nejezdí vůbec? 00:13:10-7

R4: Nooo, mě tam jedou... jeden, dva, tři odpoledne, jako po ranní a pak vlaky. Vlak jezdí každou hodinu. Takže mi to stačí. Ráno taky paráda. I když, ráno bych tam mžná zasadil ještě jeden, kdybych náhodou zaspal. Pak jede až v šest a to už je celkem pozdě, jsem o půl sedmé v Šumperku že a už mám skluz. Takže bych nějaký autobus zařadil aspoň na pět hodin, kdyby náhodou. Jezdívál 5:13 a to bylo úplně nejlepší. To jsem se vyspal, přijel jsem do práce a bylo to akorát. Teďka ale zrušili nějaký ty autobusy, takže musíme dřív. Jinak o těch víkendech mi to nevádí. Říkám, víkendy jsem hlavně doma s manželkou. Děláme na zahradě a doma, ať to tam máme hezký. O víkendech ani nechodím do práce většinou. Takže jako nechybí mi to tam. 00:14:00-2

VYHOVUJÍ! FREKVENCE
+ HMOŽSTVÍ! AUTOBUSŮ

V: Jak využíváš volný čas v autobuse? 00:14:03-1

R4: Hele, když mě zaujme nějaká knížka, tak si čtu, ale fakt to musí být něco, co mě zaujme. Většinou ale po ránu koukám na filmy. Stahuju si do mobilu filmy a koukám na ty filmy nebo písničky, přinejhorším, když nemám žádnéj stáhlej film. Když ho vykukám v práci. (smích) 00:14:28-3

ČTENÍ! FILMY

V: Proč jako způsob dopravy volíš autobus? Mohl bys jezdit i nějak jinak? 00:14:39-9

R4: No, mohl bych jezdit na kole třeba nebo tím vlakem jo, ale autobus je pro mě nejbliž. 00:14:50-8

ALTERNATIVA: KOLA, VLAK

NEJBLIŽŠÍ
MOŽNOST
DOPRAVY

V: A jaký má autobus výhody a nevýhody oproti třeba tomu vlaku, autu nebo kolu? 00:14:55-6

NEODVOZENÍ AŽ NA MÍSTO

FINANČNÍ NENÁBOČNOST

R4: Tak, oproti autu žádný. Autem bych mohl jet až k sobě. Jako autobus je levnější, ale zas ta volnost. V tom autobuse nebo vlaku tam prostě musí být na nějaký čas, abys mohla jet. Jo, do auta nasednu a jedu kdy chcu. Jinak ale bych ten autobus asi neměnil, mně to vyhovuje. 00:15:26-5

V: Koho obvykle cestou do práce potkáváš? 00:15:34-8

R4: No, celej autobus vlastně potkávám. Většinou jsou to lidi, který znám, minimálně od vidění. Naši jezdijou, manželka jezdí, ty s mamkou, ta pošťačka z vrchu, nevím, jak se jmenuje. No hodně lidí, já si to teď nevybavím. Každý den ale potkávám ty stejný lidi. 00:15:48-3

PRAVIDELNÉ
POTKÁVÁNÍ
S OSTATNÍMI
BYVATELI
PŘI CESTĚ
Z PRÁCE A
DO PRÁCE

V: Jezdíváš sám nebo s někým? 00:15:49-6

R4: No, s mamkou a s manželkou, když má stejné směny... a to jenom na tu ranní. Na tu odpolední ona musí být dřív v práci. Takže to jezdím jenom s mamkou na tu odpolední... 00:16:13-7

MAMA
+ MANŽELKA

(nepotřebné informace) 00:17:03-8

V: Jak vypadají tvoje víkendy? 00:17:06-0

R4: Víkendy většinou teda sekám, to mám tu sobotu. Neděle je taková volnější, když se něco nedodělává. Teď jsme třeba o víkendu měli rodinnou oslavu, tak to jsem byl většinou pod parou. Jako víc víkendů po sobě jsme měli rodinné oslavy teď. Takže si většinu z nich ani nepamatuju. Jinak mám ty víkendy, že v sobotu práce a neděle volná. A to se věnuju těm svým koníčkům, občas. Když to počasí nedovolí, tak hraju PSko nebo čtu, ale to už je teďka málo, protože nemám novú knížku. Nic, co by mě zaujalo. Já musím mít knížku, aby mě fakt jako zaujala, abych se do ní ponořil, ne nic povrchního.
00:17:49-0

PRÁCE
OKOLO
+ ČAS
ROBIN
+ HRY
PC

V: Co nakupování potravin? Jak to máte? Jezdíte na nějaký pravidelný nákupy?
00:17:51-7

R4: Ne, manželka dělá v Penny, takže všechno obstará ona. Dostane ode mě peníze jo, na kterých jsme se dohodli a vlastně takhle... ale mamka jezdí pravidelně nakupovat. Jo, protože taťka, brácha ještě tam žijou. Takže aby na vaření měla přehled a tak dále. Takže mamka si jezdí nakupovat tady v Šumperku a nebo jí to taky doveze manželka z Penny. Využívá služeb. (smích) 00:18:25-5

NESTÁBA SE
O NÁKUPY

V: ... ještě mám poslední otázku. Napadá tě někdo další, koho bych se mohla zeptat?
00:18:53-0

R4: Nooo, to nevím... zkus, jestli znáš Aleše Rozsypala? 00:19:07-4

V: To mi nic neříká. 00:19:09-1

R4: Neznáš... hele, tak já mu zkusím napsat a dám ti vědět. On má taky zajímavou práci. (hledá fotku na Facebooku) ... tady ten. 00:19:56-4

V: Vůbec neznám. 00:19:58-1

R4: On bydlí pod školou. Tak já mu zkusím napsat, jestli by nebyl ochotnej si pokecat. On má taky... on je taky ukecanej. Takže... a má luxusní zvonivý smích, to se budeš bavit. (smích) Rád vypráví historky. On dělá u Drábka na Pile v Petrově. 00:20:29-1

(nepotřebné informace) 00:26:34-6

V: Tak jo, to bude asi všechno. Moc děkuju, moc jsi mi pomohl... 00:26:40-6

R4: No ježiš, vůbec není za co. 00:26:44-3

V: Dobrý den, rozhovor bude na téma každodenní mobilita, je anonymní a bude se nahrávat. Souhlasíte s tím? 00:00:11-5

J: Jo... a budu to vědět? (smích) 00:00:13-8

V: No jasně, to není žádný test. Hlavně mě zajímá, jak vypadá váš typický týden, ale postupně. Mohla byste se mi na začátek krátce představit? Kolik je vám let, kde pracujete a co ráda děláte ve volném čase? 00:00:26-0

J: Je mi 49, pracuju v Kardu v Rapotíně. No a právě volného času moc nemám, trochu nestíhám no... (smích) Když teda nějaký volný čas mám, tak bydlím tady, tak su ráda tady. Venku a tak... 00:00:40-1

V: Mohla byste mi pospat, jak vypadá váš týden od pondělí do pátku? Jaké cesty absolvujete v jednom týdnu? Tím myslím třeba cesty do práce, do obchodu, úřady, k lékaři, s dcerou na kroužky a podobně. 00:01:01-3

J: Potřebujete to vědět kvůli dojíždění nebo kvůli čemu? 00:01:07-7

V: Jo, jde mi o ty cesty, jak jsem říkala, do práce, do obchodu a podobě. Úplně nemusíte teď říkat, co děláte doma, ale spíš ty kam jezdíte nebo chodíte, jestli to dává smysl. 00:01:18-8

J: Jo, dává to smysl. Dobře, dobře... taakže. Každý den do práce, z práce. V pondělí do práce, z práce do Šumperka úplně pravidelně na všechny možný úřady, pak vlastně na rehabilitace úplně pravidelně a týdenní nákup úplně pravidelně. Takže pak jezdím až úplně večer domů. 00:01:37-8

V: Mohla bych vás poprosit i o konkrétní místa? Konkrétní obchod a kam chodíte na rehabilitace? 00:01:45-2

J: Jasně. Kaufland a rehabilitace Kino Svět, takže v centru. 00:01:51-8

V: Fakt? Tam jsem byla včera akorát. 00:01:56-4

J: (smích) 00:01:58-3

V: A úterý? 00:02:01-1

J: V úterý... pak už se vlastně snažím všechno... kdybych musela jet ještě jednou do Šumperka, tak se to zase snažím jako kdyby zkoncentrovat jo... ale už to není pravidelný, takže už jenom podle potřeby jo. Takže úterý v podstatě práce a domů. Středa... zase se to snažím nějak zkoncentrovat. (smích) Takže pokud to jde, tak... do Šumperka, eee, nejedu. Chci říct do práce a když mám dost času, jedu vlastně do Loučné na koně z práce a pak teprve domů. A už jakoby po novu, tak jezdím zase práce a podle toho, jak to vynde. Do Losin pro kámošku z práce a jedeme do Šumperka na jógu a... domů. A je večer. V pátek většinou jezdím práce a... pokud zase funguje, tak

PRÁCE - PRO KAMARÁDKU - JOGA

PRAČE - DOHŮ - PRO DCERU DO KROUŽKŮ - DOHŮ

potom jedu domů a potom večer pro Dáju (pozn. dcera respondentky) do sboru do Loučného a potom zase z Loučného, jo. Do toho se mi tam zamíchají děcka podle toho, jak jsou nejsou. Tak teď nejsou, teď jak není škola a tak dál a jinak se mi do toho míchají vlastně děcka, ale snažím se zase ráno přizpůsobit tak, abysme jeli zaráz, pokud to jde a odpoledne zase tak nějak jo... že, když jezdí Dája, tak třeba začínám později v práci a končím později v práci, abych jako necourala zbytečně žejo, ty Bukovice jsou dlouhý. Takže jako, abych necourala zbytečně pokud to jde. Pokud to nejde, tak to nejde no, tak co, tak courám ještě mezi tím. (smích) Jako řekla bych, že najezdím dost. Najezdím víc, jak tisíc kilometrů za měsíc. 00:05:21-2

ZLOHIZMOVÁNÍ SVÝCH AKTIVIT
S AKTIVITAMI DĚTI

V: No, máte to pestrý. (smích) 00:05:23-1

J: Že jo? (smích) 00:05:25-3

V: Jestli jsem to dobře pochopila, tak jezdíte autem. Proč volíte zrovna auto a mohla byste jezdit i nějak jinak? 00:05:32-7

J: No... teoreticky, ale jelikož pořád přibírám nějaký dítě, zařizuju nákupy, zařizuju úřady, tak v podstatě jezdit něčím jiným skoro nejde. Autem jezdím hlavně kvůli praktickému hledisku. 00:05:44-3

ČASTE DOJÍŽDĚNÍ

PRAKTICNOST

V: Napadají vás ještě nějaké výhody, které má auto, kromě toho, že jste díky němu takhle mobilní? 00:05:53-4

J: Tak další výhoda může být, že můžu sebou vozit docela dost věcí. Můžu nakoupit velký nákup a to auto to uveze. Auto ušetří čas, kdybych měla jezdit tak frekventovaně autobusem, tak bych se na to... víte co. 00:06:15-1

UVEZE HODNĚ VĚCI

ÚSPORA ČASU

V: Napadnou vás i nějaké nevýhody? 00:06:21-2

J: Jo, všechno má svoje výhody a nevýhody. Auto šetří čas, ale žere peníze, jak já vždycky říkám... mně se naštěstí auto ještě nepokazilo... to musím zaklepat. Takže zatím jsem neměla žádný výdaje navíc, ale nafta taky něco stojí a navíc najezdím dost, tím pádem i naftu projezdím dost, tím pádem i za naftu utratím dost. Jsem ale ochotná za to zaplatit, takže... tak. 00:06:55-5

FINANČNÍ
NABÍZENOST

V: Jak vnímáte dojíždění do práce? Máte pocit, že vás to svým způsobem okrádá o volný čas nebo to spíš berete jako součást vaší práce? 00:07:06-3

J: Já už to beru jako součást absolutně. Spíš, než práce, tak toho bydlení tady. 00:07:11-6

SOUČÁST ŽIVOTA
NA VENKOVĚ

V: Jak se na cestách cítíte? Je něco, co vám cestu autem znepríjemňuje nebo naopak zpřijemňuje? 00:07:23-5

J: No... jako nemám ráda ten hustej provoz. Poslední dobou mi přijde, když není teda zrovna koronavirus, že v tu dobu, kdy lidi končí v práci, že už je ten provoz jakoby

HODNĚ AUT
NA SILNICI

hustej. Tak to už jako celkem nemám ráda, ale jinak mi to nevádí jezdit. Mě to takhle baví. Baví mě řídit a mám radši, když toho mám hodně, nestíhám, než když nemám do čeho píchnout jo. Člověk má pak pocit, že něco dělá, že ten život jen tak nepromarní válením doma. Navíc, když žijete na konci Bukovic v lese, tak je potřeba si to nějak vykompenzovat. (smích) 00:08:07-7

ZALIBA V ŘÍZENÍ AUTOMOBILU

PREFERENCE
ZAMĚŘENÉ
NA
TĚHO
ZPŮSOBU ŽIVOTA

V: Využíváte nějak čas v autě? 00:08:13-9

J: (smích) Já... řídim a hrčí mi rádio... Jasně, rádio. 00:08:18-4

POSLEH RÁDIA

V: Nejsem si jistá, ale myslím, že jsme neřekly, jak jinak byste mohla jezdit? Dejme tomu, kdyby se vám pokazilo auto, jakou byste měla jinou možnost? 00:08:29-8

J: Tak tady ten autobus. Dřív jsem jezdila autobusem jo, ale je to komplikovaný, protože v práci, buď jsem byla o hodinu dřív a nebo o půl hodiny pozděj. Zpátky zase jo, že se to moc nedá přizpůsobit. A nějaký nákup větší, tím že jezdím jednou týdně, tak to se taky nedá nějak autobusem že. 00:09:03-2

AUTOBUS

NEVYHOVNÍCI
SPOLU

V: Ještě se zeptám, jestli jezdíte do práce sama a jestli někoho pravidelně cestou potkáváte? 00:09:12-1

J: Teď, když je koronavirus, tak jezdím sama, protože děcka nemaj školu... jinak vozím Dáju. Cestou do práce ji vždycky vysadím v Rapotíne u skláren na zastávce a ona pak odtud jede do školy autobusem do Šumperka jo. V Rapotíně už autobusů jezdí víc a zatím jsme to nijak líp nevymyslely. Dáju teda vysadím na zastávce a pak jedu do práce. Zpátky jak kdy, buď jede Dája autobusem a nebo přijede do Rapotína, když nám to časově vyjde a pak společně domů. A potkávám... občas samozřejmě v protisměru jede někdo známej, tak na sebe zamáváme, ale nevybavuju si, že bych potkávala někoho pravidelně. To asi ne. 00:10:37-3

PRÁVIDELNĚ
VOZEM
DĚCKY NA
ZASTÁVKU

NIKTOHO
PRÁVIDELNĚ
NEPOTKÁVA!

V: V kolik ráno vstáváte a na kolik jezdíte do práce? 00:10:39-8

RODINNÍ VSTÁVÁNÍ O PŮL ŠESTÉ

J: Vstávám o půl šesté, o půl sedmé vyjíždíme tak, abysme všechno stihly a do práce jezdím na sedm. Končím ve tři, pokud si pracovní dobu neupravím nějak podle potřeby. Někdy jedu do práce z různých důvodů dřív a dřív končím nebo později a zase později končím jo. Někdy se to může lišit. 00:11:03-7

DO 15H

ÚPRAVA
PRAC. DOBY
PODLE POTŘEBY

V: Jak vypadají vaše víkendy? 00:11:05-2

J: Víkendy, víkendy... o víkendů bývám doma a snažím se dohnat to, co jsem přes týden nestihla jo. Pořádně uklidím, uvařím, posekám zahradu. Teď se snažím chodit pěšky, když je koronavirus, takže třeba chodím na koně do Loučné pěšky, přes les, když mám víc času. No a pak nějaký návštěvy, spíš tak rodinný. 00:11:39-7

TRÁVENÍ VOLNÉHO ČASU DOMA

DOHNÁNÍ RESTŮ

DOHNÁNÍ PRÁCE

RODINNÉ NÁVŠTĚVY

SPORT

V: Kam jezdíte za rodinou? 00:11:44-4

J: Máme rodinu v Sobotíně a v Šumperku, takže tam jezdíme. Spíš do toho Sobotína...

V: Dobrý den, na začátek se zeptám, jestli souhlasíte s nahráváním? 00:00:15-8

J: Ahoj, tak co mi zbývá. (smích) 00:00:18-4

V: To беру jako souhlas. (smích) 00:00:19-6

J: Jo, samozřejmě souhlasím. 00:00:21-7

V: Tak se do toho pustíme. Mohl byste se krátce představit? Kolik je vám let, kde pracujete a co rád děláte ve volném čas? 00:00:27-7

J: ^{51 LET PODNIKATEL} 51 a jsem OSVČ. 00:00:29-8

V: V čem podnikáte? 00:00:30-9

J: ^{TESAR} Tesařství. Pracuju se dřevem. 00:00:33-1

V: Dobře a co rád děláte ve volném čase? 00:00:35-0

ABSENCE
VOLNEHO
ČASU

J: Já volnej čas nemám. Když nejsem v práci, ^{PRÁCE KOLEM DOMU} tak dělám kolem baráku. 00:00:37-2

V: Mohl byste mi popsat, jak vypadá vaše typické pondělí? To bylo včera, tak klidně popište včerejšek. 00:00:42-1

ZAČATEL
PRACOVNÍ
DNE

J: Včera... No... ^{ZAVOLAL ÚSTAVNÍ V ZA} tak vstal jsem v sedm, ^{PŘÍPRAVA A CESTA DO PRÁCE} nachystal se a jel jsem do práce. Tam jsem byl v osm. Včera jsem jel do Loučně. ^{POČKA NA ŽELEZNICI} Měl jsem práci zrovna tam. Tam jsem byl do zhruba ^{KOLEM PRAC. MÍSTY} šesti. Jel jsem dom, kolem půl sedmé jsem byl doma. Najedl jsem se. Byl u nás syn od manželky, tak jsme poseděli v naší pergole, no a byl večer. Chvilku jsem sedl k televizi a šel spát. 00:01:07-7 ^{RODINA A MÍSTĚNA} ^{PRÁCE NA RŮZNÝCH MÍSTĚCH} ^{VEČER U TV}

V: Kam všude pracovně jezdíte? 00:01:10-4

J: ^{PRÁCE NA VÍCE MÍSTĚCH} Všude. Po celým okrese. 00:01:12-0

V: Jsou místa, kam jezdíte častěji, než na jiná? 00:01:14-5

PRÁCE
NA RŮZNÝCH
MÍSTĚCH

J: No, ta Loučná je docela častá, tam je hodně chat a hodně práce se dřevem pro tesaře. Pak Vikýřovice, Rapotín, Losiny taky, Zábřeh a vesnice kolem Zábřeha, občas Šumperk. Je to různý. 00:01:24-6

V: Kde jste byl pracovat třeba minulý týden nebo máte v plánu tento týden? 00:01:28-0

PRÁCE
NA RŮZNÝCH
MÍSTĚCH

J: Minulej týden jsem byl od pondělí do středy v Rapotíně a pak dva dny v Loučné. Dneska jsme to v Loučné dodělali a zbytek týdne budem dělat tady v Losinách. 00:01:37-6

V: To pondělí, co jste popsal. Mohl byste říct, že podobně vypadá většina vašich

pondělků? 00:01:41-7

J: Jo určitě. Někdy možná, když jsem dřív doma, to záleží, tak něco dělám kolem baráku
pak ještě po práci no. 00:01:48-3

PRÁCE KOLEM DOMU

V: A jak vypadají vaše dny od úterý do pátku? Co je na nich jinak oproti pondělku?
00:01:51-6

*PEČE O
ČLENA
RODINY*

J: Liší se akorát uterý. Každý druhý uterý vozím ráno syna od manželky k doktorům.
Nejdřív jedem do Šumperka do nemocnice a pak ještě do Olomouce do nemocnice.
Tak buď jdu do práce až se vrátíme, to bývá kolem oběda a nebo si neplánuju práci
vůbec. 00:02:14-1

V: Jedete jen do nemocnic nebo se cestou zastavujete i jinde? 00:02:16-6

J: V Olomouci se zastavujem v nákupní zóně a většinou v Šumperku v Penny, nakoupit.
00:02:20-7

V: Jinak se každý den vrátíte z práce a pracujete kolem domu? Neabsolvujete žádné
jiné cesty? Návštěvy, velký nákup potravin, cokoliv. 00:02:24-3

J: Na ^{VELKÝ NÁKUP} velké nákup jezdíme o víkendu jednou za čtrnáct dní. Jinak jo, jsem většinou pak
doma po práci už. Já na návštěvy moc nechodím, spíš manželka a často někdo chodí k
nám. To pak nic nedělám a věnuju se návštěvě samozřejmě. 00:02:39-2

*TRÁVENÍ
ČASU DOMA*

V: Je něco, co čas od času rozbije vaše téměř stejné dny? 00:02:43-8

J: Třeba když mě někdo vyzve na rozhovor. (smích) 00:02:45-7

V: Stává se vám to často? 00:02:46-4

J: Poprvé. Zatím. (smích) 00:02:47-2

V: Ještě něco dalšího vás napadá? 00:02:49-5

J: Jako, co mi narušuje stereotyp? 00:02:50-9

V: Ano 00:02:51-4

*PEČE O
ČLENA
RODINY*

J: No... třeba minulý týden naše babička, manželky maminka. Měla gykemickéj šok.
00:02:53-9

V: Tak jste ji vezl do nemocnice? 00:02:54-9

J: Ne, já jsem byl v práci. Manželka volala sanitku, ale pak jsme za ní jeli na návštěvu.
00:02:58-6

NÁVŠTĚVA V NEMOCNICI

V: A je babičce už líp? 00:02:58-9

J: Už je doma. 00:02:59-2

V: Ještě něco vás napadne? 00:03:00-4

J: Asi ne. 00:03:01-3
STEREOTYP

V: Dobře. Tak jo... jak jezdíte do práce? 00:03:03-7

J: Autem. Vozím nářadí, tak jediné autem. 00:03:05-5
AUTO *HOZNĚ VĚCI'*

V: Když nejede zrovna do práce, využíváte i jiné dopravní prostředky? 00:03:07-9

J: Ne. Vždycky jezdím jenom autem. 00:03:08-9
VYUŽÍVÁNÍ' POUZE JEDNOHO DOPRAV. PROS.

V: Proč? Jaký má auto podle vás výhody oproti ostatním dopravním prostředkům?
00:03:12-2

J: No tak kvůli práci. Vozím nářadí, tak je to praktický. Celkově je auto praktický.
00:03:15-4
PRÁCE *PRAKTICĚNOST*

V: Napadnou vás i nějaké nevýhody? 00:03:17-0

J: Tak stojí to peníze samozřejmě. 00:03:18-7
FINANČNÍ' NÁROČNOST

V: Jak vnímáte takový to dojíždění všude možně za práci? 00:03:21-8

Součast PRÁCE J: Mně to neva. Jsem radši, když je to takový jiný pokaždé. Mě baví i jednat s lidma, takže já tu práci fakt dělat chci a to ježdění k ní patří. Patří to k práci. Fakt jako, baví mě jednat s těma lidma, baví mě práce se dřevem, baví mě, že něco vytvořím a někomu to udělá radost. Takže nějaký ježdění někam je nic oproti tomu. Já nejedím nikam daleko. Tady po okrese, to je nic. 00:03:46-7

V: Takže byste nechtěl být radši někde na jednom místě, kam byste každé ráno chodil, tak jak většina lidí do práce chodí? 00:03:52-7

SPOKOJENÍ SE ZAMĚSTNÁNÍM J: Určitě ne. Většinu času dělám venku, to je lepší, než být někde zavřenej.
00:03:55-7

V: Musíte někam jezdit i během pracovní doby nebo prostě ráno přijede na místo a odpoledne odjíždíte? 00:04:01-1

J: Pokud domlouváme nějakou zakázku, tak se na to místo jedu nejprve podívat

PŘEVÁŽNĚ PRÁCE
NA JEDNOM MÍSTĚ

jo... zjistit, jak to vypadá, kde to bude, jaký tam jsou možnosti a celý ten prostor, s kterým budu pak pracovat... dopředu vím, kolik bude potřeba materiálu a tak. Jsou lidi, kteří mají vlastní materiál, tak zkontroluju i to, jestli to je vhodné. Pokud jo, tak v ten den, kdy tam jedu dělat, tak jsem tam od toho ráda do večera. Když ale objednávám materiál já, tak záleží. Většinou nám ho taky někdo přímo doveze na místo jo. Někdy je to ale něco menšího, že není potřeba materiálu tolik, tak si to jezdím vyzvedávat sám a to jedu před prací ještě a pak do té práce a jsem tam do toho večera. Jako někdy se stane jo, že je potřeba někam nečekaně zajet nebo tak, ale není to pravidlem. 00:05:04-3

V: A co obědy, jak to řešíte? 00:05:06-3

domácí jídlo

rozvázn' na oběd v práci

J: Jak kdy. Někdy mám oběd od manželky sebou. Někdy nám nabídne oběd někdo, u koho zrovna děláme. Někdy si na oběd zajdeme, když je něco blízko a nebo zajedeme no. 00:05:16-1

NAVŠTĚVA RESTAURACE

V: Jak to bylo například včera? 00:05:18-6

NAVŠTĚVA
RESTAURACE

J: Včera jsme si zašli na oběd, jsme dělali hned vedle podniku. Nevím název, jestli chceš vědět. 00:05:23-1

V: To nevdá. 00:05:25-1

J: A ty tohle potřebuješ do školy jo? K čemu? 00:05:26-7

V: No, k bakalářce. To je taková závěrečná práce, taková řekněme dlouhá, hodně dlouhá seminárka a abych ji napsala, tak k ní potřebuju rozhovory. 00:05:36-1

J: Kolik jich potřebuješ? Až to napíšeš, tak budeš mít titul, jo? 00:05:39-7

(nepotřebné informace pro bakalářskou práci) 00:11:56-0

V: Tak jo, ještě bych se chtěla zeptat, jestli jezdíte do práce sám v autě, popřípadě jestli trávíte nějak čas v autě? 00:12:03-3

SAM
JEZDÍTE

J: Sám jezdím autem. Dělá se mnou kolega, ten jezdí svým... Tak v autě řídím. 00:12:06-4

řídění

V: A kromě toho? Posloucháte rádio? Už mi někdo i říkal, že v autě snídá. 00:12:13-8

POSLECH HUDBY

J: Rádio jo a nesnídám. Jenom to rádio no. 00:12:17-8

V: Jak vypadal váš poslední víkend? 00:12:20-8

RODINA!
SVATBA

J: Tento víkend byl trochu jinej, než bývá. Od manželky syn se ženil. Měl to v Loučné na Staré Poště. To znamená, že v pátek odpoledne jsme to tam jeli chystat. Výzdobu a jmenovky a tak podobně, jako před každou svatbou... v sobotu byla svatba. Vstal jsem v šest, obřad byl v deset. Dal jsem si ráno kafe, snídani, nachystal se. Jel jsem do Zábřeha pro nějaký členy rodiny a odvezl jsem je na Starou Poštu. Vrátil jsem se pro manželku a jejího druhého syna a pro ženichova syna. No byl obřad, hostina, pilo se, tancovalo. Kolem půlnoci jsme byli zpátky doma... neděle byla v jiným duchu, už klidnější. Dlouho jsem spal, posekal jsem zahradu kolem baráku a tak. 00:13:40-4

DLOUHÝ SPÁNEK

PRAČE KOLEM DOMU

V: Často zmiňujete manželčiny děti. Jestli se můžu zeptat, vy děti nemáte? 00:13:47-5

BEZDĚTÍ

NEVLASTNÍ
DĚTI

J: Proč by ses nemohla zeptat? Na tom nic není. Svoje děti nemám, ale syny od manželky беру jako svoje vlastní. Většinou o nich jako o mých dětech i mluvím, ale nechtěl jsem teď, aby došlo k nějakému omylu. Nevím, jak moc je to důležitý... oba kluky vychovávám od mala. Oni se s vlastním tatou nevýdaj a ani nechtěj. "Tati" říkaj mně. Mají i moje příjmení, jsme to měnili, jak jsme se s manželkou vzali. Takže vlastně děti mám... 00:14:23-8

V: A jak jsou staří? 00:14:27-4

J: Tak Michal, co měl tu svatbu má 33 a Kuba 30, s ním jezdíme na ty kontroly do nemocnic. 00:14:34-2

V: ... Ještě se vrátím k těm víkendům. Předpokládám, že svatba je výjimka, než že by to bylo pravidlem. Tak jak vypadají vaše typické víkendy? 00:14:51-9

RODINNE' A PŘÁTELSKE' NAVŠTĚVY

J: O večerech vždycky u nás je návštěva. Prarodiče, rodina ze Zábřeha, sousedi, nějakí kamarádi, syn s rodinou, prostě vždycky u nás je. Jak v pátek, tak v sobotu. V létě, v zimě, když prší, když svítí slunko, vždycky. Někdy se stane, že jdeme k někomu na návštěvu my, ale to spíš je někdo u nás. V zimě sedíme uvnitř a v létě venku. Často grilujujeme. ^{čas na zahrádce} Pres den... přes den zase kolem toho baráku no. Máme velkou zahradu, je s tím práce až nad hlavu. Manželka si potrpí na kytkách, keřech, stromech... jsme tady jak v pralese občas, je s tím práce. Máme i nasázený na záhradce. Máme tam brambory, jahody, cibuli, česnek, rajčata, hrášek, mrkev, kedlubny, saláty a další a další, tak o to je potřeba se

PRAČE
KOLEM
DOMU

starat. Okopávat a zalívat. 00:16:12-3

V: Koukám, že tady máte všechno ze dřeva. To je vaše práce? 00:16:17-1

PEČE
O DŮM

J: Jo. Obložil jsem celej barák dřevem a veškerej nábytek jsem tady dělal. Pergolu, zahradní nábytek, takový ty stodoly venku, jestli sis všimla... 00:16:29-9

V: Všimla, máte to tu krásný, útulný. Takže o víkendech občas i něco vyrábíte ze dřeva? 00:16:37-5

RADOST
MANŽELCE

J: Vyrábím no. Vždycky si manželka usmyslí nějaký květináče nebo něco. Nebo i rodině něco vyrobím, když je potřeba. Takže jo, aj s tím dřevem... No jinak občas jedu na ryby se synem. Tím mladším. 00:16:55-6

RYBAŘENÍ

V: Rybaříte? Kam jezdíte na ryby? 00:16:58-8

SUDKOV

KRÁSNÉ

RYBAŘENÍ
DOVOLENA

J: Do Sudkova jezdíme často, na Krásný a tady kolem. Máme naplánovaný Labe, že pojedem chytat ryby na Labe na týden. To jsme měli jet už minulý léto. Taky se synem a nějakýma kamarádama, ale syn chodil zrovna na ty chemoterapie, tak nemohl bejt týden pryč no. Tak letos snad, doufáme, že to vyjde. Už to plánujeme několik let. 00:17:25-8

V: Já vím, Kuba říkal, tak držím pěsti, ať to vyjde. Tak jo... ještě se zeptám, jak to máte se stravováním a nákupem potravin? Řešíte to vy nebo to necháváte na manželce nebo jak to máte? 00:17:43-7

NESTARÁM
SE O JÍDLA

J: Jídlo řeší manželka. Jezdím s ní jednou za dva týdny v sobotu nebo nedělu na velkej nákup do všech velkých obchodů. To pojezdíme všechno. Jinak běžný nákupy řeší manželka. 00:17:57-7

V: A jak to máte se stravováním? Stravujete se spíš doma nebo chodíte někam do restaurací? 00:18:05-4

DOMAČÍ JÍDLA

J: Doma. Manželka vaří každěj den. Někdy v práci se jdu někam najest, jinak doma, nechodíme nikam. 00:18:17-2

V: Ještě teda poslední otázka. Napadá vás někdo, koho bych se mohla dál zeptat? 00:18:25-5

J: (přemýšlí) S Kubou jsi dělala, tak co Michal? Jinak nevím. 00:18:39-0

V: Ptala jsem se ho, nechtěl. 00:18:43-9

J: Ne, jo? 00:18:47-7

V: Ne no. (smích) Dobře, tak moc děkuju za rozhovor. 00:18:53-9

J: To je všechno? 00:18:56-5

V: No 00:18:58-0

J: Ježiš, tak to ani nebolelo. (smích) Jsem si říkal, s čím já ti pomůžu, že nebudu nic vědět... jsem myslel, že mě budeš zkoušet z něčeho nebo něco. 00:19:09-9

V: Kuba neříkal, o co půjde? 00:19:13-2

J: Ne, řekl: "Zítř v pět máš rozhovor, buď doma." (smích) 00:19:19-7

V: Tak to jste statečnej. (smích) 00:19:23-6

J: Odvážnej že? (smích) 00:19:29-2

V: No, to taky. O to víc děkuju, opravdu. 00:19:33-9

J: Za málo 00:19:36-5

V: Takže ahoj, na začátek se zeptám, jestli souhlasíš s nahráváním rozhovoru?
00:00:11-4

R: Čau, souhlasím 00:00:13-2

V: Dobře, pustíme se do toho. Mohl by ses krátce představit? Kolik je ti let, kde pracuješ a co rád děláš ve volném čase? 00:00:20-9

R: V únoru mi bylo ^{55 LET PODNIKATEL} 55 let a podnikám. ^{SLEDOVÁM TV} Ve volném čase rád sleduju dokumenty o zvířatech a válce. 00:00:27-1

V: V čem podnikáš? 00:00:28-6

R: ^{KOMINIL} Jsem kominík. Dělán revize kominů, vložkování, stavby a opravy kominů. Posledních pár let aj frézuju. 00:00:35-7

V: Tak jo, mohl bys mi popsat, jak vypadá tvůj týden od pondělí do pátku? 00:00:42-4

R: Hm... jako jak? Jako v pondělí jsem vstal v šest hodin, nachystal se do práce... a tak jo? 00:00:51-3

V: Jo, klidně tak. 00:00:54-0

R: ^{VSTÁVÁM V ŠEST HODIN} Každý den vstávám v šest hodin, protože beru v šest prášky, tak rovnou vstávám. Udělám si kafe a probírám se. Kolem té sedmé vyjždím do práce. ^{MAKUP CIGARET PŘED PRACÍ} Ještě před prací jezdím na benzínku do Losin pro cigarety a pak jedu do práce. ^{PRÁCE V CELEM DŘESE} Záleží kam jedu... 00:01:18-0

V: Klidně můžeš popsat minulý týden, kam jsi jel do práce. Je mi jasný, že se to asi hodně lidí při takové práci. 00:01:27-2

R: ^{MAKUP CIGARET → PRÁCE} No tak minulej týden jsem byl celej v Loučné. Koupil jsem cigarety jel jsem do Loučné. Po práci jsem jel dom a byl jsem doma... [→] V úterý jsem jel ráno pro cigarety a do servisu vyzvednout auto do Bludova a pak jsem jel zase do Loučné. Po práci jsem jel do Šumperka do obchodu, manželka mě poslala na nákup. ^{CIGARETY - SERVIS - LOUČNÁ → OBCHOD} Byl jsem v Kauflandu a jel jsem dom. Ve středu zase cigarety, práce a po práci jsem jel zalít kytky na hřbitov, to jsem měl po cestě. [→] No a ve čtvrtek a v pátek jen cigarety, práce a dom. 00:02:16-9

V: Kam ještě jinak jezdíš pracovat? 00:02:19-7

R: Tak Losiny, Víkřovice, Rapotín, Petrov, Studýnky, Libina, Uničov, Zábřeh, Hrabí... ^{RŮZNÁ MÍSTA PRACOVISTE} všude. Celou tady tu oblast kolem Šumperka a Zábřeha. 00:02:31-8

V: Předpokládám, že jezdíš autem? 00:02:35-8

R: ^{VYUŽÍVÁM AVTA} No 00:02:37-6

V: Mohl bys jezdit i nějak jinak? 00:02:41-1

NEEXISTUJÍCÍ JINÁ MOŽNOST DOPRAVY

R: **Nemohl, mám plný auto nářadí, to bych autobusem nebo na kole neutáhl.** (smích)
00:02:45-1

V: A využíváš někdy něco jiného, pokud zrovna nejedeš do práce? Třeba to kolo nebo autobus, jak jsi zmínil. 00:02:52-9

VYUŽÍVALI POUZE JEDNOHO DOPRAV. PROSTŘEDKŮ

R: **Ne, nikdy. Všude jezdím autem.** 00:02:56-1

V: Jaký tě napadají ještě výhody u auta, kromě toho, že můžeš vozit hodně věcí?
00:03:02-3

PÁNEK SVĚHO ČASU

R: **Že se sednu do auta, kdy potřebuju a jedu.** 00:03:07-0

V: Napadnou tě i nějaký nevýhody? 00:03:10-4

FINANČNÍ NÁROČNOST

R: **Tak nevýhody jsou náklady na údržbu auta, opravy a pohonné hmoty. Stojí to peníze no. Hlavně jsem každou chvíli v servisu.** 00:03:18-7

V: Jak vnímáš dojíždění do práce? Máš pocit, že ti to narušuje tvůj volnej čas nebo to bereš jako součást práce? 00:03:26-1

SOUČÁST PRÁCE

R: Součást určitě. K tomu, co dělám já, to patří. Nejezdím nikam daleko, občas někdo zavolá odněkud dál, ale neberu to. Tak do té hodinky se to dá, víc už ne. 00:03:41-4

V: Je něco, co ti cestu zpříjemňuje nebo naopak znepríjemňuje? 00:03:47-2

JINÍ ŘIDIČI

PRÁCE NA SILNICI

HUSTÝ PRŮVOD

R: **Znepríjemňují ostatní řidiči někdy a hlavně teď ty rozkopané cesty na každým rohu a když je velký provoz.** Člověka to jenom zdržuje, pořád někde musí čekat, něco objíždět. 00:03:58-5

V: A zpříjemňuje? 00:04:04-6

POSLEH HUDBY

R: **Así rádio. Je to takový veselejší ta cesta s hudbou.** 00:04:08-8

V: Využíváš i nějak jinak čas v autě kromě teda hudby a řízení? 00:04:15-8

KOUŘENÍ CIGARETY

R: Já vím, **že bych neměl, ale občas si v autě zapálím.** V pracovním teda, v rodinným nekouřím. **Ráno v autě snídám, vždycky si z domu vezmu banán a tatrunku.** (smích)
00:04:29-6

SKÍDAMI

V: Pracuješ s někým, jezdíš s někým do práce? 00:04:33-1

NE SÁM

R: Dělá se mnou brácha někdy, pokud stavíme nebo opravujem komín někde. Jinak revize dělám sám. On jezdí svým autem ale... 00:04:43-5

V: A potkáváš někoho obvykle cestou do práce? 00:04:50-2

R: **Na benzince, jak jedu koupit cigára, se každé den potkáme s Rost'ou.** Jinak nepravidelně někoho potkám vždycky. Tak mi se tady skoro všichni známe že mezi sebou. 00:05:08-5

PRÁVIDELNĚ
POTKÁVÁNÍ
ZNAJOMÍ

V: A co děláš doma po práci? 00:05:13-5

R: **Sednu do křesla v obýváku, zapnu televizi a spím.** (smích) Pak k večeru začínám být aktivní a začnu něco dělat. Mně se líp dělá večer a v noci. Takže pak večer sekám zahradu třeba, už je dlouho světlo, tak se to dá. Dělam dřevo, odvážím bordel do popelnic, zaliju zahrádku, když to neudělá manželka a taková ta normálka kolem baráku, co musí dělat každé, aby to vypadalo nějak. 00:05:46-6

PRÁCE
KOLEM
DOMU

V: A co víkendy? 00:05:49-1

R: **Tak o víkendu k nám jezdí brácha na oběd, buď v sobotu nebo v nedělu, jak to vyjde.**

Pak práce kolem baráku, to je pořád, to jako je celoročně. Teď sekání zahrady jednou za dva týdny. Máme velkou zahradu, tak mi to zabere klidně aj celý ten víkend. Koupil jsem si sice traktůrek na to... s normální sekačkou to vždycky zabralo několik dní. Teď to projedu tím traktůrkem, pak vezmu křoviňák a posekám ještě ty místa, kam se nešlo dostat. Hlavně teda příkopy, tam to nedělám pravidelně, protože se mi nechce. (smích) Jednou za čas se to ale udělat musí, vypadá to hrozně. V zimě to je zase odhazování sněhu. Na to mám taky frézu. Máme dlouhou příjezdovou cestu k baráku, tak to by se ručně nedalo. Aj s tou frézou je to práce na půl dne. No a na podzim hrabání listí. Máme dost stromů na zahradě... jina manželka se stará spíš o kytky a záhony a já o stromy. Máme tady jabloně, hrušky, třešně, ořech, tak aj o to se musí člověk starat. Teď zase začneme chystat dřevo na zimu, to taky vždycky zabere několik víkendů - skácet strom, pořežat, dovést dom, znovu pořežat, posekat a uklidit. No takže o těch víkendech hlavně **práce kolem baráku a na baráku. Teď kom jak byla ta karanténa, tak jsme každé víkend vymalovaly jednu místnost že, kuchyň, obývací a ložnici.** Ještě se chystáme na děcák. **No a večer si sednu k televizi a jsem rád, že žiju.** (smích) 00:09:37-2

PRÁCE
KOLEM
DOMU

PRÁCE
DOMU

V: Takže o víkendu nikam necestuješ, spíš tráviš čas doma? 00:09:42-3

R: Někdy, když nestihnu **velkej nákup přes týden,** tak mě manželka vyšle o víkendu do Kauflandu. Občas chodím dělat aj o víkendu, když je hodně práce. To spíš na podzim, to je taková ta vlna, kdy se hodně dělají revize, tak tam když je toho hodně, tak chodím aj o víkendu. **Někdy jedu na návštěvu k sěgře do Šumperka.** Jinak jako takhle nikam nejezdím no. 00:10:22-9

VELKÝ NÁKUP

RODINNÉ NÁVŠTĚVY

PRÁCE
VÍKENDY

V: Nějaký výlety třeba? 00:10:26-3

R: Ježiš, já jsem nikde nebyl, ani nepamatuju... (nepotřebné informace pro bakalářskou práci - respondent vypráví o tom, na jakých výletech kdysi dávno byl) 00:14:25-8

V: Dobře. Ještě se zeptám, říkal jsi, že každý ráno musíš brát pravidelně léky. Chodíš

nějak pravidelně k lékařům? 00:14:30-5

R: ^{PRÁVIDELNĚ KONTROLY V LÉKAŘE} Pravidelně chodím jenom na Centrum pro léčbu bolesti v Olomouci, jinak nepravidelně, podle potřeby. Měl jsem boreliózu a přišlo se na to pozdě, tak jí mám prej chronickou říkají doktoři. Bolej mě hodně klouby, sedlo mi to zrovna na klouby... (nepotřebné informace pro bakalářskou práci - respondent vypráví o jeho zdravotním stavu) 00:18:09-7

V: Tak jo. To bude asi všechno. Ještě se zeptám, nenapadá tě někdo, koho bych se mohla dál zeptat? 00:18:14-6

R: Takhle na rychlo asi ne... hele, popřemyslím, zkusím se někoho zeptat a když tak bych ti řekl. Do kdy to potřebuješ? 00:18:21-4

V: No... čím dřív, tím líp. 00:18:23-3

R: Dobře 00:18:24-7

V: Tak jo, děkuju a děkuju, že sis našel dneska čas. 00:18:29-4

R: Jasný 00:18:30-4

V: Tak se do toho pustíme. Jako první se zeptám, jestli souhlasíš s nahráváním?
00:06:05-3

P: Joo, jasně, ale jsem hodně ukecanej, to bude na dlouho. (smích) 00:06:11-0

V: Budu jenom ráda. (smích) Tak jo... mohl by ses krátce představit? 00:06:16-4

P: Takže moje jméno je XXX, bydlím ve Velkých Losinách a mám to tady rád. Je mi 31 let. Rád poslouchám hudbu. Rockovou hlavně. Hraju nohejbal, učím se hrát na kytaru, kreslím. Kreslím hodně komiksy. Mně se furt něco honí v té makovici, tak je fajn to hodit na papír, občas z toho vyleze něco zajímavýho. Někdy jdu rád do přírody se skicákem a tužkou a kreslím, co vidím. Hodně třeba chodím na Vyhliďku tady, tam je krásnej výhled, tak se toho dá kreslit dost. Dál sleduju filmy a jsem ujetej na seriály. Game of Thrones už jsem viděl dvakrát. No a hraju hry na kompu. Mám rád své kámoše a rodinu, rád s něma trávím čas. Chodím do přírody, do lesa a na hory. Přes léto na houby. (nepotřebné informace pro bakalářskou práci). Dělam v CeramTecu v Šumperku, na lisovně. No a co ještě bych ti řekl? (smích) 00:11:18-2

31 LET
POSLECH ROCKOVÉ HUDBY
SPOLK
HRÁ NA HUDEB. MAĚSTROJ
KRESLENÍ
SLEDOVÁNÍ FILMŮ A SERIÁLŮ
ČAS S RODINOU A PŘÁTELI
HOUBAŘENÍ
DĚLÁNÍ

V: Dál bys mi mohl říct, jak vypadá tvůj týden od poděli do pátku. (smích) 00:11:22-3

P: No takže... vstávám o půl patě, nachystám si svačinu do práce a přeběhnu na bus u hřbitova. Bydlím hned naproti zastávce, vyjdu, když ho vidím z okna... No co se mi stalo minulý týden. (smích) Si tak chystám svačinu, podívám se z okna a autobus už odjíždí. Tak říkám dobrý, pojedu vlakem. Tak přicházím k vlaku a už ho tam od hřbitova vidím, jak odjíždí. (smích) Tak si říkám, asi osud, že nemám chodit do práce, tak jsem zavolal šefovi a zůstal doma. (smích) Jinak teda, když mi to neujede, tak jezdím busem v pět hodin do Šumpra. Vystoupím a přestoupím na sudkovák a jedu do práce. Vystoupím u Ceramtecu a jdu do práce. Převlíknu se do monterek a jdu dělat. V práci něco podělám. Většinou tak nějak v osm si chodím do automatu pro kafičko. Vezmu si to na stůl k práci a zase něco podělám, u toho popijím to kafičko. Tak nějak uběhnou dvě hodiny a v deset jdu na svačinu. Svaču mám půl hodky, tak pokecám s klukama na svačínárce, najím se a jdu zas něco dělat. V těch dvanáct si jdu zase pro kafičko pro automatu, jo. Zase si ho vezmu k práci a dělám. Dělam do dvou a jdu pak pěšky buď na vlak nebo na bus. Ono to vychází tak nějak na stejno, když jsou výluky, jak třeba teď, tak jezdím radši busem o třičtvrtě na tři no... Někdy, když je pěkně a chce se mi, tak si sebou ráno vezmu brusle a dom jedu na bruslích. To je pak paráda taková projížďka. Teď teda ne, jak je to tam všude rozkopaný, to ani nevím kama bych jel... No doma pak jak kdy... někdy jdem opíkat s kámošema, na Hřiště chodím občas no. Moc ne, já nepiju, ale choděj tam kámoši, tak někdy na pokec zandu. V pátek, to je každej pátek chodím o půl šesté hrát nohejbal, to taky hraju tam u Hřiště teď už. Dřív to bývalo v tělocvičně na základce. Teď jsme si venku natáhli síť, tak hraje venku, když už je pěkně...no, tak to je paráda. Se sejdeme s klukama, je sranda. My to hraje jenom tak pro zábavu. Jako nezápasíme nikde, ale bavi nás to, tak chodíme hrát no... nebo jsem doma a dělám něco na netu. Jo ještě jsme zapomněl, každej večer se hodinu učím hrát na kytaru. Podle Youtubka, jak tam jsou takový ty návody, jestlis viděla někdy, tak to se učím na tu kytaru. Ať můžu hrát káošům u táboráku. (smích) Takže ten týden asi takhle no, ono se to pořád opakuje každej ten den. 00:16:42-9

BLÍŽKOSTI ŽIDUŠTĚ
ISTEŽE VSTÁVÁNÍ
AUT. ZASTÁVKA V
HISTORIA
DO PRÁCE
POPIS PRŮBĚHU DNE V PRÁCI
ČAS S PŘÁTELI
MA VSTĚVA HOŠTOJ
PRÁCE NA BRUSLÍCH
PRÁVĚNÍ ČASU DOMA A NA INTERNETU
HRÁ NA HUDEBNÍ MAĚSTROJ

STEREOTYP

zábav' jiné'
PRÁVIDELNÉ
AKTIVITY

V: Kromě nohejbalu nemáš žádnou pravidelnou aktivitu? Vždycky je to takhle podle nálady? 00:16:49-7

P: No že bych měl něco jako striktně daný, to nemám. Prostě jsem buď doma, když je hnusně nebo jsem unavený nebo se mi prostě nehce nic, tak jsem doma. Hraju hry nebo prostě, jak jsem říkal... filmy a tak. Spiš ale chodím ven s kámošema. Nebudu se opakovat, už jsem to říkal... ale jako nic jako tak pravidelného ne... 00:17:14-0

V: Jak vnímáš dojíždění do práce? Máš pocit, že ti to narušuje tvůj volný čas nebo to bereš spíš jako součást práce? 00:17:20-8

P: Hele, mně víc, jak dojíždění, vadí vstávání. To jsem fakt jako mrtvej. Každý mi říká, na to si zvykneš, na to si zvykneš... (nepotřebné informace pro bakalářskou práci). Dojíždění mi jako tak nevadí. Takže jako součást práce. 00:18:49-8

DOJÍŽDĚNÍ JAKO SOUČÁST PRÁCE

V: Jak se na cestách cítíš? Je něco/někdo kdo ti cestu znepríjemňuje nebo naopak zpříjemňuje? 00:18:59-4

P: Znepríjemňuje to, že jsem nevyspalej. A teď, jak je to nádraží v Šumperku tam kolem toho parku, že se to tam opravuje, tak mě docela štve to dobíhání na další bus. Na starém nádraží jsem to měl dva kroky do dalšího busu a teď to jsou tři minuty. Takže to dobíhání je otravný a navíc, když mi to ujede, tak to jsem fakt jako nasranej. Jinak ráno jezdí stejným busem kámoš z Losin, tak vždycky pokecáme aspoň, tak to je takový zpříjemňující. (smích) 00:19:29-7

ÚNAVA

OPRAVA NÁDRAŽÍ

NESTÍHÁNÍ
NA PŘESTUP

KAMARÁD

V: Kolik ti denně zabere dojíždění času? 00:19:33-2

P: Nooo, takže... počkej to musím spočítat. Bus je tady deset minut před pátou, v Šumperku jsem o čtvrt a pak ještě ten další bus, to jdeme tam nějak tak v práci o půl. Když počítám aj to, že jdu pěšky od zastávky, tak tak nějak o půl to vyjde jo. Takže to máš nějakých 40 minut. Zpátky jdu pěšky to je nějakých dvacet minut cesty, než dojdu na nádraží. Bus zase těch dvacet minut no... teda... tak to máš dvě hodiny. Když jedu vlakem zpátky, tak ten je rychlejší trochu, tak to jsou necelý dvě hodinky no... to je mazec no. 00:20:37-4

CLA Z HODINY/DVA

V: Co bys mohl dělat jinýho, kdybys měl dvě hodiny denně navíc? 00:20:41-8

ODPOČINEK

P: Špal bych. (smích) Asi bych ten čas rozložil mezi všechno, co rád dělám teď... takže bych se učil na kytaru, byl bych s kámošema, v přírodě, kreslil bych a nebo bych si pustil nějaký film, to má většinou skoro dvě hodiny, to by mi akorát tak

VÍCE ČASU
NA ZÁLIBY

POZDĚJŠÍ VĚTAVÁM!

vyšlo. (smích) Ne, já si myslím, že bych fakt spal. Jako určitě bych nevstával tak brzo víš co. Takže kdybych měl aspoň o hodinu víc času ráno, to by mi bodlo. (smích) 00:21:51-6

(nepotřebné informace pro bakalářskou práci) 00:27:06-2

V: (smích) Tak jo, budeme pokračovat. Většinou jezdíš teda autobusem a vlakem? 00:27:10-7

P: Jo 00:27:12-4

V: Jak využíváš volnej čas ve vlaku a autobuse? 00:27:16-2

POVÍDÁM SE ZNĀMÝMI

DOJÍŽDĚM
S KATAZÁDEM

P: Hej, většinou s někým kecám. Tak když jedu busem, tak jezdí Vašek ráno, tak to kecám s ním. Vlastně odpočívám jezdím stejným busem, tak to prokecáme spolu. A ve vlaku taky většinou někoho potkám, taky jezdí většina známých jenom, takže není problém... když náhodou nikdo nejede, tak si dám sluchátka a poslouchám hudbu a nebo jsem prostě na netu, na mobilu. Ráno někdy ještě dospávám. 00:27:51-7

V: Proč jezdíš zrovna autobusem nebo vlakem, máš i jiné možnosti, jak bys mohl jezdit? 00:27:57-4

NEVLASTNĚM! OS. AUTO.

P: Kdybych měl auto, tak bych mohl jezdit autem. Auto už se rok snažím koupit, ale furt se mi do toho nějak nechce. To je přesně věc, za kterou je mi líto utratit peníze. Jinak jako já dost rozhazuju jo, nejsem úplně spořivej typ, ale u toho auta... já ti nevím... mně to přijde nějaký zbytečný. Takže jezdím tím busem většinou, občas vlakem. Bus mám hned před vchodem do baráku, takže ze dvěři pomalu hned nastoupím do busu, tak to je asi nejhlavnější důvod proč jezdím busem, mám to nejbliž prostě. Jinak vlakem jezdím, když mi to ráno ujede nebo odpočívám, když mi to vychází líp no, ale spíš fakt busem. Takže zatím bych jinak jezdit ani nemohl... Jo ještě někdy si vezmu ty brusle ráno do busu a pak odpoledne jedu na bruslích no. To je ale takový občasnej jenom. Nedalo by se to každěj den a už vůbec ne obě dvě cesty. Mě vždycky bolí celej člověk ještě týden potom. Člověk si ale u toho odpočívám mentálně. Teď se to ani moc nedá na těch bruslích, jak je rozkopanej Šumperk a Rapotín, takže teď tak nejjezdím. To bych musel objíždět, na to nemám chuť... Ještě jsem si říkal, že bych mohl jezdit aj na kole... nebo spíš mamka mi to říkala. Mně jak to pořad ujíždí, tak to by byla taková jistotka víš co... Tyjo, já už mám úplně vybranou dovolenou letos. Já nevím, co mi je jo. (smích) Dřív jsem neměl problém s tím, že by mi bus ujížděl. Ještě to je takový trapný vždycky, já třeba stojím na schodech, ty lidi mě viděj jo

BRUSLEMI

BLÍŽKOST
ZASTÁVKY
ZALOHA

ODPOČÍVÁNÍ

ČASTEJ VIDEJENI
AUTOBUSU

z toho busu, tak mě je trapný se rozběhnout nebo něco... jako když už stojím na schodech, tak pak stíhám vlak ještě. Jak jsem si ale teď chystal tu svačinu a viděj jsem ho z toho... z okna, tak jsem nestihl ani vlak. Míst už na prášky ze mě... Já ne že bych zaspal, jako kdybych aspoň zaspal, že bych se vyspal, ale ne, já prostě se vždycky u něčeho zdržím... ono taky víš co, chystám svačinu a čumím na videa, tak to se ten čas hnedka ztratí no. (smích) No, takže... na kole nebo na bruslích bych mohl no. Nad tím kolem přemýšlím ještě no, ale je to dálka...
00:33:23-5

V: Jaký má podle tebe výhody autobus oproti jiným dopravním prostředkům?

00:33:26-8

BLÍŽKOST ZASTÁVKY

FINANČNÍ NEHODNĚNOST

SETRŽANÍ
SE
ZNAHÝMI

P: Výhoda, že ho mám nejbliž, nemusím nikam docházet. Je levnější, než auto.

Potkávám se v něm s kámošema a známýma, což se ti v autě nestane. Má

minimální zpoždění, oproti takovému vlaku, jezdí většinou na čas. Občas nabere

zpoždění přes ten Rapotín, jak se to tam objíždí, ale většinou to zas dožene.

Nestalo se mi ještě, že by měl bus zpoždění víc jak pět minut. No... a nemusím se

o nic starat, prostě sednu a jedu. V autě pořád musím sledovat provoz, dávat

pozor, přemýšlet jo... v buse můžu klidně spát a nic se nestane. (smích)

00:34:09-0

ASSENCE
ZPOZDĚNÍ

PRÁCE NA
SILNICI

BEZ STAROSTI

V: Napadnou tě i nějaký nevýhody? 00:34:14-8

STANOVENÝ ČAS ODJEZDU

P: Tak asi, že musíš být na zastávce v přesnej čas. Pro mě, jako pro někoho, kdo

chodí věčně pozdě je to trochu o hubu. (smích) Že u baráku mám sice zastávku

blízko, ale u práce ne, takže takový to, že musíš někam dojit. Jo a ještě to, že

musím přestupovat, že mi to nejede přímo, to je zase výhoda u auta, že tě to

doveze až na místo no... a tak jak lidi jsou někdy výhoda, tak někdy aj nevýhoda.

Když nastoupí někdo smradlavěj, ožralej nebo hluchý pubertáci, tak to je taky

nevýhoda no. 00:35:11-0

ZASTÁVKA
DALEKO
OD PRÁCE

PŘESTUPY

OSTATNÍ
CESTOVÁNÍ

V: Říkal jsi, že se potkáváš v autobuse s nějakým kamarádem. Ještě někoho potkáváš pravidelně? 00:35:16-6

P: No pravidelně ještě jednu paní taky z Bukovic s její dcerou, tadyky choděj do Ceramtecu, tak od zastávky do práce chodíme spolu jinak. Jako já v tom autobuse znám skoro všechny. Od vidění všechny, protože tím busem jezděj pořád ti stejní lidi aneb život na vesnici. (smích) 00:35:45-5

PRÁVIDELNĚ
POTKÁVÁNÍ
ZNAHÝCH

V: To máš pravdu. (smích) 00:35:48-8

V: Takže je to na téma každodenní mobilita, bude to anonymní, bude to jenom pro mou práci závěrečnou a budu si to teda nahrávat. Souhlasíte s tím? #00:00:14-4#

VV: Ano. #00:00:15-9#

V: Tak jo. Na začátek jenom jestli se můžu zeptat, kolik je vám let? #00:00:19-1#

52 let
VV: 52. #00:00:20-5#

V: A co je vaše zaměstnání? #00:00:23-0#

MAJITELKA RESTAURACE A PENZIONU
VV: Starat se o chod restaurace a penzionu. #00:00:27-7#

V: Tak jestli byste mi mohla popsat, jak vypadá váš týden? Od pondělí do pátku co jakoby děláte, jestli mi to můžete popsat den po dni. Pondělí, úterý, ... #00:00:41-9#

VV: Tak každý den se sestává z toho, že ráno chodím kupovat pečivo do penzionu a... Každé ráno jdu a koupím pečivo do penzionu. Zároveň koupím i pečivo... To nejde den po dnu. #00:01:04-0#

V: To neví, tak jak to jde. #00:01:08-2#

VV: Tak souhrně, jo? Udělám to souhrně, protože každý den je jiný, ^{NAJÍT} ale většinou je to opravdu s tím, že ráno jedu do Šumperka, koupím pečivo do penzionu, koupím pečivo do restaurace. Vráťím se, pomáhám se snídaněmi, který začínají v osm hodin. Takže pomůžu paní pokojské, která dělá zároveň snídani. Pomůžu jí nachystat základní věci na snídani. Potom si nafasuji zboží, které mám částečně ve skladu v Žerotínu a zboží odvážím do restaurace Losin. V restauraci Losin zjišťuji další věci, které třeba chybí a popřípadě musím jít dokoupit některé věci do obchodu. Já nevím co, třeba chybí něco mraženého nebo nějaká zelenina nebo něco. Potom přijdu do kanceláře, udělám uzávěrky restaurace, udělám nové meníčka na ten den, co je potřeba, vytisknu meníčka, spočítám peníze pro obsluhu, udělám... Co udělám pak? Mhm, pak asi nic už. V průběhu léta, kdy je hodně, tak v jedenáct hodin odcházím do kuchyně a pomáhám personálu v kuchyni při výdeji, popřípadě u myčky. Tam jsem zhruba do čtyř hodin. Do čtyř hodin musím zároveň udělat i objednávky na druhý den, co se týče Nowaca, jakoby veškerých uzenin, masa a sýrů, hranolky a podobně. Takže to je do čtyř hodin v Nowacu. Pondělí, středa, pátek dělám objednávky i do Astoru, který mi zaváží nápoje a popřípadě i zeleninu na druhý den. To je každý den se vlastně... Dělá se po menším množství a každý den se vozí čerstvá zelenina. No, od páté hodiny bych měla mít jakoby vlastně už volno, ale většinou jsem tady do zavíracky a buď pomáhám, anebo si prostě chystám věci dopředu jakoby v týdnu. To znamená, že budu potřebovat... Ve středu mám nějakou akci a dejme tomu je pondělí. A ve středu mám nějakou akci, tak si nachystám na ten druhý den, co mám objednat. Tak je to třeba ve středu, když vím, že je akce na pátek nebo na sobotu, tak si rozchystám, co mám objednat na různé ty akce. Do toho se musí sledovat i všechno, co se týká spotřebního zboží, jo, jako jsou, já nevím, sáčky, vakuovací sáčky, alabal, toaletní potřeby, ty se taky objednávají. Takže prostě takový všeobecný přehled všeho, co je potřeba objednat. Je tam ještě něco,

Povinnosti v práci

zapomněla jsem na něco? #00:04:34-6#

V: Nevim, (nerozumím) #00:04:34-6#

DALEŠÍ POVINNOSTI
V PŘÍPADĚ

VV: No, pak si studuju, co třeba nového dáme na jídelní lístek, co uděláme o víkendu, pátek až sobota, nějakou akci. Že třeba uděláme nějakou specialitu - pečený kolena nebo nějakou rybu nebo prostě něco. Tak třeba jednou za čtrnáct dní děláme tady tuhle akci, takže si musím nastudovat, co tam je potřeba, musím to třeba objednat navíc, abysme to zkusili, jestli to uděláme, nebo neuděláme. #00:05:06-9#

V: Mhm, takže vy nemáte volný víkendy? #00:05:06-9#

ABSENCE
VOLNÉHO
ČASU

VV: Vůbec. #00:05:10-7#

V: A máte někdy volnej den úplně? #00:05:11-8#

VOLNO
POUZE O
VÁKACÍCH

VV: ^{Buboci Babička} Ten jsem si zatím ještě neuměla udělat, ale pracuju na tom, protože budu brzo babička a chtěla bych to tak udělat, abych prostě... Je to o tom, že opět budu muset jakoby večer třeba nachystat na dva dny dopředu, abych mohla odjet za dcerou. Takže opravdu v pohostinství a ubytování je volný pouze prosinec, kdy většinou zavřeme penzion a od půlky prosince zavřeme i restauraci. Na penzionu většinou malujeme a děláme různé úpravy, co je potřeba, a restauraci zavíráme, protože za celý rok personál nemá otevřeno. Eh, otevřeno, personál si nevybírám dovolenou a mají třeba jenom nějaký volna, jo, jenom třeba o víkendu a podobně. Takže většinou mají těch čtrnáct dnů před Vánoce volno a nastupují do práce většinou až 27. prosince, kdy už vlastně začínají tady zase silvestrovský pobyty a všechno, takže máme plný penzion, v okolí je plno lidí, takže se rozjíždí i restaurace, i penzion. Takže většinou ten druhý tejdén v prosinci všichni tady končíme. #00:06:48-0#

V: Když jezdíte na ty nákupy, tak jezdíte autem? #00:06:46-2#

VV: ^{AUTO} Mhm. #00:06:48-1#

V: Proč autem zrovna? To je taková otázka, teďka je to úplně jasný, proč autem... #00:06:54-0#

VV: Protože třeba já když jezdím... Já jsem z Olomouce, a když jsem pracovala v Olomouci, jsem byla zvyklá do Makra. Makro je neskutečná výhoda toho, že otvírají v pět hodin ráno a zavírají v deset hodin večer. Takže mně se stane, že my třeba... Je den, kdy prodáme, dejme tomu, třicet salátů a nemám čerstvé saláty. Tím, že zastávám to, že ten zákazník opravdu musí jíst očima, tak neseženu tady takové saláty, jako jsou třeba v Makru a žádní zelináři tady nedrží sortiment salátů tak jako Makro. Takže já si ráno, třeba ve čtyři odjedu do Makra, v pět hodin otevřou Makro, já si vyberu saláty z červené řepy a ze šťovíku a různé barevné, abych poskládala, aby ten člověk měl krásnej salát. Zároveň si tam vezmu třeba papriku, která je v akci. Jo, že třeba opravdu ta Olomouc má výhodu v tom, že ty ceny jsou jiné než tady. A tím, že bydlím i v tom Olomouci, tak se projedu kolem svého baráku, podívám se, jestli je všechno v pořádku a

VELKÉ
NÁKUPY
PRO
RESTAURACI
V OL

jedu sem. #00:08:11-0#

V: Vy bydlíte v Olomouci? #00:08:11-0#

NEVYHODY /
NAPADAJÍ

VV: No, my máme dům v Olomouci, ale my už jsme tady jakoby na Žerotínu. Ale teď si dcera pořídila vlastní bydlení, takže se musím i na ten dům podívat. Takže je to pro mě takový dobrý. A třeba se stane, že v té Olomouci v tom Makru mají i v akci některé věci, které jsou nepochopitelné, kolik stojí třeba v Nowacu a pokud můžu, tak se předzásobím, že si to vezmu třeba. Anebo mají zrovna akci třeba na kolena, dávám furt příklad kolena, tak si koupím na ten víkend kolena, jo, anebo si můžu ty kolena nachystat, dát do mražáku a mám na další víkend, jo. Takže třeba tím, že já jsem opravdu žila v té Olomouci a sleduji to, tak mi nevyhovuje Nuget tady, absolutně mi nevyhovují tady tyhle okolí. **Takže pro mě není problém ve čtyři vyjet a já jsem v sedm, o půl osmé zpátky a mám všechno čerstvé pro ty hosty. A proto je pro mě to auto nejlepší.** Naskládám si to do toho auta. #00:09:19-0#

↓ MOBILITA A KAPACITA
VĚTŠÍHO MÁEV

V: A napadají vás nějaké nevýhody auta? #00:09:19-0#

VV: **Ne, nenapadají.** #00:09:25-6#

V: No a už tady asi nic nemám. Pak je tady hodně otázek na dojíždění a to vy jako nedojíždíte do práce... #00:09:43-8#

NEDOJÍŽDÍ

VV: To jsem dojížděla dřív, no. To jsem dojížděla opravdu každý den Olomouc - Velké Losiny. #00:09:49-1#

V: Dojížděla jste? #00:09:49-1#

DOJÍŽDĚNÍ V MINULOSTI
Z OLMOUC

VV: Dva roky jsem to vydržela každý den. A po dvou letech jsme vlastně si tady pořídili jenom takové ubytování na přespaní, no a pak jsme koupili ten penzion. Takže tam máme jeden pokoj vyhrazený. Máme krásnej barák v Olomouci a spíme v jednom pokoji na penzionu oba dva, abychom nemuseli dojíždět, no. Takže výhledově máme nakreslený krásnej barák, kterej bychom chtěli postavit, ale koronavirus nás všechny zastavil, že. Takže... Dojížděla jsem i vlakem. I vlakem jsem to zkoušela. Že jsem třeba měla krosnu, ráno jsem nasedla v Olomouci. V krosně jsem měla základní věci, který v Nugetu prostě neměli. V Zábřehu jsem přisedla a s krosnou jsem utíkala na vlak, kterej jede do Losin. A tady jsem vlastně šla... A ještě v Šumperku jsem musela přisedat na ten do Losin. No, to jsem taky absolvovala všechno. Ale je to tím, že to je naše. Jo, že to je moje, tak to člověk rád udělá. Když jsem pracovala v Olomouci ve velkém hotelu, nebylo to moje, ale tím, že jsem jinak vychovaná, mám k tomu jiný přístup. Takže možná se to třeba majitelům nelíbilo, že jsem to tak brala za své, že člověk zvládne hodně práce, když chce. Jo, že nemusí dělat jenom provozáka, který přijímá objednávky. Jo, vidíte, to jsem ještě neříkala, že vlastně ještě mám spoustu e-mailů, co se týká rezervací skupin, rezervací na penzion. Jo, co se týká rezervací akcí výhledově do budoucna nebo nabídky na různé svatby, kterých já teda nejsem moc zastáncem, na různé oslavy, oslavy ráda udělám. Takže i vyřizování mailů je v tom, to je korespondence, a hodně telefonů, co se týče rezervací v restauraci, protože jsem si to

všechno přetáhla na sebe, protože personál tady není a nepřeji si, aby bral v době obědů a kdykoliv telefony. Jo, to mají jako svoji práci. Ať si dělají svoji práci. Takže hodně ještě telefonáty, co se týká ubytování, co se týká rezervací, no, a hodně mailů. #00:12:20-2#

V: Ještě mě napadlo... Jak to vypadá, když tady máte nějakou akci. Tak když vezmeme nějakou oslavu... Svatby tady nemáte? #00:12:30-3#

MAPA V KUCHYNI
JE SVE RESTAURACI

VV: Svatby jsem mívala ze začátku, když jsme otevřeli restauraci. Jenže tím, jak se zvedá ten turismus a je tady v létě, třeba v sobotu, tak strašně moc turistů, že když já uzavřu restauraci, oni neuzavřou papírnu, tak to znamená, že prostě tady všichni okukují. A hlavně když já tady udělám krásnej stůl svatební, tak neustále chodí lidi a otvírají dveře a ruší tu svatbu. Takže prostě po těch dvou letech jsem pochopila, že tudy cesta nevede. Na Žerotínu jsme si udělali krásnej na tom penzionu prostor pro padesát lidí na svatbu, jenže jsem omezená 22. hodinou, jo. Že prostě nemám jakoby penzion na samotě, kde nikomu nebude vadit po 22. hodině hluk. A dnešní svatby se dělají víceméně pro kamarády a ti se chtějí bavit do rána. Takže tím, že já jsem vlastně v takové zóně zastavěné u sídliště, tak jsme to museli všechno tady tohle eliminovat a děláme jenom oslavy do té desáté hodiny. Maximálně když je to třeba, já nevím, když to jsou padesátiny, šedesátiny, tak nahlásíme na obecní úřad paní starostce, že třeba budeme do dvanácti, aby to věděla. Ale i přesto tam přijedou dvakrát policisté, protože si neustále někdo stěžuje. Protože český národ je o tom, že si nikdo nic nepřeje, takže je 22:05 a už jsou tam policisté. Jo, takže s velkýma akcema je veliký problém. To musí být všechno uzavřený, aby nikde nic nešlo slyšet. #00:14:20-9#

V: Ale kdo tam bydlí kolem? Vždyť tam je benzinka. #00:14:20-9#

NEOTŘEBNÉ
INFORMACE

VV: Tam jsou paneláky, tak se to ozývá. A to třeba nevíte, že zavolal ne z toho paneláku, co máte přímo takhle za penzionem, ale až z toho vzadu. Protože třeba vyjde ven svatebčan a dělá nějakou písničku, vínečko nebo něco a to se prorazí tím uzavřeným okruhem a je strašná ozvěna, no. Takže eliminujeme spoustu věcí. #00:14:49-7#

V: Tak teda když máte nějakou oslavu tady, tak vy jste v kuchyni a pomáháte, anebo? #00:14:49-6#

NEOTŘEBNÉ

VV: Mhm, většinou, většinou. Dřív jsem pomáhala i tím, že jsem... Protože vlastně já přivítám ty hosty, popřeju jim a oni si udělají přípitek, a pak jim třeba ještě dáme tu polévku. Zavážeme jim, jsem si nechala ušít takový bryndák, popřejeme jim. No ale už neroznáším. Dřív jsem roznášela, ale teďko už mám našťestí stálý personál, takže vždycky to vyjde, že oni to zvládnou, ale já jsem opravdu hodně v kuchyni. Mně je ta kuchyň bližší. Bližší je mi to, no. #00:15:31-6#

V: Tak jo, tak to bude asi všechno. Tak děkuju moc. #00:15:32-6#

VV: Dobrá, tak jo, taky děkuju. #00:15:34-5#

V: Na shledanou. #00:15:34-5#

VV: Nashle. #00:15:40-6#

V: Dobrý den, rozhovor je na téma každodenní mobilita, je anonymní a nahrává se. Souhlasíte s tím? 00:02:47-9

R: Dobrý den, souhlasím 00:02:49-4

V: Na začátek vás poprosím, jestli se můžete krátce představit? Kolik je vám let, kde pracujete, co rádal děláte ve volném čase... 00:02:54-7

52 LET
KNIHOVNIČKA
R: Takže je mi 52 let. Pracuju tady v knihovně ve Velkých Losinách a chodím vypomáhat do informačního centra. Volného času moc nemám, protože mám takových hodně aktivit... pracuju tady u obce v komisích, takže se vlastně věnuji i práci v té sociální a bytové komisi. Pořádáme bazárky dvakrát do roka na jaře a na podzim. Doporučujeme lidi na umístění do domova důchodců, prostě je to... práce sociální komise. Jezdíme na šetření, sociální (nerozumím) nám pošle okresní soud nebo sociálka. Chodíme různě na nějaký... pomáháme teda, tady máme jednu důchodkyni, které to vlastně jde i přes soud... tak se zúčastňujeme těch soudů. Potom v kulturní komisi pomáhám organizovat nějaký akce, třeba ty proměnné koncerty. Pak ještě komise občanské záležitosti a tam se chodí přát důchodcům nad 80 let. Pořádáme pro ně jednou za rok setkání, pro těch 250 důchodců. Jednou za rok to mají a organizujeme pro ně takovou... to se tomu říká beseda. Je to vlastně program, kde dostanou občerstvení a mají tam kulturní program, tancují a tak. No... ono ten volnej čas... ono toho volného času fakt moc není. A je to dobře, já se neumím nudit, pořád musím něco dělat. (smích) Ještě do toho studuju, dodělávám si dálkové školu. Takže se musím i učit, dělat nějaký úkoly. Teď teda shodou okolností taky končím a píšou bakalářku. Taky jsem musela dělat rozhovory, já naštěstí jenom čtyři, ale taky to zabere čas, že jo... Takže asi takhle v kostce... když už teda ale nějaký volnej čas mám, tak mám doma zahradu, psy, kočky, s tím je taky práce. Takže jsem pak na zahradě, dělám něco kolem domu, ať to tam hezky vypadá. A nebo jsem s dětma a něco spolu podnikáme. 00:05:34-4

VYPOMOC
ABSENCE
VOLNEHO
ČASU

PRÁCE
NA
OBECNÍM
ÚŘADĚ

DÁLŠÍ
STUDIUM

PRÁCE
NA
ZAHRADĚ
PÉČE
O
DOMÁČÍ
MAZLIČKY

V: Dobře, děkuju. Mohla byste mi popsat, jak vypadá váš typický pracovní týden od pondělí do pátku? 00:05:39-6

R: Můžu, ale vezmu to na normální dobu, ne na ten covid teda. 00:05:43-0

V: No jasně, určitě. 00:05:45-0

PRÁCE → DOMOV
R: Takže. Přes týden... Pondělí jsem do pěti v práci, pak jdu domů, musím... Uklidím doma něco, udělám večeri a ještě chodím uklízet... uklid zdravotního střediska mám večer, takže jdu tam na hodku. No, pak se vrátím domů, dcera si nachystá věci do školy. Úkoly si většinou píše sama, takže jen na to dohlídnu, aby měla splněno. Dám psům a kocourům a pokud se zalívá, tak jdu ještě zalít zahradu. Letos mám už i nasázený, tak to musím zalívat, je dost sucho... Pak večer ještě vyřídím nějaký věci na internetu, pokud je něco potřeba a pak už jen sedíme u telky. Když jsem teda ještě měla školu, tak jsem vždycky musela něco udělat do školy. Ono to je vlastně celý týden skoro stejný s tím rozdílem, že mám v knihovně krátký a dlouhý týden. Takže mám pondělí, středa, pátek a úterý, čtvrtek do půl třetí a nebo mám celý týden do čtyř. Pokud potřebuju něco vyřešit v nějaké komisi, tak máme schůzky a to je jak kdy. Někdy tam jdu i v pracovní době, že tady je třeba kolegyně sama a nebo po práci ještě. Jednou za týden je nějaká schůze určitě, pokud je před nějakou akcí zrovna, kterou chystáme, tak i vícrát týdně. Mezitím vlastně ještě musím stihnout zajet nakoupit do Šumperka, jednou za týden tak

PÉČE
O
DOM.
MAZLIČKY
A
ZAHRADU

PÉČE
O
DOMÁČNOST
PŘÍVÝDELEK

PÉČE
O
DÍTE

SCHŮZE
NA
OBECNÍM
ÚŘADĚ

VELKÝ
MARKUP
1x
TÝDEN

jezdíme. No a když mi to vyjde, tak jednou za týden jezdím k synovi do Malína za vnučkou. 00:07:16-4

V: A kde tady bydlíte? 00:07:17-8

R: Ve středu obce, hned nad poštou ten byt. 00:07:20-8

V: Takže chodíte pěšky? 00:07:22-8

R: Ano, všechno pěšky. 00:07:24-5

V: A když jezdíte nakoupit tak jezdíte autem? 00:07:26-5

R: Autem. 00:07:28-2

V: Víkendy máte volný? Jak vypadají? 00:07:30-2

R: No takhle... jednou za čtrnáct dní jezdí dcera k otci na víkend. Na sobotu a neděli.

Takže víkend jednou za čtrnáct dní mám volnej úplně. Když je dcera doma, tak se věnuju jí. Pokud není nějaká akce třeba jo, jakože bývají o víkendu akce nebo pokud nemám službu v infocentru přes sezónu, kdy pomáhám v infocentru a to jsou právě víkendy. Každý třeba druhý, třetí víkend. Ještě jezdím pomáhat ubytovávat na chaty do Koutů každou sobotu v sezóně od rána do tří. Takže to musím vždycky nějak skloubit.

Pokud tady je dcera, tak se snažím být s ní a pokud to jde, tak nejdu ani do infocentra ani ubytovávat do těch Koutů... no prostě se to snažím vždycky nějak skloubit. Pokud je dcera u otce, tak jsem buď v tom infocentru celý víkend a nebo ježu do těch Koutů a pak když mám ještě čas, třeba odpoledne pak nebo v neděli, tak jsem na té zahradě a něco dělám tam. 00:10:01-5

V: A když máte dceru doma, tak co děláte? Co plánujete spolu? 00:10:04-5

(respondentka obsluhuje zákazníka v knihovně) 00:16:43-2

R: Na co jste se, prosím vás, ptala? 00:16:45-6

V: Ptala jsem se, že když máte doma dceru, co spolu plánujete? 00:16:47-9

R: Většinou, většinou jedeme za synem nebo spíš se synem jedeme k nim a spolu někam... Třeba jednou za dva měsíce, za měsíc, jedeme do nákupních center. Podívat se do lkey nebo i do obchodů s oblečením. Prostě jedeme na nějaký výlet většinou... ale... druhá věc. Protože máme kocoury a psy, tak dáváme byt dohromady za celý ten týden. To teda dělám, i když není dcera doma. O víkendu se vždycky gruntuje. To většinou v sobotu uklízíme, to celý dopoledne tak nějak... pak vaříme a tak. A taky si rádi nakoupíme nějaký dobroty a sedneme k filmu. (smích) Občas už toho mám plný kecky, tak i to je potřeba. 00:17:31-2

V: Jaké vás napadají výhody a nevýhody u auta oproti jiným dopravním prostředkům a stejně tak, jaké má podle vás výhody a nevýhody chození pěšky? 00:17:39-3

R: No, teoreticky tady v Losinách je dobrý spojení vlaky, autobusy. Ono by se i dalo říct, že to auto nepotřebujete, ale není to pravda, jelikož když potřebujete na rychlo někam zajet a zajedete si přímo až na to místo. Tím vlakem, autobusem třeba do nemocnice je to problém už... nebo když vozím maminku. Takže to auto je takový, je to pohotovost, je

PÉČE
O
DÍTE

PÉČE
O
DÍTE

VELKÝ
ÚKLID

AUTO
MAM
POTŘEBA

PRÁCE

DALŠÍ PRÁCE

PRÁCE NA ZAHRADE

JOHACÍ PRÁCE

MOŽNOST
RYCHLE
JEDNAT

to prostě, že ho máte pořád při ruce, že můžete kdykoliv se něco naskytne nebo se vyvrbí, tak máte možnost ho použít a jet. Ten vlak jezdí každou hodinu třeba dejme tomu a vůbec i do těch vzdálenějších. Kolikrát je lepší fakt tam zajet autem než tím vlakem no. Nevýhoda asi to, že to hrozně zere. (smích) Na druhou stranu, jak já ho nepoužívám často jo... když nejedu za synem nebo nakoupit a nebo do Kout, tak chodím všude pěšky. Takže pro mě to zase tak drahý není. No a chození pěšky žádnou nevýhodu tady pro mě nemá. Všechno mám blízko, tak se ráda projdu. Je to zdraví a ráno mě to probudí, ta troška pohybu. 00:20:09-0

ČASTA
CHOZE

ASSENCE
NEVÝHODY

V: Ještě se vrátím k těm pravidelným nákupům. Do jakých obchodů jezdíte? A jezdíte jen na velký nákup nebo nakupujete i tady menší? 00:20:16-4

R: Nákupy zhruba jednou týdně no, jinak chodím nakupovat sem. Do Šumperka jezdíme většinou do Lidlu nebo do Kauflandu. Menší nákupy dělám denně tady. Vždycky koupím aspoň pečivo a pak vždycky co nám chybí. Tak to chodím tady k Vietnamcům naproti nebo do Jednoty na rohu, obojí mám po cestě. Někdy se stane, že jak končím v pět, že už nemají pečivo třeba tady u Vietnamců, tak musím na roh nebo naopak. 00:21:24-6

V: Potkáváte někoho obvykle cesoz do práce a z práce? Někoho, koho byste potkávala třeba pravidelně. 00:21:29-5

R: Jo, pošťačky. V knihovně jsme od devíti a na poště stejně tak, já bydlím nad poštu, tak se to se potkáme skoro každý den. Jinak ne. Jako sem tam se stane, že na někoho známého samozřejmě narazím, ale není to takhle pravidlem, jak s těma pošťačkama. 00:21:56-6

V: No tak jo, mám tady pak už otázky na dojíždění a to vy vlastně nedojíždíte, tak to bude asi všechno... Ještě mě napadá. Říkala jste, že chodíte pěšky. Máte i jinou možnost, mohla byste i nějak jinak? Napadá mě třeba kolo... proč chodíte zrovna pěšky? 00:22:10-8

KŤE
PO
RUCE

R: No jako, mohla. Mohla bych na kole, jak říkáte nebo klidně autem, ale pěšky chodím ráda. Hlavně to mám všechno fakt kousek. V knihovně jsem za tři minuty, v infocentru stejně tak a když jdu na obec, tak tam jsem do deseti minut. Takže auto se mi nevyplatí, to bych ani neměla kde parkovat. Všichni právě parkují tady na proti poště a tam parkuju taky, nemám garáž. (smích) A kolo mám, ale nemám ho ráda a přijde mi zbytečný ho vytahovat, když je to fakt takovej kousíček. Takže pěšky chodím hlavně proto, že je to fakt kousek... Já se omlouvám, musím obsloužit pána zase. 00:24:03-5

V: Samozřejmě 00:24:05-0

(respondentka obsluhuje zákazníka v knihovně) 00:28:17-2

R: Já se omlouvám, to je jak naschvál. Většinou sem přijde jeden člověk za hodinu, někdy ani to ne a teď, když... 00:28:23-2

V: Nic se neděje. Už se stejně zeptám jen na poslední otázku a bude to všechno. Napadá vás někdo, koho dalšího bych se mohla zeptat? 00:28:27-4

R: Mě napadla kolegyně, ptala jsem se jí, ale nechtěla... jinak mě asi nikdo nenapadá. Zkuste se třeba na obci zeptat nebo tady pochodit obchody, květinu a tak, myslím, že

se někdo najde. 00:28:35-9

V: To nevádí. Děkuju moc, že jste si našla čas. 00:28:39-4

R: Prosim. Snad jsem pomohla a něco si z toho vyberete. 00:28:41-7

V: Pomohla, moc. 00:28:43-5

V: Dobrý den, na začátek se vás zeptám, jestli souhlasíte s nahráváním? 00:00:10-7

M: Ano 00:00:11-4

V: Tak se do toho pustíme. Kolik je vám let a kde pracujete? 00:00:16-4

M: Je mi ^{45 LET} 45 let, pracuji ^{ZAMĚSTNÁVKU V MÍSTĚ BYDLISTĚ} v prodejně Zde Kup ve Velkých Losinách. 00:00:23-0

V: Co ráda děláte ve volném čase? 00:00:25-1

M: ^{ABSENCE VOLNĚHO ČASU} No, to je právě to, co skoro nemám. 00:00:30-0

V: A když ho náhodou máte? 00:00:31-0

M: Když ho teda náhodou mám, tak se snažím ^{TRÁVENÍ ČASU NA ČERSTVÉM VZDUCHU} asi jít ven, na procházky se psem nebo na zahradu. 00:00:41-0

V: Teď vás poprosím, jestli mi můžete popsat, jak vypadá váš typický týden od pondělí do pátku? 00:00:50-1

M: No, tak ráno tak nějak po šesté vstávám, to je vlastně od pondělka do pátku pořád tak nějak stejně nebo prakticky v podstatě i od pondělí do neděle. (smích) Vstanu, proběhne nějaká snídaně, hygiena a v podstatě jsem v práci... a jsem tady. A protože přes týden je prodejní doba do šesti hodin, takže jsem tady v podstatě až do šesti hodin stále. S nějakýma výjimkami, kdy je potřeba odejít k lékaři třeba s dítětem nebo tak nebo prostě něco ohledně dětí zařídit. Jediná je teda pauza na oběd... to jsme si tak nějak dali, že chodíme opravdu společně na oběd s manželem. 00:01:52-9

CELÝ DEN
V PRÁCI

PRÁCE VE STEJNĚM
DOMĚ JAKO
BYDLISTĚ

V: Jak chodíte nebo jezdíte do práce? 00:01:55-2

M: Bydlím právě tady, hned nad obchodem. Takže já jenom sejdu schody a jsem v práci... na jednu stranu dobrý, ale na druhou stranu zase... no. 00:02:06-3

PRÁCE VE
STEJNĚM
DOMĚ JAKO
BYDLISTĚ

V: Chápu. Na ty obědy chodíte někam nebo obědváte doma? 00:02:09-6

M: ^{PRAVIDELNÁ MÍSTĚVA RESTAURACE} Tady do restaurace Losin do papírny chodíme. 00:02:16-5

V: A co děláte po práci? 00:02:19-9

M: ^{PÉČE O DOMÁCNOST A DĚTI} Po práci se jenom už snažím zvládnout všechno kolem dětí a domácnosti. Takže to je asi tak celý. 00:02:22-9

V: A jak vypadají vaše víkendy? 00:02:25-3

M: Noo, víkendy jsou v podstatě ve stejném duchu. Akorát, že teda v sobotu končíme ve dvě a v neděli v jedenáct. (smích) Já jsem říkala, že to nebude zajímavý. Takže... no a potom samozřejmě nějaký vaření. V sobotu taky jako zahrada nebo s dítětem něco.

PRÁCOVÍ
VÍKENDY

↓
PÉČE O
DOMÁCNOST

PÉČE O DĚTI
A ZAHRADU

PROCHÁZKY

Chodíme na ty procházky, jak jsem říkala. 00:02:47-6

V: Kolik je vašim dětem? 00:02:52-4

M: Nejstarší má 19, prostřední 15 a nejmladší má 12. 00:03:01-6

V: Takže už je nemusíte vozit do školky, na kroužky nebo kam potřebují. 00:03:04-0

M: To už zvládaj sami. Musí. Oni dokonce musí zvládat i pomáhat právě doma, protože tam se teda moc nevyskytují. 00:03:13-2 SAHOSTA JE DĚTI

V: Jak to máte s nákupy potravin? 00:03:16-3

M: No, tak vzhledem k tomu, že jsme prodejna potravin, tak to zvládámě všechno tady. (smích) 00:03:20-9 NÁKUPY V PRACI

V: (smích) Takže nejezdíte nikam na větší nákupy třeba? 00:03:22-9

M: Ne. Prakticky ne, jsme si tak nějak soběstační. 00:03:27-2 SKORO MLOVA MOBILITA

V: Mám tady pak otázky, proč volíte právě váš způsob dopravy a jestli někoho potkáváte. (smích) 00:04:01-7

M: Chodím pěšky, protože je to zdravé a potkávám... no... akorát ty prodavačky a děti, které jsou do školky. (smích) 00:04:10-7

V: No tak jo. 00:04:19-9

M: Říkám no, nejsem asi úplně dobrej vzorek. 00:04:21-6

V: To určitě jste, to není o tom, kdo má nejzajímavější život, ale právě se snažím zjistit, jak to je skutečně je. Věřte mi, že nejste jediná, kdo to tak má. 00:04:25-8

M: To jsem ráda. 00:04:28-7

V: Zeptám se teda ještě na poslední otázku. Napadá vás někdo, koho bych se mohla dál zeptat? 00:04:31-1

M: No teda... možná Petr Flora, on je takovej ukecanej. 00:04:33-9

V: Máte na něj nějaký kontakt nebo najdu ho na Facebooku? 00:04:35-4

M: Mám. Facebook asi nemá, ale najdu vám číslo... (hledání a předávání kontaktu) 00:05:24-9

V: No tak jo, tak moc děkuju za rozhovor a že jste si našla čas i přesto, že ho moc nemáte. 00:05:30-9

M: No nemáte za co a omlouvám se, ale říkala jsem, že to nebude zajímavý. 00:05:34-9

V: Ale ne, neomlouvejte se. Je to úplně v pořádku, opravdu. Moc mi to pomůže.
00:05:40-9

(do rozhovoru vstoupil manžel respondentky) 00:06:02-9

V: Tak ještě jednou děkuju. 00:06:04-9

M: To opravdu není za co... 00:06:10-9

V: Ahoj, rozhovor bude sloužit pouze pro účely mé bakalářské práce, je anonymní a bude se nahrávat. Souhlasíš s tím? 00:00:17-5

R3: Ano, souhlasím. 00:00:20-3

V: Na začátek tě poprosím, jestli bys mi mohl říct něco o sobě? Kolik ti je let? Kde pracuješ a co rád děláš ve volném čase? 00:00:29-1

R3: Tak, teďka mi bude ^{31 LET} jednatřicet roků. ^{LESNÍ PRÁCE (ŽÁŘOVUBEC)} Pracuji v lese, dělám průřezávku. Volnej čas, co trávím... přes den přijedu z práce, ^{PRÁCE KOLEM JOKU} složím dřevo, jdu si lehnout na dvě hodiny, vyspím se... ^{SPORT A PRÁCE} jedu někam na kole se projet do přírody. ^{PRÁCE KOLEM JOKU} Občas na ryby, když se dá, tak strávím rád čas u vody. ^{RYBAŘENÍ} Hraju nohejbal, ten míváme v pátek. ^{PRÁCE KOLEM JOKU} Pak hospoda, teď je zavřená, tak nemůžu chodit do hospody, že... tak trávím čas venku. 00:01:40-7

V: Dobře, děkuju. Zakreslil jsi mi tvůj běžný týden do mapy. Mohl bys mi to ještě zopakovat tady? Jak vypadá tvůj týden? Začni pondělkem a pokračuj den po dni až do pátku. 00:01:50-8

R3: ^{VSTAVAM V ČETI HODU} V pondělí jsem ráno vstal v šest do práce.. 00:01:53-2

V: Jak jezdíš do práce? 00:01:55-2

R3: ^{SPRÁVA S KOLEGOU} Jezdím autem s kolegou, se Staňou. ^{NAKUP SVÁČINY} Vyzvedne mě doma, stavíme se v obchodě v Petrově. Koupíme si sváču, pítí. 00:02:23-7

V: V jakým obchodě? 00:02:27-2

R3: U kostela, víš kde? 00:02:29-6

V: Jo, myslím, že vím. 00:02:34-9

R3: ^{PRÁCE} A jedem do lesa... jak se to jmenuje... Obědné. Les Obědné. To je vedle Libiny. Přijedem, napijem se, dáme cigárko, prohodíme pár slov... nalijeme benzin do pily, nastartujem a jedem na to, že jo. (smích) 00:03:17-1

V: A po práci? 00:03:19-5

R3: ^{TRAVIDELNÍ SPÁNEK PO PRÁCI} V pondělí, jak jsem přijel, tak jsem šel spát a to chodím vždycky po práci, každej den to tak je. Ještě jsem teda posekal trochu dřeva v pondělí, aby bylo čím topit. 00:03:28-2

V: Dobře, takže práce a spánek, to je každý den stejný, to už nemusíš opakovat. Co děláš po práci a odpočinku? 00:03:29-6

R3: ^{ČAS VENKU} Vstanu vždycky o půl čtvrté, najím se, dám si oběd a jdu ven. Teď jak je karanténa a je hezky, tak se jezdím projet na kole. Na Brněnku jezdíme na pivko nebo jedeme taky projet park někam, kde se dá sednout samotně. Teď jsem se byl teda projet do Žárově.

^{SPORT S PŘÁTELI}

STEREOTYP

To je taky vlastně každé den takhle. Vždycky jdu ven a jsem venku až do večera. Buď to kolo nebo sedíme v hospodě nebo teď jak je hezky tak opíkáme. 00:04:28-5

V: Víš, že míváš docela záživný pátky. Mohl bys mi tedy říct, jak vypadá tvůj typický pátek, když není karanténa? 00:04:37-4

R3: Jo. Dobře. V pátek chodím pravidelně na šest hodin hrát volejbal do tělocvičny na základce v Losinách... no a pak chodíme do hospody zase. Máme tady hospodu Na hřišti, to je hned vedle základky a tam se scházíme vlastně každé den taková naše parta. Choděj tam pořád ti stejní lidi, všichni se tam známe a tam teda v ty pátky zůstávám až do večera... nebo do rána. (smích) 00:05:17-7

PRÁVIDELNÝ SPORT

KAVIČKA V HOSPODĚ

PRÁVIDELNĚ SCHÁZĚNÍ S PŘÁTELI!

V: Ještě se zeptám, jak chodíš nebo jezdíš na ten nohejbal a do hospody? 00:05:21-3

CHŮZE

V BLÍZKOSTI DOMU

R3: Pěšky. Mám to tři minuty od baráku, takže pěšky. 00:05:29-9

R3: Tak to mi vůbec nevadí. Staňa mě vyzvedne přímo u baráku, takže pohoda. 00:05:35-7

DOJÍŽDĚNÍ NEVADÍ!

V: Jak využíváš čas v autě cestou do práce? 00:05:37-6

POVÍDÁNÍ S KOLEGOU

TELEFON

R3: V autě si povídáme nebo su na telefonu, většinou si ale povídáme. 00:05:51-6

V: Vadí ti něco na takovém způsobu dojíždění? 00:05:59-6

nic

R3: Hmm... nevadí mi nic. Dlouhá cesta to není, za půlku hodinky jsme tam. V takovejch půl sedm v sedm začnem dělat do těch desíti. 00:06:23-1

V: Je něco, co ti cestou do práce zlepšuje nebo naopak kazí náladu? 00:06:56-4

BRZE! VSTÁVÁNÍ!

R3: Nekazí mi ji nic. Asi jenom to, že musím brzo vstávat, ale zas jako jdu si pak lehnout, tak to se dá přežít. A zlepšuje... asi to, že dělám s kámošem. Je to pohoda prostě. 00:07:11-2

PRÁCE S KÁMOŠEM

V: Jaký má auto, jako způsob dopravy, výhody a nevýhody, oproti jiným dopravním prostředkům? 00:07:31-8

PÁKEM SÚHO ČASU

R3: Auto má výhodu, že můžeš jet kdy chceš a nemusíš spolíhat časově na autobus, že jede v tolik a v tolik a buď ho stihneš nebo nestihneš. 00:07:46-7

V: Napadají tě nějaké nevýhody? 00:07:48-8

PRO PORUCHY ALTA

R3: No nevýhody, když se auto rozbije cestou no. (smích) Když dojde benzín, nafta, cokoliv. 00:08:02-5

V: Mohl bys jezdit i jinak do práce? 00:08:06-9

Bud

NEEXISTUJÍCÍ MOŽNOST JINÉHO
DOPRAV. PROSTŘEDÍ

R3: Ne, do lesa autobus nejede. (smích) Taháme sebou pilu a těžký nářadí, takže to bych taky neutáhl. 00:08:18-8

V: Zase úplně odbočím. Potkáváš někoho cestou do práce? Jsou třeba nějakí lidi, které potkáváš pravidelně? 00:08:24-1

PRÁVIDELNĚ
SETLAVAN!
PŘÁTEL

R3: Jo, v obchodě v Petrově potkávám Vasila, většinou. To je jeden kámoš z té naší party z hospody... a ještě jednoho známého tam potkávám, ten má firmu tam vedle toho obchodu, tak si tam jezdí nakoupit svaččinu. 00:08:57-4

V: Jak vypadá tvůj typický víkend? 00:09:12-2

START

R3: Víkend? Ten začíná v pátek, když není korona tak většinou jdu na Hřiště večer, po nohejbale. Odcházím... jak kdy se zadaří no. Někdy v devět, v deset... někdy v sedm ráno. (smích) Kolikrát odcházím mezi posledníma no. Párkrát se stalo, že jsem i zamykal, když barman nezahládal, tak to někdo udělat musel, že jo. (smích) 00:10:17-3

HOSPODA

V: A sobota? 00:10:41-8

R3: Ráno se vrátím z Hřiště. (smích) Vyspím se do těch dvou, půl třetí, abych nabral energii. Pak se najím, jdu ven s kamarádama nebo se synovcem, když je u nás. Bývá u nás docela často na víkendy nebo na prázdniny... a jinak v sobotu jdu na Hřiště zase okolo té páte, šesté, půl sedmé. 00:11:25-7

OPĚT HOSPODA

(nepodstatná část pro BP) 00:12:12-3

V: A co nákupy? Stáraš se o nákup jídla nebo to necháváš na rodičích? (Pozn.: respondent bydlí stále u rodičů, nemá rodinu, je svobodný) 00:12:19-9

R3: Na velký nákupy do Šumperka nejezdím. To nechávám na našich, já auto nemám, oni jo. Chodím ale tady k vietnamcovi. Vlastně tam chodím každý den, to jsem předtím neřekl. 00:12:32-7

MALE NÁKUPY V MÍSTĚ BYDLIŠTE

V: To nevadí. Chodíš tam pěšky nebo? 00:12:35-7

LOLO

R3: Pěšky ne, to se mi nechce. Jezdím na kole. Všude jezdím na kole, kolo je moje přepravní vozidlo. (smích) 00:12:47-8

V: Já vím, jsi tím známej. (smích) Ještě o tobě vím, že docela často jezdíš na poštu. Mohl bys říct, jak často? 00:12:58-1

POŠTA

R3: Na poštu chodím, když něco potřebuju platit, dobít a nebo vybrat, když nejde bankomat a nebo vložit peníze. 00:13:08-2

V: To je jak často? 00:13:09-6

R3: Já nevím, tak každé týden su na poště. Tak dvakrát určitě, někdy třikrát. Záleží, jak

co, nějakou složenku zaplatit... 00:13:25-9

V: Tam jezdíš taky na kole? 00:13:29-1

RYCHLOST KOLA
R3: Jo, nechce se mi tady od kostela chodit dolů pěšky do Losin. Tak jezdím na kole, aj v zimě když je sníh. 00:13:41-3

(nepodstatná část pro BP) 00:16:48-8

V: Ještě jsem se zapoměla zeptat, jak bys využil ten čas, kdybys nemusel dojíždět do práce? Říkal jsi, že ti dojíždění zabere půl hodinu tam a půl hodinu zpátky, tak jak bys tu hodinu využil? Napadá tě něco? 00:17:00-2

SPÁNEK
R3: Spal bych. (smích) 00:17:03-3

(nepodstatná část pro BP) 00:17:58-7

V: Ještě poslední otázka a mělo by to být všechno. Napadá tě někdo, koho bych se mohla dál zeptat? Kdo by byl ochotnej? 00:18:06-3

R3: Moji mamku ti domluvím, jestli chceš. 00:18:09-5

V: Jo? To by bylo super! 00:18:10-4

R3: No jasně. 00:18:14-0

V: Děkuju a taky děkuju, že sis udělal dneska čas. 00:18:20-5

R3: Nemáš za co. 00:18:24-0

V: Dobrý den 00:00:06-2

S: Dobrý den 00:00:07-6

V: Na začátek se vás zeptám, jestli souhlasíte s nahráváním rozhovoru? 00:00:12-8

S: To se bude nahrávat? Souhlasím. 00:00:16-6

V: Děkuju. Tak jo... kolik je vám let? Kde pracujete a co rád děláte ve volném čase?
00:00:24-0

S: ^{64 LET} 64 let mi je. Pracuju na ^{VEŠDNÍK} Městském úřadě v Šumperku. Ve volném čase sportuju... ^{SPORT}
běhám... kolo, fotbalék. 00:00:36-3

V: Tak jo. Mohl byste mi pospsat, jak vypadá váš týden od pondělí do pátku? 00:00:41-2

S: ^{LEVI TÝDEN PRÁCE} No tak... od pondělí do pátku hlavně chodím do práce. To znamená, na úřadě mám ^{RÁNO / ČKČENÍ / SPORT} pondělí středa dělá den, takže do pěti. A jinak většinou do té půl třetí, do tří od těch ^{LAHŮSTELN} sedmi ráno zhruba. No a jinak mimo to... ráno, než jedu do práce, tak cvičím Tibeťany, ^{TV} fotbalék no a nebo něco... nebo jdeme se ženou na procházku nebo sem k sestře nebo někam ke známým. No a nebo jsme doma a díváme se na televizi. 00:01:21-3

V: Vy bydlíte v paneláku tady? 00:01:25-5

S: V bytovce 00:01:26-9

V: Jak jezdíte do práce? 00:01:29-4

S: ^{AUTO} Autem jezdím. 00:01:31-4

V: Máte i jiné možnosti, jak byste mohl jezdit? Proč volíte zrovna auto? 00:01:37-7

S: ^{BLÍZKOST AUT, VLAKU} No tak... ^{KOLO} autobus, vlak, to mám všechno blízko. Na kole bych mohl. Na kole bych se ^{NUŽNOST ZMĚNY OBLEČENÍ} musel po příjezdu do práce převlíct do pracovního a po pracovní době se zase převlíct do oblečení na kolo... to je hlavní důvod a asi i jedinej, proč nejezdím na kole. Nechce se mi převlíkat. ^{DOCHÁZENÍ NA ZASTÁVKU} Vlak a autobus mám sice blízko, ale nedoveze mě to až k práci. Tak proto jezdím autem. 00:02:14-8

V: Napadají vás ještě nějaký výhody, jaké má auto? 00:02:19-4

S: ^{TRÁVENÍ SVĚHO ČASU} Tak asi, že záleží jenom na mě, kdy se rozhodnu jet a nemá to žádný jízdní řád. ^{MOŽNOST VELKÉHO NÁKUPU} Nemusím tahat nákup v rukách a dám to do auta. 00:02:27-7

V: Napadnou vás i nějaký nevýhody? 00:02:31-7

S: ^{FINANČNÍ NÁROČNOST JINÍ ŘIDIČI} Cena benzínu, ^{PRÁCE NA SILNICI} nepředvídatelní ostatní řidiči a momentálně rozkopané cesty v

Rapotíně a Šumperku. 00:02:38-2

V: Na to si stěžuje úplně každé, koho jsem se ptala. Ani to nevypadá, že by to měli mít už hotový. 00:02:45-9

S: Šumperk by měl být až do listopadu a Rapotín nevím, ale jak říkáte, nevypadá to, že by se blížili ke zdárnému konci. 00:02:54-2

V: Tak snad brzo už. 00:02:57-1

S: ^{CHUZE} Nejráději ale stejně chodím pěšky. 00:03:00-7

V: Jo? 00:03:03-1

CHUZE
PO OBCI

S: Ano. Chodíme rádi s ženou na procházky. Tady po vesnici ke všem známým a rodině chodíme všude pěšky. I do obchodu, když jdeme jen pro něco menšího. 00:03:24-5

V: Taky jsem taková, kam můžu, tam jdu pěšky. 00:03:27-7

S: Je to nejlepší. Nic to nestojí, člověk pro sebe něco udělá, ^{FINANČNÍ NEVÝKONČNOST} vyčistí hlavu. 00:03:33-3

V: Souhlasím. Jak vnímáte dojíždění do práce? Máte pocit, že vám to krade volnej čas nebo to spíš berete jako součást práce? ^{PÉČE O TĚLO} 00:03:44-5

SOUČÁST
ŽIVOTA
NA
VENKOVĚ

S: ^{SOUČÁST PRÁCE} Součást práce stoprocentně. Tady není moc kde pracovat, ani bych nechtěl být tady třeba na obci. Takže je to nevyhnutelný. Není to daleko, v Šumperku jsem za čtvrt hodiny autem. To i kdybych byl tady na obci a mohl chodit pěšky, tak bych tu čtvrt hodinu taky šel. Vyjde to na stejno. Takže určitě součást práce. 00:04:05-7

V: Využíváte nějak čas v autě? 00:04:09-5

S: V autě rád poslouchám ^{AUDIO KNÍŽKY, HUDBA} audio knížky nebo rádio nebo nic. 00:04:14-8

V: Co posloucháte za audio knížky? 00:04:18-4

S: ^{SEBEROZVOJ} Seberozvojový mám rád. 00:04:21-0

V: Jak se na cestách cítíte? Je někdo nebo něco, co vám zpříjemňuje nebo naopak znepříjemňuje cestování? 00:04:29-4

S: No jak jsem říkal, znepříjemňují ^{PRÁCE NA SILNICI} rozkopané cesty. Kolikrát mě to zdrží, objíždění mě nebaví. Atmosféra na cestách je jiná, jde to vidět, že jsou lidi nervózní. 00:04:42-0

V: To máte pravdu. Co byste mohl děla místo času stráveného v autě? Říkáte, že vám cesta zabere čtvrt hodky, tak co byste mohl dělat, kdybyste měl půl hodky denně navíc? 00:05:01-0

ČAS S RODINOU A PŘÁTELI

S: Nevím... to nevím. Asi bych ho věnoval rodině a známým. 00:05:06-7

V: Potkáváte někoho obvykle na cestě do práce? 00:05:10-9

S: Jako někoho známého? 00:05:13-9

V: Jo 00:05:15-0

NIKDO

S: Nevím o tom. 00:05:18-1

V: Jak to máte se stravováním a nákupy potravin? 00:05:22-4

S: Spíš žena nakupuje každý den. Někdy po práci si třeba zajdeme do obchodu spolu, tady dolů do Losin, že to vezmeme procházkou, ale spíš nakupuje žena cestou z práce. Žena i vaří. Jím jídlo od ní a do práce si vozím obědy v krabičkách. Do restaurace chodíme jednou za čas, když má jeden z nás narozeniny, tak to takhle slavíme... Jednou za dva týdny o víkend jedeme na velký nákup do Kauflandu, kde nakoupíme všechno, co potřebujeme na dva týdny. Denně žena kupuje pečivo, popřípadě něco, co chybí. O to se ale spíš stará žena. Ona vaří, ví co k tomu potřebuje. Já ji spíš jen odvezu do obchodu a vozím košík v obchodě. (smích) 00:07:06-1

STAROST
MANŽELY

VELKÉ VIKENDOVÉ NÁKUPY

V: Ještě se zeptám, jak vypadají vaše víkendy? 00:07:10-7

ODPOČINEK

SPORT

S: Víkendy se nesou ve znamení odpočinku. Hodně chodím na kolo, na ty procházky chodíme s ženou. Občas máme na víkend Tomáška (pozn. vnuk respondent). K sestře chodíme často. Oni bydlí pár minut od nás, mají domek a velkou zahradu. K nim chodíme snad každé víkend. Teď, jak už je hezky, tak u nich hodně grilujeme. Sejde se nás u nich vždycky hodně. Od sestry synové s jejich ženama a dětma, do toho my, někdy ještě Tomášek, tak je tam veselo. To je asi taková hlavní náplň víkendů. Sport, rodina a ty nákupy no, jednou za dva týdny. Někdy se k nám u sestry přidá i Tomáš (pozn. syn respondent). Přes týden se nevidíme vůbec, ale o těch víkendech, to jo. My jsme takový, že jsme hodně s rodinou no. 00:09:15-4

RODINA
ČAS

V: To je skvělý, že spolu takhle vycházíte. 00:09:19-0

S: Jsem za to rád. 00:09:21-1

V: No... tak myslím, že mám všechno, co potřebuju. Děkuju moc, že jste si našel čas. 00:09:28-1

S: To není za co... 00:09:34-0

V: Takže dobrý den, na začátek se zeptám, jestli souhlasíte s nahráváním? 00:00:32-0

O: Dobrý den, jo souhlasím. 00:00:32-7

V: Mohl byste se mi na začátek krátce představit? Například kolik je vám let, kde pracujete a co děláte ve volném čase. 00:00:38-6

O: ^{36 LET} 36 mi je a pracuju ve firmě ^{OBCHODNÍ ZÁSTUPCE} Urdiamand v Šumperku, jako obchodní zástupce. 00:00:41-3

V: A co děláte ve volném čase? 00:00:43-4

O: ^{ABSENCE VOL ČASU} Volného času moc nemám. ^{SPORT} No, fotbal, už ne aktivně, ale spíš nohejbal, ping-pong a nebo nějaká brigáda za barem na Hřišti. 00:00:51-9

V: Tak jo, můžete mi pospat, jak vypadá váš týden od pondělí do pátku? Zajímá mě, jaký absolvujete cesty hlavně. 00:00:57-7

O: ^{STŘÍDAKŮ SMĚN} Můj týden. Jeden týden mám pracovní, že jsem v kanceláři na ranní směně a druhý týden jsem v Německu na služební cestě vždycky. Když jsem tady, tak chodím na sedm ^{PRAC. DOBA} do práce a končím většinou ve tři, pokud není něco, co je potřeba dodělat. ^{MAJŠTĚLA HOSPODY + SPORT} Po práci chodím na Hřiště hrát nohejbal, posedět a nebo vypomáhat za bar a nebo jsem doma s ženou. Jo a nebo ping-pong. No a když jsem na služební cestě, tak se zastavím až večer a to jsem rád, že si ^{PRŮVĚDEK} sednu k televizi a jdu brzo spat. Takže vlastně je to takový různorodý, nemám stereotyp, že se to střídá. Práce u počítače, práce s lidma v terénu no. 00:01:30-4

V: Dobře, takže když jste tady, tak dojíždíte. Jak, čím? 00:01:33-2

O: ^{AUTO} Dojíždím no. Autem jezdím. 00:01:35-5

V: Proč zrovna autem? Měl byste i jinou možnost? 00:01:37-5

O: ^{VIAK, AUTOBUS} Jasně, že měl. Jezdí vlaky a autobusy. ^{NEMÍ DŮVOD VYUŽÍVAT JINÝ} Mám ale auto, tak proč bych chodil někam na ^{DOPRAV. PROSTĚ} zastávku? 00:01:42-6

V: Napadají vás ještě jiný vyhody u auta, kromě toho, že nemusíte nikam docházet na zastávku? 00:01:47-1

O: ^{PAKEM SVĚTO ČASU} No, tak nemusím se spolíhat na někoho jiného, ale jenom sám na sebe. Je to pohodlnější samozřejmě, člověk je mobilnější. 00:01:53-5

V: A napadají vás nějaký nevýhody? 00:01:55-3

O: Hm... asi, že když se mi posere auto, tak za něj musím platit, to když se posere autobus, tak to neřeším já. (smích) 00:02:01-2

FINANČNÍ
NÁROČNOST

V: Dobře a když jedete na služební cestu, tak jedete jak? 00:02:03-3

PRACOVNÍ AUTO
O: Taky autem, služebákem. To jsem většinou sedm osm hodin za volantem no. Vyjždím většinou v neděli, protože od pondělí mám hned práci, tak si nemůžu dovolit přijet odpoledne. No... 00:02:12-6

V: Kdybyste nejezdil na služební cesty, jak byste využil ten čas jinak? 00:02:15-2

BYL BY TO STEREOTYP
O: Asi úplně stejně, jak když jsem tady... Kdybych nejezdil na služby, tak bych chodil normálně každý den do práce, jak chodím. Fungoval bych úplně stejně akorát by to byl větší stereotyp no. 00:02:25-1

V: Jak vnímáte doježdění do práce? Máte spíš pocit, že vám to narušuje volnej čas nebo to už berete jako součást práce? 00:02:31-6

SOUČÁST PRÁCE
O: Tak z Losin jedu do Šumperka čtvrt hodiny? To je pohoda. Jako nevdá mi to, beru to jako součást práce určitě. 00:02:37-2

V: Využíváte nějak volnej čas v autě? 00:02:38-7

POSLECH RÁDIA
O: Jen si pouštím rádio. 00:02:40-3

V: A jak se na cestách cítíte? Je něco, co vám cestu zpříjemňuje nebo naopak znepríjemňuje? 00:02:43-8

STRES V AUTĚ
O: Já jsem přesně takovej ten nervák za volantem, koho nasere každéj druhej řidič. (smích) Ne fakt jako, lidi jezděj jak hovada, to se nedá. Popravdě jsem v autě často nasranej no. Navíc teď je to rozkopaný v Rapotíně a v Šumperku, tak to je vždycky cesta, Lidi furt zmatení. 00:02:58-7

V: Říkal jste, že cesta vám zabere čtvrt hodiny, to je půl hodka denně. Jak byste využil čas, kdybyste měl půl hodiny denně navíc? 00:03:06-1

O: To bych si mohl dát o jedno pivo navíc. (smích) Ne, tak já nevím, asi bych tu půl hodinu věnoval ženě, si pořád stěžuje, že nejsem doma. (smích) 00:03:14-3

ČAS SE MANŽELKOU
V: Do práce jezdíte sám? Potkáváte někoho pravidelně cestou? 00:03:17-8

SAM JEDNOTLIVEC
O: Jezdím sám a nikoho nepotkávám. 00:03:19-3

V: Ještě se zeptám... říkal jste, že docela sportujete. Je to nějak pravidelný? Například, že každý úterý jdete na nohejbal... nebo je to nepravidelný? 00:03:28-8

PRAVIDELNÁ SPORT. AKTIVITA
O: Na nohejbal jsme dřív chodili každéj pátek, to jsme chodili tady na základku do tělocvičny. Teď je ten koronavirus, tak nám to zavřeli, tak jsme si natáhli síť na hřišti před Hřištěm a hrajeme venku a to je nepravidelný teda. Podle koho, kolik se nás sejde. Většinou se tady ale scházíme všichni skoro každéj den, takže hrajeme třeba i ten

každý den, když to vyjde. Vlastně teď hrajeme o dost častěji, než předtím. No... fotbal jsem dřív hrál aktivně jo, že jsem měl normálně tréninky a zápasy. Hrál jsem za Bukovice. Pak jsem ale změnil práci, musel jezdit na služebky a už to nejde no. Takže nehraju nijak aktivně, ale vždycky si zahraju rád. Ping-pong taky není nijak pravidelnej. To taky hraju tady na Hřišti, ale nikomu se nechce chystat stůl, tak to moc nehraju no. Pravidelně hlavně ten nohec no... Jinak tady hráváme i fotbálek. Jako stolní fotbal myslím. Šípky hrajeme nebo pokera, karty, nenudíme se tady. 00:04:27-7

NEPOTŘEBNÉ
INFORMACE

V: Jak vypadají vaše víkendy? 00:04:32-0

O: Víkendy, no. Nějaký víkend s rodinou, s přáteli posedím. Taky ten sport rekreačně a tak. No... tak nějak. 00:04:36-9

ČAS S RODINOU A PŘÁTELI

SPORT

V: Nevyjždíte nikam z Losin jo? 00:04:37-5

VYJÍŽKA
POUZE
ZA PRÁCI

O: Ne, většinou ne. Já se naježdím dost právě, jak jedu do toho Německa, tak mám toho dost vždycky. Tak jsem rád, že si týden odpočinu. 00:04:43-0

V: Tak jo, poslední otázku se zeptám, jak to máte se stravováním a nákupem potravin?
00:04:47-0

STAROST
ŽENY

O: Takový ty každodenní nákupy řeší žena. Většinou o víkendu jedeme na velkej nákup do Kauflandu. 00:04:52-1

VÍKEND. VELKÝ NÁKUP

V: A chodíte i někam do reastaurace nebo vaříte spíš doma? 00:04:53-9

DOHABÍ
JÍŠLO

O: Když jsem na Hřišti, tak se většinou najím tady. Buď s přáteli objednáme pizzu nebo když je hezky tak grilujeme. Jinak doma vaří žena a málokdy někam jdeme takhle na jídlo. Když jsem na služebce tak jím jen po restauracích, tam bývám na hotelu. V hotelu jen snídám a pak chodím po scházkách, tak jíme u toho no. Takže asi tak. 00:05:13-3

HOSPODA

RESTAURACE

V: Dobře. Ještě mě teda napadlo, nějaký zařizování na úřadech nebo chození na poštu nebo k lékaři, to nechodíte nějak pravidelně? 00:05:20-6

NEPRÁVIDELNÉ
VYŘIZOVÁNÍ
NA ÚŘADECH

O: Tak pravidelně, že by to spadalo do mého typického pracovního týdne, jak jsi říkala, tak to ne. Normálně chodím dvakrát za rok k zubaři a to je tak všechno kam chodím pravidelně. Nemám nějaký zdravotní problémy, že bych musel na kontroly někam. Na poštu nějak nemám důvod chodit, nic neposílám a mně pošta chodí domů. A co jsi ještě říkala? jo, úřady. No, tak to taky ne. 00:05:46-1

V: Ještě mě napadají rodinné návštěvy? Jezdíte za rodinou? 00:05:50-0

OBČASNĚ
RODINNĚ
NA VŠETKÝ

O: Mám celou rodinu v Losinách. Tu s kterou se vidám, tak mám v Losinách, takže nikam nejzdím. Občas ale zajdu k mamce. Mám tady ještě ségru, ale s tou se spíš potkáme někde na oslavě nebo na ulici, než že bysme se navštěvovali no. 00:06:05-6

V: Tak úplně poslední otázka. Napadá vás někdo, koho bych se mohla zeptat dál?

00:06:09-3

O: No, tak asi Peťa Lesniak. 00:06:10-0

V: Tak jo, to bude všechno. Děkuju moc. 00:06:11-3

O: Jo? Tak jo, tak dik. 00:06:12-2

V: No já děkuju. 00:06:12-9